

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 137 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'

ΚΕΡΚΥΡΑ: ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΙΤΣΑ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Άρθρο του τ. υπουργού κ. Γ. ΡΑΛΛΗ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ Ή ΤΟ ΧΑΟΣ ;

Τί σημαίνει για τη Γαλλία ο Ντε Γκώλλ

ἀκτὴ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τὸ ἄρτιώτερο
τὸ πολυτελέστερο
τὸ ἀνετώτερο
τουριστικὸ συγκρότημα
ξενοδοχειακῶν ἐξυπηρετήσεων
εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Ἐκατὸ περίπτερα πολυτελείας
μὲ ἓνα δωμάτιον δύο κλινῶν
πλήρες λουτρόν
βεράντα
τηλέφωνο
καὶ πρό παντός θέρμανσις

Ὁ καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τὸν χειμῶνα
Ἑστιατόριο
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Ἀθλοπαίδια ξηρᾶς
καὶ θαλάσσης.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΗΤΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΑΚΤΗ

ΑΣΤΗΡ

ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 137 ΔΡΑΧ. 5
9-15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1958

Ἔκδοσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονὴς Πιτράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἄλφου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081
Ἐκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821
Συνδρομαί:
Ἐσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησίᾳ δραχ. 260.
Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Ποίηση

Ἐλπὸ τὸν καιρὸ πὺλ πρωτοβγῆ-
χανε οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ μέχρι σήμε-
ρα τίς παρακολουθῶ συνεχῶς χω-
ροῖς νὰ ἔχω χάσει οὐτὲ ἓνα τεύχος
τους. Εἶδα τὴν ἀρχὴ τοῦς τὴν θαι-
μάσια ἐξέλιξί τοῦς καὶ τὴν προσ-
πάθεια πὺλ καταβάλλεται πάν-
τοτε γιὰ νὰ ἔχομεν ἓνα θαυμάσιο
παγκόσμιο ρεπορτάζ πὺλ μᾶς ἐνη-
μερώνει πάντα λεπτομερῶς γιὰ
κάθε σημαντικὸ γεγονός. Τόσο
ἀγαπῶ τίς ΕΙΚΟΝΕΣ ὥστε ἡ
Παρασκευή νὰ ἔχη γίνει γιὰ μέ-
να ἡ πὺλ ἀγαπημένη ἡμέρα τῆς
ἐβδομάδος. Τὸ μόνο παράπονο
πὺλ ἔχω νὰ σοῦ γράψω εἶναι ὅτι
τώρα τελευταία τὰ μυθιστορήμα-
τα πὺλ μᾶς διαλέγετε (ἐκτός τοῦ
καινούργιου) δὲν εἶναι διόλου κα-
λά, ἰδίως τὸ «Ἐλνιντο Τσέχοι»
ὕστεροῦσε πολὺ ἀπὸ ἀπόψεως
πλοκῆς.

Μαζὺ μὲ τὴν ἄλλη ὅλη δια-
βάξω καὶ σένα, Τοῦδῃ, καὶ ἐπει-
δὴ βλέπω ὅτι πάντα δίνεις πολὺ
ἐξαιρετικὴς καὶ σωστῆς συμβουλῆς,
σὲ παρακαλῶ πολὺ νὰ μὲ συμ-
βουλέψης καὶ μένα σ' ἓνα ζήτη-
μά μου: Εἶμαι σύζυγος ἱατροῦ,
μητέρα δύο τέκνων, ἡλικίας 29
ἐτῶν. Ἀγαπῶ τὴν τέχνη ἀπ' ὅ-
λες τῆς τίς πλευρῆς, καθὼς καὶ
τὴν λογοτεχνία, τὴν λογοτεχνία
δίμως μόνον ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ
πεζοῦ λόγου, ποίηση δὲν ἔχω δια-
βάσει ποτέ.

Καὶ τώρα ἡ περίπτωσή μου:
Τὸν χειμῶνα τοῦ 1957 ὁ σύ-
ζυγός μου διωρίσθη ἱατρός εἰς
τὰ Μακεδονοβουλγαρικὰ σύνορα,
ὅπου καὶ γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα
δυσκολεύουν πλησίον του. Ἀπὸ
τίς πρώτες ἡμέρες πὺλ βρέθηκα
τόσο κοντὰ στὴ φύση, στίχοι, στί-
χοι, στίχοι συνεχῶς ἐσχεδιάζοντο
στὸ μυαλό μου. Στὴν ἀρχὴ δὲν
ἔδωσα σημασίαν κατόπιν αἰσῶς
ἀισθάνθηκα τὴν ἀνάγκη νὰ γρά-
ψω καὶ ἔγραψα. Τώρα δὲν ξέρω
ἀν αὐτὰ πὺλ ἔχω γράψει λέγον-
ται ποίηση ἢ οὐ στέλνω μερικά

ἀπ' αὐτὰ πὺλ ἔχω γράψει καὶ θέ-
λω νὰ μὲ κρίνης καὶ νὰ μοῦ ἀ-
παντήσης μὲ εὐλακρίνεια.

Α. Σ. Β. — Ἀθῆναι

♦ Γιὰ τὰ καλά σας λόγια — πὺλ ἀφο-
ροῦν τὸ περιοδικὸ καὶ τὴν ταπεινὴ μου
στέλη — εὐχαριστίες θερμῆς. Ὅσο γιὰ
τοὺς στίχους πὺλ μοῦ στέλνετε, καίτοι
μὴ εἰδικός, σὰς ἀπαντῶ μὲ φιλικὴν εὐλα-
κρίνεια: Κρῖνον ἀρετὴ συγκίνησι,
δείχνουν πολλὴν εὐαισθησία, ἀπέχουν ὁ-
μως ἀπὸ αὐτὸ πὺλ λέγεται ἐπὶ αἰσθη-
σῆς. Ὅσοι μετρικὰ, εἶναι ἀδύνατα σὲ
φόρμα — ἀκόμη καὶ ἑλλειπῆ — στεροῦν-
ται γλωσσικῆς οὐνοχῆς καὶ, καί... Αὐτὰ
πρὸς τὸ παρόν. Ἄν συνεχίσετε, μόνη σας
θὰ ἐξακριβώσετε, καλύτερα ἀπὸ μένα,
καὶ ἄλλες ἐλλείψεις τῶν πρωτολεῖων σας.
Καὶ ἡ κοινότης — ἀλλὰ τόσο σωστὴ
συμβολή: Ἄμα ἀγαπᾶτε τὴν ποίηση δια-
βάστε, διαβάστε πολὺ. Θὰ σὰς ἀνταποκριθῇ.

Συμπλήρωμα

Ἐστὶς ΕΙΚΟΝΕΣ, τεύχος 135, ὁ-
πάρχει μιὰ γελοιογραφία μὲ τὴν λε-
ζάντα: «Γ' διηγήτης, παρακαλῶ». Προ-
έχεται περὶ ἐγκατεστηνὸν γιὰ
τροῦ, πὺλ μὲ τὸ ἀνθρωπιστικὸν μὴ γά-
νημα σ' αὐτὰ τοῦ, ἀπειθῆνται
στὴν ἐμβρόντητη πεπλοφοροῦσα
εὐφρῆ... Ἡ γελοιογραφία αὐτὴ
μ' ἐσκαιδάλισε ἰδιαιτέρως, γιὰτὶ,
κατὰ σύμπτωση, στὰ σατιρικά μου
ἐπιγράμματα «Ἀγκάθια καὶ Τσου-
κνίδες», ἐκδ. 1940, ὑπάρχει ἓ ἓνα
ἐπίγραμμα «Σὲ παθολόγο γιαντὸ»,
πὺλ ἔχει τόσο στενὴ χιομοιωσι-
κὴ συγγένεια μὲ τὴν παραπάνω
γελοιογραφία, ὥστε θὰ τῆς πῆγα-
νε... γάντι ὡς λεζάντα. Ἰδοὺ τὸ
ἐπίγραμμα:

Τόσο μὲ τὴ δουλειὰ σου ἀφο-
μοιώθηκες — ὅπου, σὰν ἐγίνες ἓ
ἐσὺ γαιματός, — διέταξες τὴ νύ-
φη πὺλ γδινότανε — νά... σάφην
καὶ νὰ βῆξη ἐλαφρῶς
Τὸ ἐπίγραμμα αὐτὸ ἀναδημοσιεύ-
εται στὴν προσεγγίζουσα ἐπι-
λογὴ μου μὲ τίτλον
«Ποιήματα» (ἔκδοσις
1958).
ΚΑ. ΜΑΡΚΙΝΑΣ

FAB
Ξανανιώνει
ὅτι πλένει

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

FAB Δέν φθείρει τὰ ρούχα

χάρη στὴν σύνθεσιν τοῦ κάνει τὰ
ρούχα σας νὰ ξαναζωντανεύουν, τὰ
ἀσπρόρουχα σας νὰ μὴ γαριάζουν,
τὰ ἱμπρίμει νὰ ξαναλᾶμπουν, τὰ μάλ-
λινα νὰ μαλακώνουν Κί αὐτὸ χωρὶς
καμμιά φθορά.

FAB Χέρια γιὰ χειροφίλημα

δὲν ἐρεδίζει τὰ χέρια καὶ οἱ νοικοκυ-
ρῆς τὸ προτιμοῦν γιὰτὶ μποροῦν νὰ
πλένουν καὶ νὰ ἔχουν χέρια πάντα
μαλακά, πάντα γιὰ χειροφίλημα.

Μοσχοβολοῦν

στὸν ἀρωματισμένον ἀφρὸ τοῦ FAB
τὰ ρούχα σας ξαναβρίσκουν σὲ λί-
γα λεπτά ὅλη τοὺς τὴν λάμψη καὶ
φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

στὸν κόπο σας στὸν χρόνον σας στὰ ρούχα σας ἐπίσης
οἰκονομικὸ στὸ πλῆσιμο πιατικῶν καὶ σκευῶν κουζίνας.

FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

ἙΛΛΗΝΙΚΑ, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΟΡΑΕ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23, ΑΘΗΝΑΙΣ (ΣΤΑΔΙΟΝ ΠΕΡΡΟΚΕ)
ΤΗΛ. 532-774, ΠΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΝΙΣΤΗ 527-896

Όργανισμός Έθνικού Θεάτρου

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

15 'Ιουνίου - 13 'Ιουλίου 1958

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

15/6 Κυριακή	Ευριπίδου «Ιφιγένεια ή έν Ταύροις» (Πρώτη)
21/6 Σάββατον	Ευριπίδου «Ιφιγένεια ή έν Αύλιδι»
22/6 Κυριακή	Ευριπίδου «Ιφιγένεια ή έν Ταύροις»
29/6 Κυριακή	'Αριστοφάνους «Θεσμοφοριάζουσαι» (Πρώτη)
5/7 Σάββατον	Σοφοκλέους «Οιδίπους επί Κολωνώ» (Πρώτη)
6/7 Κυριακή	Ευριπίδου «Μήδεια»
12/7 Σάββατον	Σοφοκλέους «Οιδίπους Τύραννος»
13/7 Κυριακή	Σοφοκλέους «Οιδίπους επί Κολωνώ»

Τιμαί είσιτηρίων : 75—50—30—20—10.

Πληροφορία—Είσιτήρια—Έκδρομαί

Βασιλικόν Θέατρον (Είσιτήρια) Τηλ. 523.242

Γραφετον Πληροφοριών Ε.Ο.Τ. (Είσιτήρια-πληροφορίαί, Τηλ. 20.361

'Ελληνική Περιηγητική Λέσχη (Είσιτήρια-έκδρομαί, Τηλ. 22.494

Τουριστικά και Ταξειδιωτικά Γραφετα (Είσιτήρια-έκδρομαί)

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Έλληνικού Όργανισμου Τουρισμού

Έλληνικής Περιηγητικής Λέσχης

...πού κυκλοφορούν

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ ΕΙΧΑΜΕ ΠΑΛΙ ΜΙΛΗΣΕΙ ΓΙΑ τόν θαυμάσιο Έντυ Κάλμπερτ, τόν άνθρωπο μέ τή «χρυσή τρουμπέττα». Σήμερα, ένας νέος του δίσκος επιβεβαιώνει έκείνο πού είπαμε και τήν άλλη φορά: "Ότι σπανιάς ένα τόσο βαρύ και σκληρό όργανο σάν τήν κορνέττα γίνεται τόσο πειθίγιο και εύπλαστο στά χέρια ενός μουσικού. Ό Έντυ Κάλμπερτ όμως είναι ένας μεγάλος καλλιτέχνης. Ό δίσκος πού άκούσαμε σήμερα είναι μία εξαιρετικά επιτυχημένη έγγραφη τής «Κολούμπια». Άπό τή μία πλευρά υπάρχει τó μεγάλο έκείνο ιταλικό σουζέ «Πικολίσσιμα σερενάτα» (μικρή σερενάτα), όπου μένει κανείς κατάπληκτος όχι μόνον άπό τήν θαυμάσια διασκευή γιά μεγάλη άρχήστρα, αλλά και άπό τó γεμάτο μαεστρία και χάρη παίξιμο τού Κάλμπερτ. Η άλλη πλευρά έχει ένα ταγκό πού προορίζεται γιά μεγάλο σουζέ άνά τόν κόσμο, άφού κατέκτησε ήδη τήν Άμερική. Τό «Φαινφαίρ τάγκο» είναι ένα γερό, δυνατό και γεμάτο στρατιωτικό μάρς σέ ρυθμό ταγκό. Δίσκος «Κολούμπια» 45 στρωφών.

«ΚΑΤΙ ΥΠΕΡΟΧΟ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ», ΤΡΑΓΟΥΔΑ Ο ΠΟΛΥΣ ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ. Καί πραγματικά πολλά πράγματα υπέροχα συμβαίνουν, άν όχι τó καλοκαίρι, πάντως σ' αυτόν τόν δίσκο. Άκούγοντάς τον κανείς, έχει τήν έντύπωση πώς θρίσκειται μπροστά σ' ένα νέο Σινάτρα, μελωδικό, χαμογελαστό, εύτυχισμένο και έν όλίγοις έρωτευμένο. Ό Φράνκ, μετά άπό πολλές περιπέτειες και περιπλανήσεις, θρήκε επιτέλους τήν εύτυχία στήν άγκαλιά τής Λώρην Μπακάλλ, εύτυχία πού δέν μπόρεσε νά τού δώση ή άγκαλιά τής Άδα Γκάρντνερ, ούτε οι μεγάλες του κινηματογραφικές επιτυχίες τόσο σέ κωμικούς και έλαφρούς ρόλους, όσο και σέ δραματικούς. Ποτέ όμως δέν έπαυσε νά τραγουδά και οι δίσκοι του πουλιούνται κατά έκτατομύρια έδώ και πολλά χρόνια τώρα. Ό νέος όμως αυτός σταθμός στή ζωή του, ή Λώρην, ύπόσχεται καινούργια άνθηση στίς μελωδίες του. «Κάτι υπέροχο συμβαίνει τó Καλοκαίρι», είναι ένας δίσκος τής «ΚΑΠΙΤΟΛ», μέ τόν νέο Φράνκ Σινάτρα. ■ ■ ■

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ φωτογραφία τής Παλαυσοστόιτας τής Κερκύρας, πού όφείλεται σόν κ. Δ. Χαρισιάδη. Ό φανός τού συνερχάτου μας αναδεικνύει όλη ήν όμορφιά τού θαυμασίον αυτού έλληνικού τοπίου.

...πού μάς έστειλαν

«Ο ΤΑΡΑΧΟΣ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ», ΚΩΣΤΑ ΜΑΚΙΣΤΟΥ. Αθήναί 1957.

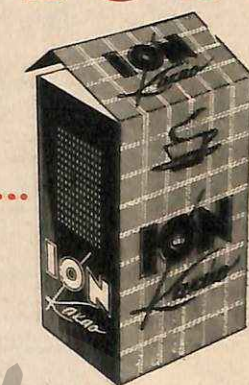
Μέ τó τρίτο βιβλίο του μέσα σέ ένένα χρόνια—στά 1949 εξέδωσε τó «Σίφουνα» και στά 1953 τó «Στρατήγαρο»—ό Κ. Μ. θεμελιώνει πιά όριστικά τήν άξια θέση πού κατέκτησε στή νεοελληνική πεζογραφία. Συγγραφέυς μέ τελείως προσωπικό, ρωμαλέο και εύχυμο έκφραστικό τρόπο, μέ πλατύ και γεμάτο υγεία αντίκρουσμα τής ζωής, μέ εξαιρετική ικανότητα στό άνάγλυφο στήσιμο τών χαρακτήρων του, ό Κ. Μ. άποτελεί πολύτιμη προσθήκη στό ένεργητικό ένός νησιού—τής Μυτιλήνης—πού τόσο έχει προσφέρει στά έλληνικά γράμματα. Άντίθετα άπό τά δύο πρώτα βιβλία του πού ήταν πιδ έκτεταμένες άφηγήσεις—νουβέλλα τó πρώτο, μυθιστόρημα τó δεύτερο—σόν «Τάραχο», ό Κ. Μ. καταπιάνεται μέ τó δυσκολότερο ίσως είδος τής πεζογραφίας, τó διήγημα. Τό κλίμα του δέν διαφέρει άπό τó κλίμα τών προηγούμενων βιβλίων του. Οι άναρίθμητοι τύποι τους—πού ό συγγραφέυς κατέχει τó μυστικό νά τούς ζωντανεύη μέ λίγες άδρές, ουσιαστικές γραμμές—κινούνται στό ίδιο πλαίσιο, στό νησί πού έχει άποθέσει σφραγίδα στήν ψυχή του. Καί είναι χαρακτήρες γνήσια έλληνικοί, δεμένοι μέ τó χώμα, μέ τó κύμα, μέ τά λαγαδάκια και τά ρουμάνια τής πατρίδας γής. Καί ταυτόχρονα, επιδέξια αντιπαρέρχεται τήν θανατερή παγίδα τής ήθογραφίας, γιατί πάντα πίσω άπ' τήν τοπική ιδιομορφία ξεχωρίζει ό καθολικώτερος άνθρωπος, μέ τά μύχια πάθη και τίς συναισθηματικές τρικυμίες του, τίς άλλοπρόσθαλλες πράξεις, τούς καημούς, τίς δεισιδαιμονίες, τή λαχτάρα του γιά τή ζωή και τήν άποστροφή του γιά τó θάνατο. Τό καθένα άπό τά δεκαπέντε διηγήματα τής συλλογής του είναι κ' ένας μικρός κόσμος, πού τόν αγαπάμε και γινώμαστε ένα μαζί του.

Άλλά ιδιαίτερα, νομίζουμε ότι πρέπει νά σταθούμε στό πρώτο διήγημα, τόν «Τάραχο», πού δίνει και τόν τίτλο στή συλλογή, γιατί είναι περισσότερο αντιπροσωπευτικό τής βαθείας διεισδυτικότητας τού Κ. Μ. στήν ανθρώπινη ψυχή. Ό «Τάραχος», ό μονόχωτος άρκουδάνθρωπος, είναι ένας άγριοκαλόγερος, σχεδόν αίρετικός, πού διορθώνει τά ιερά κείμενα κατά τά γούστα του και χαιρετά τούς πιστούς μέ τó «Ειρήνη ύμίν, διαβόλοι!». Όστόσο, κατά βάθος μένει πάντα ένα συναισθηματικό τρυφερό θηρίο, γεμάτο ρομαντισμό και πάθος. Καί αυτή ή βαθύτατη τομή στά έσω είναι μία άπό τίς ούσιαστικώτερες προσφορές τού νέου πεζογράφου. ■ ■ ■

Μή τού στερείτε τήν χαρά! Άρκεϊ νά είναι ΚΑΚΑΟ

ION

..... ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Πλούσιο σέ Βιταμίνες, Θρεπτικό, εύπεπτο, εύγεστο μέ τó καλύτερο άρωμα!...

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ...

Προβλέψετε νά έχετε πάντα σπιτιμύρα ΦΙΞ γιά νά προσφέρετε στούς φίλους σας. Ένα μεγάλο ποτήρι μύρας δά τούς δροσίση και δά τούς χαρίση κέφι και χαρά. Δοκιμάστε και δά δήτε πόσο δά τó έκτιμήσουν, γιατί ή μύρα έχει όλο και πιδ πολλούς όπαδούς στήν Έλλάδα άπό τόν καιρό πού έμαθαν τίς εύεργετικές γιά τήν υγεία ιδιότητές της. Ποτό κατ έξοχήν άγνό ή μύρα περιέχει, πηνήντα ώφέλιμα συστατικά, τά πιδ εύεργετικά γιά τήν υγεία. Είναι ιδιαιτέρως πλούσια σέ:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (ξανάνιωμα)
- Βιταμίνη Β2 (άνάπτυξις)
- Βιταμίνη ΡΡ (άντίληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Γιά νά αισθάνεσθε καλύτερα πάρτε και σεις άπό σήμερα τήν εύχάριστη καθημερινή συνήθεια νά...

...Πίνετε **ΦΙΞ**

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΣ ΔΙΣΚΟΣ

ΠΡΟΪΟΝ
CELA
INGELHEIM GERMANIAE

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Στέφανος Ήλιοϋ - Κουμουνδούρου 7 Άθήναί
Τηλέφ. 471.094

Bac-Stick

(άποσμηκτόν)

Δροσιά
"Άρωμα
Φρεσκάδα

Έπιτυχία 100%

Είς όλες τίς έκδηλώσεις τής ζωής, διά νά έπιτύχετε παντού και πάντοτε, χρειάζεσθε σωματική φρεσκάδα. Τό ΒΑC - STICK άπαλλάσσει άπό κάθε σωματική όσμή, διδει μία αίσθηση εύφορίας. Καί πόσο εύκολα. Άρκεϊ μία έλαφρά έπαφή. Έχει ένέργεια άμεση και διαρκή.

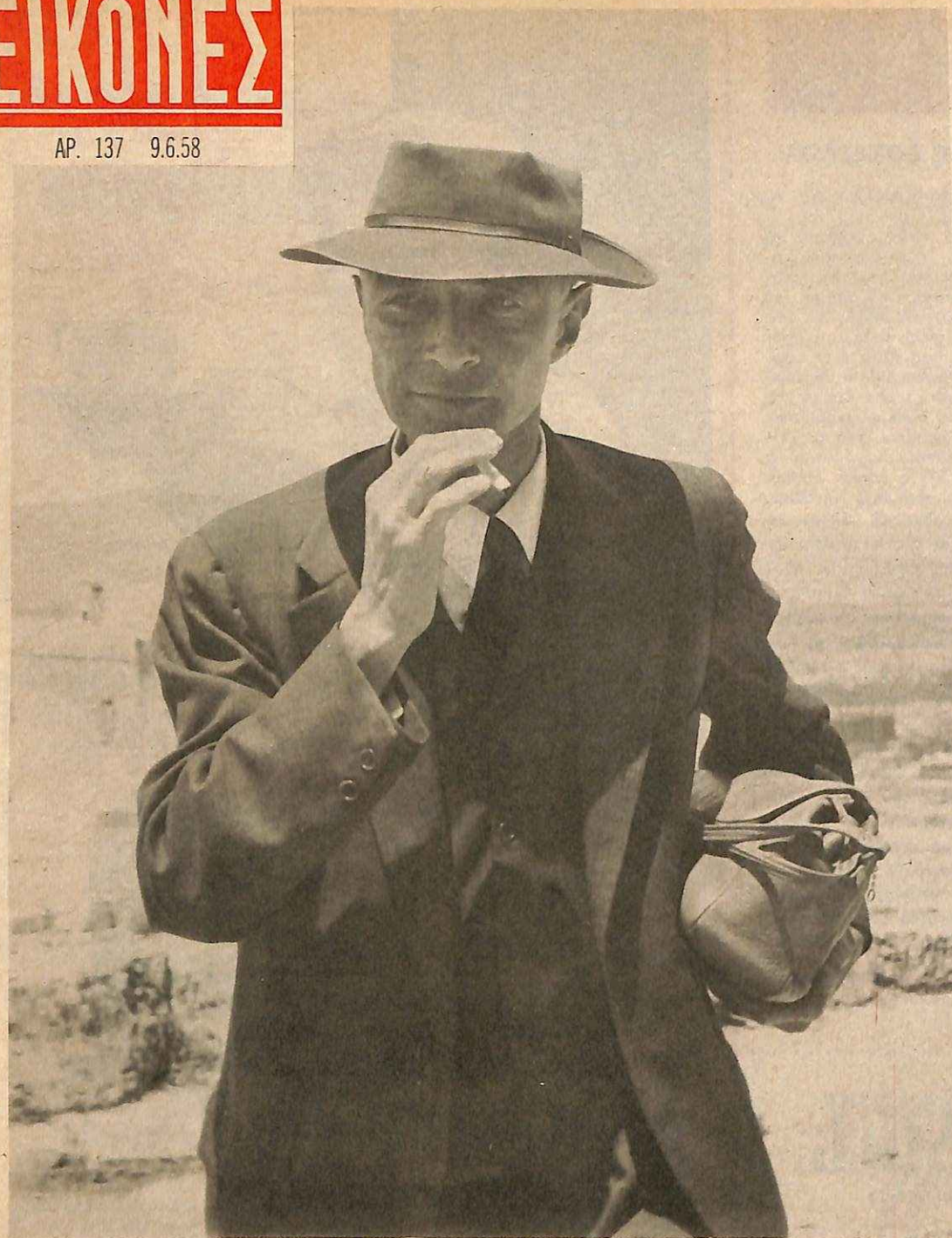
Μόνον τó ΒΑC - STICK περιέχει τó βακτηριοκτόνο και άποσμηκτόν ΒΑC-43

Πωλείται είς τά Φαρμακεία και Μυροπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

"Αν καταθέτης τίς οικονομίες σου: στά Ταμειυτήρια Τραπεζών στό Ταχ)κόν Ταμειυτήριον στό Ταμείον Παρακαταθηκών & Δανείων

- παίρνεις ένα τόκο 8% άφορολόγητο
- δημιουργείς ένα άποκούμπι γιά σένα και τά παιδιά σου.

(Φωτογραφική "Ενώσις")
(International News Photos)

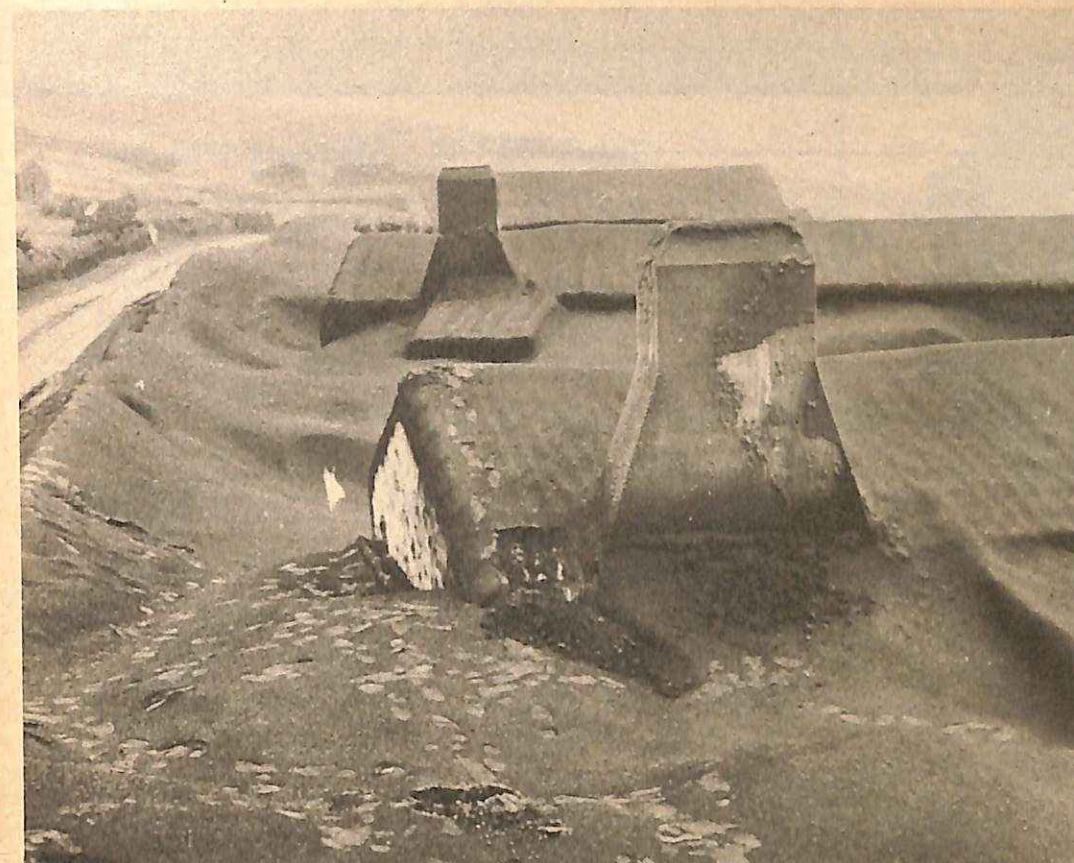

Άφίξεις: Κατά την σύντομη διέλευσή του από την Αθήνα, ο διάσημος ατομικός επιστήμων δρ Ρόμπερτ Όππενχάιμερ, ανέβηκε για να προσκυνήσει τον ιερό θράχο της Ακροπόλεως. Ο «πατήρ της ατομικής βόμβας» εκτός από κορυφαίος θετικός επιστήμων, είναι και βαθύτατος κάτοχος κλασικής παιδείας και λάτρης του αρχαίου ελληνικού πνεύματος.

Αυτόγραφα: Η Τζαίην Μάνσφελντ υπογράφει αυτόγραφα στις μικρές Λονδρέζες θαυμάστριές της, χρησιμοποιώντας για γραφείο τα ευρύτατα στήθη του συζύγου της κ. Μίκυ Χαργκιτέν, ο οποίος κρατά από το χέρι την μικρή προγονή του Τζαίην.

Άγῶνες: Μοτοσυκλετισταί από διάφορες ευρωπαϊκές χώρες έλαβαν μέρος στους πρόσφατους αγῶνες του Έλσινκι, τής Φινλανδίας. Στη φωτογραφία μας, ο Ίρλανδός Κάρσον, νικητής τής κατηγορίας Β', ηγείται τῶν ἀντιπάλων του. Τὸν ἀκολουθοῦν ὁ Σουηδὸς Κοῦνο Γιόχανσον, ὁ ὁποῖος ἑτερμάτισε τρίτος, καὶ ὁ ἐπίσης Σουηδὸς Όλλε Νύγκρεν, ὁ ὁποῖος τελικὰ κατέλαβε τὴν δεύτερη θέση.

Έγκέλαδος: Μετὰ τὴν αἰφνίδια ἀνάδυση καὶ τὴν ταχύτατη ἐξαφάνιση τῆς ἡφαιστειογενοῦς νησίδος στὶς Ἀζόρες —γιὰ τὴν ὁποία εἶχαν ἀφιέρῳσει παλαιότερα ἐκτεταμένο ρεπορτάζ οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ— ἡ δραστηριότης τοῦ ὑποβρυχίου ἡφαιστείου δὲν σταμάτησε. Ἐνῶ οἱ σεισμοὶ συνεχίζονται, πυκνὴ μούρη στάκτη ἔχει καλύψει ἀκόμη καὶ τὰ διώροφα σπίτια τῆς Φαγιάλ, ἐξαναγκάζοντας τοὺς κατοίκους νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς ἐστίες τους.

(International News Photos)

Τὸ μοιραῖο τέλος: Ο γνωστὸς ἡ βοποῖός Ρέντ Σκέλτον καὶ ἡ σύζυγός του ἀκολουθοῦν ἀπαρηγόρητοι τὴν κηδεία τοῦ ἑννεαετοῦς γιου τους Ρίτσαρντ, ποὺ ὑπέκυψε στὴν ἐπάρατη λευχαιμία ἀπὸ τὴν ὁποία ἔπασχε. Ἡ κυρία Σκέλτον κρατᾷ τὸ σταυρὸ ποὺ ἔστειλε ὁ Πάπας, ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Βατικανό, στὸν μικρὸ ἐτοιμοθάνατο, ὅταν πιά ἡ κατάστασή του ἐπιδεινώθηκε.

(International News Photos)

Έκλογικά: Οἱ Ἴταλοι ἐκλογεῖς ἔδωσαν καὶ πάλι τὴ νίκη στὸ Χριστιανοδημοκρατικὸ κόμμα, τὸ ὁποῖο κυβερνᾷ συνεχῶς τὴν χώρα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου. Στὴ φωτογραφία ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Ἀμιντόρε Φανφάνι, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελευταίας προεκλογικῆς συγκέντρωσης.

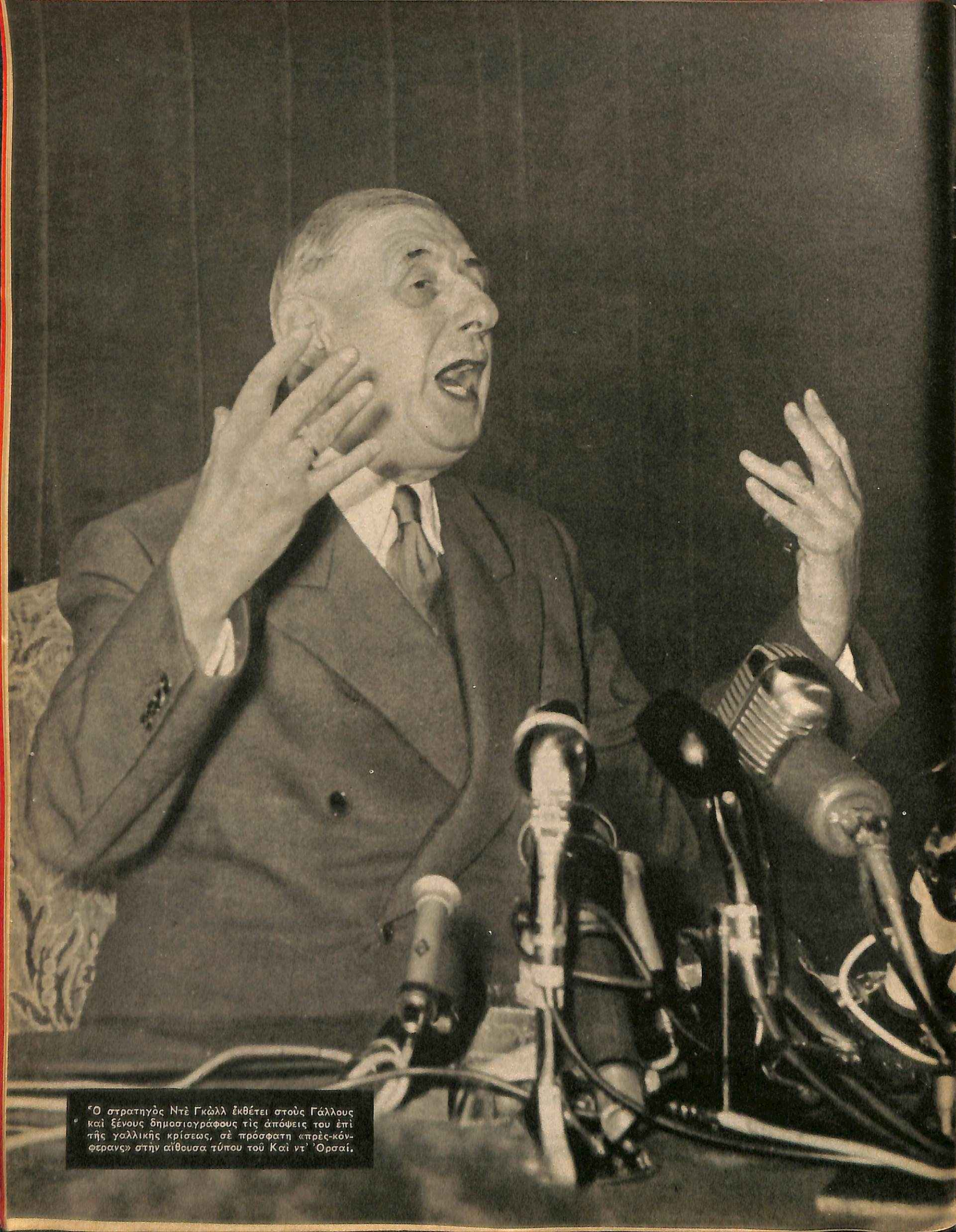

(International News Photos)

Δυστύχημα: Παγκόσμια αἰσθησις προκάλεσε ἡ ἀνεξήγητη, μέχρι στιγμῆς, ἔκρηξη τριῶν πυραύλων «Νίκη», στὸ Μίντλαουν, τοῦ Νιού Τζέρσεϋ. Τὰ θύματα ἀνῆλθαν σὲ πέντε νεκροὺς καὶ εἰκοσιπέντε τραυματίες. Ὁ ἀριθμὸς ὁμῶς θά ἦταν ἀνυπολόγιστος ἂν οἱ πύραυλοι εἶχαν θερμοπυρηνικὴ γόμωση.

(International News Photos)

«Ο στρατηγός Ντε Γκώλλ εκθέτει στους Γάλλους και ξένους δημοσιογράφους τις απόψεις του επί της γαλλικής κρίσεως, σε πρόσφατη «πρὸς-κόν-φερανς» στην αίθουσα τύπου του Καί ντ' Όρσάι.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΗΤΟ ΕΤΟΙΜΟΣ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΩΡΙΜΟΣ

ΝΤΕ ΓΚΩΛΛ: ΣΩΤΗΡΙΑ Ή ΧΑΟΣ;

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗ

Τὰ δραματικά γεγονότα τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς γαλλικῆς κρίσεως, δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς καταστάσεις. Ἡ προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι ἐστραμμένη σήμερα πρὸς τὴν Γαλλίαν διότι —καὶ τοῦτο ἐγγράφη κατὰ κόρον— ὁ κοινοδουλευτισμὸς εἰσῆλθεν ἤδη ἐκεῖ εἰς τὸ στάδιον μίας τρομερᾶς δοκιμασίας. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ διεθνoῦς ἐνδιαφέροντος εὐρίσκεται ἓνας Γάλλος, ὁ στρατηγὸς Ντε Γκώλλ, σωτὴρ διὰ τοὺς μὲν, ἐπικίνδυνος διὰ πολλούς, ἐχθρὸς διὰ τοὺς ἄλλους. Εἰς τὸ ἄρθρον πού ἀκολουθεῖ ἐπιχειρεῖται ἡ σκιαγράφησις τῆς προσωπο-κότητος ἢ ὁποῖα τὸσον σπουδαῖον ρόλον, ἀρνητικὸν ἢ θετικόν, καλεῖται σήμερα νὰ διαδραματίσῃ εἰς τὴν ἀνάστατον Γαλλίαν.

Ἀπὸ τὴν Ἀλγερίαν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἡ ψυχὴ τῆς Ἐπιτροπῆς Κοινῆς Σωτηρίας, ὁ στρατηγὸς τῶν Γάλλων ἀλεξιπτωτιστῶν Ζάκ Μασσού, (Σχολὴ Σαιν Σύρ, τάξις 1930) εἶχεν ἐκπέμψῃ τὸ σῆμα «Στρατηγὲ ντε Γκώλλ, σῶσε τὴν Γαλλίαν». Τὸ ραδιόφωνον μετέφερε τὴν ἐναγώνιον ἐκκλήσιν εἰς τὸν πύργον τοῦ Κολομπέ τῶν Δύο Ἐκκλησιῶν, ἓνα μικρὸ χωριό, (κάτοικοι: 350), νοτιοανατολικά τοῦ Παρισιοῦ καὶ ἐτάραξε τὴν γαλήνην μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ δέκα τῶρα χρόνια ζοῦσε καὶ ἔπεριμενεν ὁ στρατηγὸς (καὶ πολιτικός, ἐν ἀποστρατεῖα) Ἀνδρέας Ἰωσήφ Μαρι Κάρολος ντε Γκώλλ (ἡλικία: 67).

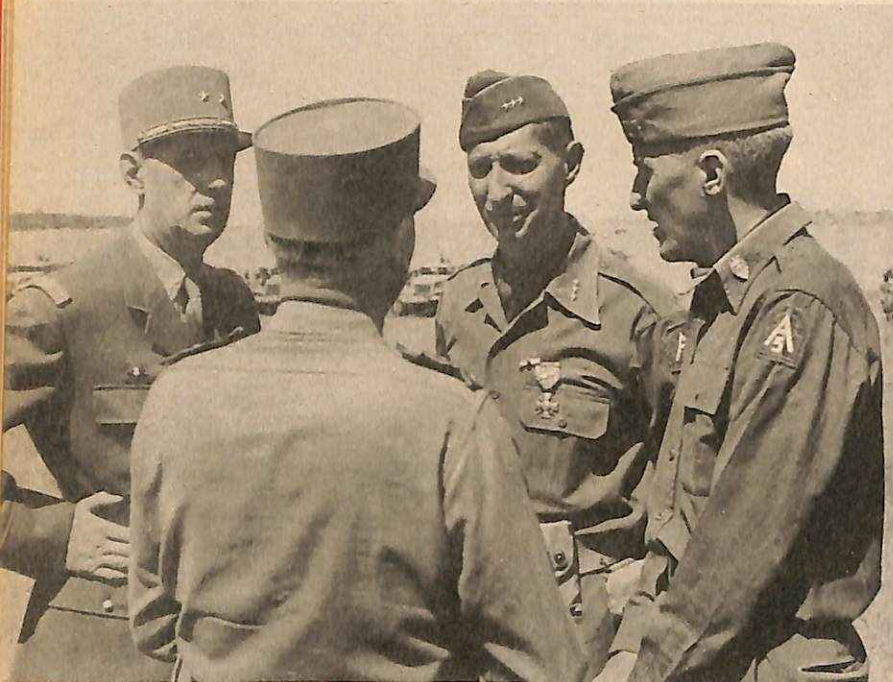
Ὁ ὑψηλὸς ἄνδρας μὲ τὰς ἡρέμους κινήσεις, τὰ χτενισμένα ἀραιὰ μαλλιά, τὴν σοβαρὰν γενικὴν ἐμφάνισιν, γράφει ἓνας Γάλλος δημοσιογράφος, ἔκλεισε τὸν διακόπτην καὶ ἐγύρισε πρὸς τὴν σύζυγόν του —τὸ μόνον πρόσωπον εἰς τὸ ὅποιον ἐμπιστεύεται τὰς σκέψεις του. Ἐκεῖνη τὸν ἐκοίταξε στὰ μάτια. Ὀλίγας ὥρας ἀργότερον ἀπὸ τὸ Κολομπέ ἐδίδετο ἡ ἀπάντησις: —Εἶμαι ἑτοῖμος. («Σήμερον, ἐνώπιον τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα διὰ μίαν ἀκόμη φοράν περισφίγγουν τὴν Γαλλίαν, καθιστῶ γνωστὸν ὅτι εἶμαι ἑτοῖμος νὰ ἀναλάβω τὰς ἐξουσίας τῆς πολιτείας»).

Ἡτο ἡ δευτέρα φορά πού ἐδήλωνεν ὅτι ἀποδέχεται αὐτὰς τὰς εὐθύνas ὁ Κάρολος ντε Γκώλλ. Ἡ πρώτη ἦτο τὴν ἀνοιξὶν τοῦ 1940. Τότε αἱ γερμανικαὶ λεγεῶνες εἶχον κατέβῃ εἰς τὸ Παρίσι. Οἱ γαλλικοὶ πληθυσμοὶ —γυναῖκόπαιδα, ἄσπλοι στρατιῶται, αὐτοκίνητα, κάρρα καὶ μπόγοι— ἐκατέβαιναν πρὸς Νότον, ἐνῶ τὰ χιτλερικά σιούκας ἐκατέβαιναν καὶ αὐτὰ ἔως τὰ κεφάλια τοὺς καὶ τοὺς πολυβολοῦσαν. Ἡ κατάθεσις τῶν ὅπλων, ἡ συνθηκολόγησις καὶ ἡ ἐντροπὴ περισφίγγαν τὸν ἔως χθὲς ἑνδοξον λαόν. Ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς ἀπὸ τὸ αὐστριακὸν Μπραουνάου προέββαλε τὸ στήθος του, εἰτίνασε τὸ κεφάλι μὲ τὸ φαιόχρουν κασκέτο τοῦ στρατάρχου τοῦ Γ' Ράιχ καὶ ἐπεθεώρει τὰ μηχανοκίνητά του εἰς τὰ Ἡλύσια. Τὴν ἰδίαν ὥραν ἀπὸ τὸ Λονδίον ἠκούετο ἡ φωνὴ τῆς ἐλπίδος: «Θ ἂ νικῇ ὁ σωμῆ». Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Ντε Γκώλλ. Ἐκτοτε, κάθε νύκτα, εἰς τοὺς τοίχους τῶν γαλλικῶν πόλεων καὶ τῶν γαλλικῶν χωριῶν ἐχαράσσετο ὁ Σταυρὸς τῆς Λωρραίνης —σύμβολον τοῦ Ντε Γκώλλ

→
Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ντε Γκώλλ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀποβάσεως τῶν Συμμάχων στὴ Βόρειο Ἀφρική. Ἱστορικὴ ἔμεινε ἡ διαμάχη του μὲ τὸν Ὑπατο Ἀρμοστὴ στρατηγὸ Ζιρώ, γιὰ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Πολέμου. Τελικὰ, τὸν Μάϊο 1943, ἐπῆλθε μεταξύ τους μιά συνδιαλλαγὴ καὶ σχηματίσθηκε ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως

‘Ο «πολιτικός τῆς καταστροφῆς» ἰκανὸς διὰ μίαν «πολιτικὴν ἀνορθώσεως»;

ΣΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, 1944. Ὁ Ντέ Γκώλλ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων στρατηγὸς Κλάρκ, στὴν Σιένα. Στὸ δάθος ὁ Ζουέν.

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑΣ, 4 Ἰανουαρίου 1943. Ὁ πρόεδρος Φραγκλίνος Ρούσβελτ χαιρετᾷ τὸν Γάλλο Ὑπατο Ἀρμοστή τῆς Βορείου Ἀφρικής στρατηγὸ Ζιρώ. Δεξιὰ, ὁ Οὐίνστον Τσότσειλ καὶ ὁ Ντέ Γκώλλ.

καὶ τῆς Νίκης. Ἐπὶ μακρὰ σκοτεινὰ χρόνια, ὁ Ντέ Γκώλλ ἦτο ἡ Γαλλία —τοῦ Ὑπρ, τοῦ Μάρνη, τοῦ 1918. Ὁ στρατηγός, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Γάλλων, ἦτο μία τρίδυμος ἔκφρασις: Ἡρώισμός (διότι εἶχε τολμήσει), ἰκανότητος (διότι εἶχε προβλέψει ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ, πρὸ πάντων, αἱ στρατιωτικαὶ μέθοδοι τῆς Γ' Δημοκρατίας δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν νίκην. Ὁ φασισμός —ὅπως σήμερα ὁ κομμουνισμός— ἠγωνίζετο μὲ νέας μεθόδους. Τὰ συντάγματα τῆς Γ' Δημοκρατίας ἦσαν παλαιὰ καὶ Νίκης (ὅχι μόνον κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν Ἀγγλων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν, πού εἶχαν βοηθήσει εἰς τὴν ἀναθημιουργίαν τῆς Γερμανίας, μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ 1918 —δαπάναις τῆς Γαλλίας καὶ παρὰ τὰς διαμερτυρίας τῆς Γαλλίας).

Ἀλλὰ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ντέ Γκώλλ ἦσαν ἰσχυρότεροι ἀπὸ αὐτὸν—οἱ ἐχθροὶ τοῦ εἰς τὸ Συμμαχικόν Στρατόπεδον, ὁ Φράνκλιν ντέ Λάνο Ρούσβελτ, ὁ Οὐίνστον Τσότσειλ. Μία ἰσχυρὰ Γαλλία θὰ ἦτο ἐμπόδιον εἰς πολλὰ ἀγγλοσαξονικά σχέδια. Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀγγλοσαξονικοὺς σκοποὺς τοῦ Πολέμου ἦτο νὰ φύγῃ ἡ Γαλλία ἀπὸ τὰ τελευταῖα τῆς ὀχυρὰ εἰς τὴν Μεσόγειον —ἀπὸ τὴν Συρίαν καὶ ἀπὸ ἀλλοῦ— ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀπὸ τὴν ἐπίρροήν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαβίαν. Καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς Γαλλίας, οἱ εὐκρινεῖς δημοκρατικοὶ πού ἐφοβοῦντο τὸν ἐνδεχόμενον Δικτάτορα, οἱ ἀριστεροὶ πού ἠθέλουν τὴν Γαλλίαν ἰδικήν των, οἱ κομματάρχαι πού ἐφοβοῦντο μήπως γίνονιν ἀπόμαχοι ἐνὸς προσφιλοῦς (καὶ ἐπικερδοῦς) ἐπαγγέλματος. Ἀπεπειράθη ὁ Ντέ Γκώλλ νὰ συναγείρῃ τὸν γαλλικὸν λαὸν καὶ ἐδημιούργησε τὸν «Συναγερμένον» τοῦ (ἀπομίμησις προσκαίρως ἐπιτυχεστέρα: ὁ «Ἑλληνικὸς Συναγερμένος» τοῦ στρατάρχου Παπάγου). Αἱ συνησπόμεναι δυνάμεις τῶν ἀντιπάλων τοῦ Ντέ Γκώλλ, τὸν ἔστειλαν (1948) εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ Κολομπέ. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὅπως ἡ Κασσάνδρα, προέλεγε τὴν καταστροφὴν —ὅπως τὴν εἶχε προβλέψει τὸ 1939, τὸ 1940. Διότι —ἦτο ἡ πολιτικὴ του θεωρία— ὁ ὑπερκοινοβουλευτισμός τῆς Δ' Δημοκρατίας ἦτο σύστημα πεπαιωμένων, ἀνίκανον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς νέας συνθήκας κάθε κράτους καὶ ἰδιαίτερως τῆς Γαλλίας. Ὁ Ντέ Γκώλλ, γράφει ὁ ἱστορικός Ἐρβέρτος Λυετὺ («Τάξις», 26 Μαΐου) ἦτο «ὁ πολιτικὸς τῆς καταστροφῆς» καὶ ἡ καταστροφὴ ἦτο

ἐκείνη πού ἔφερε καὶ πάλιν τὸν Ντέ Γκώλλ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅπως ἡ καταστροφὴ τὸν εἶχε φέρει τὸ 1940. Ἡ Γαλλία ἦτο ὡριμός, καὶ πάλιν, νὰ τὸν δεχθῇ. Ἡ μόνιμος κρίσις τοῦ πολιτικοῦ τῆς θύο ἀπὸ τὴν Ἀπελευθέρωσιν (13 ἔτη: 25 κυβερνήσεις!), ἡ κρίσις εἰς τὰς ἀποικίας, ἡ κρίσις εἰς τὰς οἰκονομικάς, εἰς τὰ κοινωνικά ἦθην, εἰς τὸν στρατόν, παντοῦ εἶχε φθάσει εἰς τὸ ζενίθ της —εἰς τὴν Ἀλγερίαν. Ἐπὶ ἓνα μῆνα ὁ πρόεδρος Ρενέ Κοτὺ (ἡλικία: 76), προσωποποιήσις τῶν ἀνησυχιῶν τοῦ μέσου Γάλλου, ἀνεζήτει κυβερνήσιν. Εἰς τὸ τέλος ἐνὸς ἀκάρπου μηνὸς ἡ μαῦρη Ρενώ τοῦ προέδρου διέσχισε, μέσῳ διπλῶν στίχων τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς, τὰ Ἡλύσια. Ὁ Ρενέ Κοτὺ δὲ κατέθετε κάποιον στέφανον εἰς τὸν Ἀγνωστον. Ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια ἠκούσθησαν φωναὶ: «Ζήτω ὁ Ντέ Γκώλλ! Τὸν Ντέ Γκώλλ εἰς τὴν ἀρχήν!». Ὅταν εὐρέθη πρωθυπουργὸς —ὁ Πέτρος Φλεμλὲν (ἡλικία: 51)— ἦτο ἀργά. Ὁ Ντέ Γκώλλ εἶχε φθάσει εἰς τὸ Παρίσι καὶ εἶχεν ἀποφασίσει τοὺς ὁρους τοῦ: «Πάσας τὰς ἐξουσίας. Δι' ἓν ἔτος. Ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ τῶν Βρετανικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς Μοντγκάμερυ, ὑποδέχεται τὸν ἡγέτη τῶν Ἑλευθέρων Γάλλων, στὸ προγεφύρωμα τῆς Νορμανδίας. Ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκώλλ ἔφθασε στὴ Γαλλία στίς 14 Ἰουνίου 1944, ὁκτώ ἡμέρες μετὰ τὴν συμμαχικὴν ἀπόβαση.

λευσιν». Ἐπιτροπαὶ «Κοινῆς Σωτηρίας» ὀργανοῦντο εἰς τὴν Κορσικήν, εἰς ἄλλας κτήσεις, εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Γαλλίαν. Ὁ στρατηγὸς Ἐλύ, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης, εἶχε παραιτηθῇ. Ἦτο μὲ τὸ μέρος τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ Στόλος εἶχεν οὐσιαστικὰ προσχωρήσει. Ὁ Ντέ Γκώλλ (27 Μαΐου εἰς τὸ Παρίσι) ἐθάδιζε πρὸς τὴν Ἐξουσίαν καὶ τὰ ἐργατικά συνδικάτα εἰς τὴν πανεργατικὴν ἀπεργίαν. Ἡ γαλλικὴ Ἑθνοσυνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ τὴν Συνταγματικὴν Μεταρρύθμισιν (κατάργησιν τοῦ πολιτικοῦ ὑπερκοινοβουλευτισμοῦ), τὸ αἷμα, δηλαδή, τοῦ Ντέ Γκώλλ —ἀλλὰ χωρὶς τὸν Ντέ Γκώλλ. Ὅμως, τὸ αἷμα τῶν ἐπαναστατῶν ἦτο κατηγορηματικόν. Δὲν ἐζήτουν μόνον τὴν Συνταγματικὴν Μεταρρύθμισιν, ἐζήτουν πρὸ παντὸς τὸν Ντέ Γκώλλ. Τὴν 28ην Μαΐου ὁ Ντέ Γκώλλ ἦτο καὶ πάλιν εἰς τὸ Παρίσι, καὶ ἐδήλωνεν ὅτι σχηματίζει κυβερνήσιν —τῆς Γαλλικῆς Σωτηρίας. Ὁ Φλεμλὲν εἶχε παραιτηθῇ ἀπὸ τῆς προηγουμένης. Ἡ γενικὴ ἀπεργία εἶχεν ἀρχίσει...

Ἀλλὰ τί ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Ντέ Γκώλλ εἰς τὴν ἀρχήν; Ἀσφαλῶς ἡ Δικτατορία τῶν στρατιωτικῶν ἰδυάμεων ὑπὸ κοινοβουλευτικὸν μανδύαν. Ἡ προσπάθεια τῆς διασώσεως τῆς Βορείου Ἀφρικής διὰ τὴν Γαλλίαν. Οἱ κίνδυνοι μιᾶς στροφῆς τῆς γαλλικῆς Διπλωματίας πρὸς τὴν ἀπειθείας συνεννόησιν μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἑνώσιν. Δὲν θὰ εἶναι καθόλου περίεργον, ἕνας Γάλλος Δικτάτωρ τῆς Ἀκρας Δεξιᾶς, ἀνθὰ θέλῃ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐσωτερικὰς πιέσεις τῶν κομμουνιστῶν, νὰ τιμωρήσῃ τοὺς Ἀγγλοσάξονας, νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως (οἰκονομικῆς, στρατιωτικῆς, πολιτικῆς) τῆς Δ. Γερμανίας καὶ νὰ ἀνασυνδέσῃ τὴν παράδοσιν τῆς γαλλορωσικῆς φιλίας, νὰ ἀποκολληθῇ θαυμαίως —ἡ καὶ ἀμέσως— ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Συμμαχίαν, νὰ ζητήσῃ φιλίαν καὶ κατανόησιν εἰς τὸ Κρεμλίνον. Εἰς τὴν Οὐάσιγκτον, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντίλλον, ἠσθάνθη τὸ πρόβλημα. Ἐχει δηλώσει (27 Μαΐου): «Αἱ ἠνωμένα Πολιτεῖαι θεωροῦν τὴν γαλλικὴν κρίσιν ὑπόθεσιν σοβαρωτάτην... Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήσις ἐλπίζει ὅτι θὰ συνεννοηθῇ μὲ οἷαν δῆποτε γαλλικὴν κυβερνήσιν, διότι πιστεύει ὅτι καμμία γαλλικὴ κυβερνήσις δὲν θὰ στραφῇ κατὰ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας».

Αὐτὴν τὴν ἐλπίδα τὴν συμπερίζονται, θέθαια, ὅλαι αἱ κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας.

Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ 1944, ΤΟ ΑΛΓΕΡΙ ΕΠΕΦΥΛΑΞΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΥΠΟΔΟΧΗ ΣΤΟΝ ΗΓΕΤΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΓΑΛΛΩΝ (Φωτ. Camera Press)
ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΠΑΓΙΕ ΕΠΕΥΦΗΜΟΥΝ ΤΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗ. ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΝΟΡΜΑΝΔΙΑ

ΑΝΑΓΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΝΑ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ ΠΟΥ ΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ, ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Δ.Α.

«...δύο τεράστια κακά θα προκύψουν: πρώτον μὲν ἡ ἀριστερά, προμοδοτούμενη τοιοιτοτρόπως ἐκ τοῦ συστήματος, θὰ ἐμφανίσῃ λίαν ἰσχυρὰν καὶ ὑπολογισμὸν δυνάμιν καὶ δεύτερον, τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, μὴ συμμετέχον εἰς τὸν συνασπισμὸν, θὰ καταλάβῃ πολὺ ὀλιγωτέρας ἐδρας ἀπὸ ὅσας θὰ ἀνελόγουν εἰς αὐτὸ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, οὓς πρόκειται νὰ λάβῃ».

(Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Γ. Ράλλη, τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1958, διὰ τῆς ὁποίας παρητήθη τοῦ ὑπουργικοῦ τοῦ ἀξιωματοῦ)

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 11ης Μαΐου ἐνεφάνισαν μίαν διόγκωσιν τῶν δυνάμεων τῆς Ε.Δ.Α. Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων, σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν, ἐξακτῆρισαν τὴν αὐξήσιν ταύτην ὡς τεχνητὴν. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν κυβερνητικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς σφάλματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ δὲ κύκλοι τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ε.Ρ.Ε. κατὰ τὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν διετίαν ἐφαρμοσθεῖσαν πολιτικὴν. Καὶ αἱ δύο, ὅμως, αὐταὶ πλευραὶ, ἀγνοοῦσαι ἢ θέλουσαι νὰ ἀγνοήσουν τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἐπὶ τῆς ψήφου ὁ ἐκλογικὸς νόμος, ἐξήγον ἐσφαλμένα συμπεράσματα.

Τὸ ἐφαρμοσθέν ἐκλογικὸν σύστημα ἤσκησεν ὀρισμένην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων καὶ ἡ ἐπίδρασις αὕτη ὑπῆρξε σημαντικὴ. Εἰδικότερον: Οἱ ἀντίθετοι πρὸς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν εἶχαν εὐχέρειαν ἐκλογῆς μεταξὺ τεσσάρων κομμάτων καὶ συνασπισμῶν, τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, τῆς Ἐνώσεως Λαϊκοῦ Κόμματος, τῆς ΠΑ.Ε. καὶ τέλος τῆς Ε.Δ.Α. Ἐκ τούτων, τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, διὰ τῆς ἀσκήσεως ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δὲν κατάρθωσε νὰ παρασύρῃ μεγάλας μάζας ἀντικυβερνητικῶν ἐκλογέων. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐνωσις Λαϊκοῦ Κόμματος, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ συνενώσῃ περὶ αὐτὴν εἰ μὴ μόνον εὐαρίθμους φίλους τῶν ὀλίγων ἰσχυρῶν πολιτικῶν στελεχῶν, τὰ ὁποῖα μετέσχον εἰς τοὺς συνδυασμοὺς αὐτῆς. Καὶ οὕτω ἀπέμεινε διὰ τὸν ἐκλογέα ἡ ἐπιλογὴ μεταξὺ ΠΑ.Ε. καὶ Ε.Δ.Α. Διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ ὅμως συστήματος εἶχαν φροντίσει οἱ συντάκται αὐτοῦ νὰ θέσουν τὴν ΠΑ.Ε. εἰς μειονεκτικὴν θέσιν, διότι διὰ νὰ μετάρχη αὕτη εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγκέντρωσιν τοῦλάχιστον τοῦ 40% τοῦ συνόλου τῶν ψήφων. Ἡ προϋπόθεσις αὕτη εἶχεν εὐρὲως συζητηθῇ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν τύπον. Ὁ ἐκλογεὺς συνεπῶς, ὁ ἀνήκων ἰδεολογικῶς εἰς τὸ Κέντρον καὶ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ καταψηφίσῃ τὴν Ε.Ρ.Ε., ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐνισχύσῃ τοὺς Φιλελευθέρους, κατ' ἀνάγκην, διὰ νὰ μὴ «χάσῃ» τὴν ψήφον του, κατέληγεν εἰς τὴν Ε.Δ.Α. Ἄλλωστε ὁ ψηφοφόρος τοῦ Κέντρου ἦτο ψυχολογικῶς προετοιμασμένος διὰ νὰ στραφῇ πρὸς τὴν Ε.Δ.Α., διότι ἡ μετ' αὐτῆς ἐκλογικὴ συνεργασία, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1956, τῶν ἐθνικῶν κομμάτων, κατέρριπεν εἰς τὴν συνείδησιν πολλῶν Ἑλλήνων τὸν ἀδιάθετον ἄλλοτε ἠθικὸν φραγμὸν πρὸς τὸν κομμουνισμὸν.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅτι διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς θὰ παρετρητο ἡ διόγκωσις τῶν δυνάμεων τῆς Ε.Δ.Α. εἶχαν προβλέψει ἐγκαίρως, δυστυχῶς ὅμως αἱ πρὸς τὴν Ε.Ρ.Ε. καὶ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων προειδοποιήσεις μου, αἱ γενόμεναι διὰ τῆς ἐπιτολῆς τῆς παρατιθέσεώς μου ἀπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιωματοῦ καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ, κατὰ τὴν 10ην καὶ 17ην Μαρτίου, ἀγορευσέων μου, δὲν ἤρκεσαν διὰ νὰ ματαιώσουν τὴν ψήφισιν τοῦ Ἐκλογικοῦ Νομοσχεδίου καὶ νὰ ἀποτρέψουν τὸν κίνδυνον. Ἐάν, ἀντὶ τῆς

ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς, εἶχε προκριθῇ τὸ σύστημα τῶν συγγενῶν κομμάτων, ἡ μὲν δύναμις τῆς Ε.Δ.Α. εἰς ἐδρας ἐν τῇ Βουλῇ θὰ ἦτο ἴση πρὸς τὸ μηδέν, τὸ δὲ ποσοστὸν τῶν ψήφων αὐτῆς θὰ ἦτο λίαν περιορισμένον, διότι οὐδεὶς ἐκλογεὺς, ἐκτὸς τῶν κομμουνιστῶν, θὰ ἠκολούθει αὐτὴν, λόγῳ, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ τῆς δημιουργίας τῆς ψυχολογίας τῆς «χαμένης ψήφου» κατὰ τῆς Ε.Δ.Α.

Ἡδὲ, ὅμως, μολονότι ἡ ψήφος τῆς 11ης Μαΐου ἀποτελεῖ παρελθόν, ἀπομένει ἔντονος ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΛΙΓΜΟΙ

Οἱ ψήφοι τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ μέγα μέρος ἦσαν ἀρνητικοί. Ἐδόθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ ἐθνικόφρονος ἐκλογεὺς ὄχι θετικῶς, πρὸς ὑπερψήφισιν τοῦ προγράμματός της, ἀλλ' ἀρνητικῶς, πρὸς ζωηροτέραν ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀντιπολιτευομένους διαμαρτυρίαν, ὑπὸ τῶν ἐμποδισθέντων διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, νὰ ψηφίσουν τὰ ἄλλα ἐθνικόφρονα κόμματα.

Ὡς τοιαύτη δὲ ἀρνητικὴ ψήφος εἶναι διαβατικὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι εὐχερέστατα θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἐθνικόφρονα κορμόν, ἐφ' ὅσον ψυχικῶς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ἀνῆκῃ εἰς αὐτόν. Σημειωτέον ὅτι ὁ πρὸς τὴν Ε.Δ.Α. ἀποκλίνας ἐκλογεὺς, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς νῦν ἐκλογικῆς δυνάμεως τῆς Ε.Δ.Α. συνεχεται εἰσέτι ὑπὸ καταπλήξεως καὶ ἐθνικῆς ἀγωνίας διὰ τὸ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐπιδιωξέων του ἀποτέλεσμα.

Ἡ Ε.Δ.Α., ὅμως, δὲν θὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἔναντι τοῦ ἐκλογέως, ὁ ὁποῖος διὰ πρώτην φοράν τὴν ἠκολούθησε κατὰ τὴν 11ην Μαΐου, ἀλλὰ θὰ ἀντιμετωπίσῃ ταχέως καὶ δραστηρίως τὸ πρόβλημα τῆς διαμορφώσεως καὶ ἀφομοιώσεως τῆς διαδοτικῆς αὐτῆς ψήφου. Ἡ αὐστέγασις τῶν ἐκλογέων τούτων εἰς τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα τῆς Ε.Δ.Α. μετὰ τῶν καθαρῶν ὁδοῦν της, εἶναι ἐπικίνδυνος δι' αὐτήν. Μία ἀστοχία δύναται νὰ παραδῇ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν νέων συνοίκων καὶ μίαι ἄκαιρος ἐνέργεια θὰ τρομάξῃ καὶ θὰ τρέψῃ εἰς φυγὴν τοὺς μὴ εἰσέτι ἐγκλιματισθέντας προσκαίρους ὁπαδοὺς.

Διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, ἡ Ε.Δ.Α. θὰ ἀκολουθήσῃ μίαν ἀπὸ τὰς προσφιλεῖς τῆς μεθόδους. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ ταχύτερον ἑνὸς νέου χωριστοῦ οἰκήματος, μὲ γοητευτικὴν καὶ εὐπρεπὴ πρόσψιν, πρὸς στέγασιν τῶν διαδοτικῶν ψηφοφόρων τῆς 11ης Μαΐου καὶ τῶν μελλοντικῶν ἀναμενόμενων ἐκλογέων τῆς αὐτῆς κατηγορίας θὰ εἶναι τὸ πρῶτον μέλημά. Βεβαίως, τὸ φιλόδοξον τοῦτο οἰκοδόμημα θὰ συνδέεται δι' ὑπογείου διόδου μὲ τὸ θαυμάσιον ὕψος ὁχυρὸν τῆς Ε.Δ.Α. ἀπὸ ὅπου καὶ θὰ διοικῆται. Ὁ χώρος διὰ τὸ νέον κτίριον εἶναι διαθέσιμος δυστυχῶς. Ἡ κενουμένη θέσις τοῦ διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος συντριβέντος Κέντρου.

Νομίζω, δηλαδή, μακρὰν ἀπὸ τὰς ἐντυπωσιακὰς εἰκόνας, ὅτι ἡ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν παρέχει εἰς τὴν Ε.Δ.Α.

εὐχέρειαν ἐλιγμῶν. Θὰ εἶναι συνεπῶς εὐκόλυν εἰς αὐτὴν νὰ περιορίσῃ τὸν βασικὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν της εἰς τοὺς ἀναγκαζομένους πρὸς διατήρησιν τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως, μὲ τὸ πλεόνασμα δὲ νὰ συγκροτήσῃ νέον Κόμμα Ἀγροτικὸν ἢ Σοσιαλιστικὸν ἢ ἀνάλογον ἢ ἀκόμη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν σημαίαν της ἐκλεγέντας, δῆθεν ἀνεξαρτήτους, βουλευτάς νὰ ἀκολουθήσουν ἐπιφανειακῶς χωριστὴν γραμμὴν ἐπὶ τινων ἐσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν θεμάτων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ συγκρατήσῃ τοὺς νέους καὶ μὴ συνειδητοποιημένους εἰσέτι ἐκλογεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν τὴν Ε.Δ.Α. τὴν 11ην Μαΐου καὶ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ ἄλλους ἀγροτικούς ἢ σοσιαλίζοντας ἀπλῶς ψηφοφόρους, ὥστε, ἐν τέλει, νὰ καταλάβῃ ἡ Ε.Δ.Α. τὴν μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτὴν θέσιν τοῦ Κέντρου.

Τὸ νέον αὐτὸ κόμμα θὰ λειτουργῇ ὡς εἶδος σταθμοῦ προσελκύσεως καὶ διαμορφώσεως ὁπαδῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Μὲ τὰς ἐμφανίσεις της αὐτὰς ἡ Ε.Δ.Α. (καὶ οἱ παραφυάδες της) θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥπια εἰς τὰς ἐκφράσεις, ἀν καὶ ἀνατρεπτικὴ εἰς τὸ θάθος, μελιχρία εἰς τοὺς τρόπους, ἀλλὰ δημαγωγικὴ εἰς τὴν οὐσίαν, εὐπρεπὴς ἐθνικῶς κατ' ἐπίφασιν, ἀλλ' ἐντόνος ἀντεθνικῆς εἰς τὴν πραγματικότητα. Διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς ἀπειλεῖται ὄχι μόνον νὰ ἐνταχθοῦν ὀριστικῶς εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Δ.Α. τὰ πρόσφατα ἀποκτήματά της, ἀλλὰ νὰ προσελκύῃ ἐφεξῆς πάντα δυσαρεστημένον κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἐναντι ὅλων αὐτῶν πρωταρχικῶς εἶναι καθήκον τῆς κυβερνήσεως κατ' ἀρχὴν ἡ ἀνάκτησις ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τῶν ψηφοφόρων οἱ ὁποῖοι ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Ε.Δ.Α. κατὰ σύμπτωσιν ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ περαιτέρω ἡ ματαίωσις τῆς συνεχίσεως καὶ ἐπαναλήψεως τοῦ φαινομένου αὐτοῦ. Δὲν γνωρίζω ἂν ἡ παρούσα κυβέρνησις ἀπασχολῆται καὶ κατὰ τίναν τρόπον σκέπτεται ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν φοβερὸν αὐτὸν κίνδυνον. Κατὰ βάσιν ἡ ὑποχρέωσις αὕτη βαρύνει τὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία καὶ καθήκον ἔχει καὶ τὰ μέσα — ὑποτίθεται — διαθέτει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ, ὅμως, καθεστῶτα ἡ πολιτικὴ δράσις εἶναι διφυῆς. Συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις. Τὰ πολιτικὰ πράγματα προάγονται ὄχι μόνον διὰ τῆς δράσεως τῆς κυβερνήσεως συμπολιτεύσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀντιδράσεων τῆς ἐλεγχούσης ἀντιπολιτεύσεως. Βαρύνει συνεπῶς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐθνικόφρονες πολιτικούς — πρόσωπα καὶ οργανισμοὺς — οἱ ὁποῖοι ἀντιτίθενται πρὸς τὴν Ε.Ρ.Ε. τὸ καθήκον νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν κίνδυνον, τῶσον τὸν ἤδη πραγματωθέντα, ὅσον καὶ τὸν ἐπερχόμενον.

Θεμελιώδης κανὼν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς Δημοκρατίας εἶναι ὁ νόμος τῆς ἐναλλαγῆς τῶν κομμάτων εἰς τὴν Ἀρχὴν, κατὰ

τὴν ἐλευθέρως ἐκφραζομένην θέλησιν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἐπιλογῇ τῶν προσώπων, ἀντιλήψεων καὶ προγραμμάτων. Ἡ ὑπαρξις συνεπῶς μιᾶς συμπαγοῦς καὶ σταθερᾶς σημερον ἐθνικόφρονος καὶ κυβερνητικῆς κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀρκετὴ, ἐφ' ὅσον ἡ μεῖζων ἀντιπολιτεύσις ἐμφορεῖται ἀπὸ ἀρχὰς ἀντεθνικῆς καὶ δικτατορικῆς. Ὁ νόμος τῆς ἐναλλαγῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαναλειουργήσῃ, διότι τὸ Κ.Κ.Ε., ἐφ' ὅσον δι' ἐλευθέρων ἐκλογῶν κληθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν, οὐδέποτε πλέον θὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ, διότι οὐδέποτε θὰ ἐνεργήσῃ πλέον ἐλευθέρως ἐκλογάς.

Ἡ ἐλάσσων δὲ ἀντιπολίτευσις, ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἐμφάνισιν της, ἀδυνατεῖ νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικὸν καὶ οὐσιαστικὸν τὸ λειτουργημά της, διότι κατὰκείται κατατεταγμένη εἰς πλῆθος κομματικῶν ἐμφανίσεων. Οὕτω εἰς τὸν ἑλληνικὸν πολιτικὸν χώρον ὑφίσταται τραγικὸν (ἴσως καὶ μοιραῖον) κενόν: ἡ θέσις τοῦ Κέντρου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΧΗΝ

Ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἐπιβάλλει τὴν ἀναδιοργάνωσιν εἰς ἓνα πολιτικὸν ὄργανισμὸν τῆς ἐθνικόφρονος ἀντιπολιτεύσεως. Τὰ 30% τοῦ συνόλου τῶν ἐκλογέων τῆς 11ης Μαΐου, τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὴν ΠΑ.Ε., διατρέχουν τὸν κίνδυνον, ἐὰν δὲν δημιουργηθῇ εἰς ὕψους καὶ ἐνείας πολιτικὸς ὀργανισμὸς, ποῦ θὰ τοὺς ἐκπροσωπῇ, νὰ διολισθηθοῦν κατὰ μέγα ποσοστὸν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ ἐνταχθῇ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ρ.Ε. Τοῦτο, ὅμως, θὰ ἐπιφέρει τὴν πραγματώσιν τῆς πολώσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ἡ ἀριστερά, ὅποτε ἀργά ἢ γρήγορα ἡ Ἑλλάς θὰ παύσῃ νὰ εἶναι χώρα ἐλευθέρη, διότι θὰ ὑπαχθῇ ὀπισθεν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος.

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἐθνικὴ ἀντιπολίτευσις διαθέτει πολὺτιμα στελεχῇ. Θὰ εἶναι θανάσιμον ἁμάρτημα ἂν ὅλοι αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀρνηθοῦν νὰ παραμερίσουν τὰς οἰσθήσεις φιλοδοξίας τῶν καὶ δὲν δώσουν εἰς τὸν τόπον αὐτό, τοῦ ὁποῖου ἔχει ἡ χώρα ἄμεσον ἀνάγκην, πολιτικὸν ὄργανισμὸν, ὁ ὁποῖος θὰ προσελκύσῃ καὶ θὰ καλύψῃ καὶ τοὺς ψηφοφόρους τοῦ Κέντρου καὶ τοὺς ψηφίζοντας Ε.Δ.Α. χωρὶς νὰ εἶναι κομμουνισταί, δηλαδή ἐν νέον Κέντρον, ἡγώμενον, ἰσχυρόν, ἀσκούν δημιουργικὴν καὶ οὐσιαστικὴν ἀντιπολίτευσιν ἐτοίμην ἀλλὰ καὶ ἱκανὸν νὰ διαδεχθῇ ἐθνικῶς καὶ κοινοβουλευτικῶς ἐν καιρῷ τὴν Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Μαρία παρηκολούθησε τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της, πρίγκιπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος.

Στις 9 Δεκεμβρίου 1898 ὁ ἥλιος τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης μετὴν Ἑλλάδα φώτιζε γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ μακραίωνα σκλαβιά τὰ βουνὰ καὶ τ' ἀκρογιάλια τοῦ νησιοῦ. Ὁ ἀείμνηστος Πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, νεαρὸς ἀκόμη τότε, ἐφθανε στὸ ἐλληνικὸ νησί σὰν Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Αὐτονομίας Κρήτης. Ἐξήντα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε καὶ σήμερα ἡ Ἑλλάδα καὶ τὸ μεγάλο της νησί ἡ Κρήτη τίμησαν τὸ σεμνὸ πριγκιπόπουλο, ποὺ μετέφερε τὴν ἀπόμακρη ἐκείνη ἡμέρα τὸ μήνυμα τῆς ἐλευθερίας στοὺς ὑπερήφανους Κρήτες.

ΕΝΩ ΑΝΑΚΡΟΥΕΤΑΙ ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος, ὁ υἱὸς τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, πρίγκιψ Πέτρος, καὶ ὁ ναύαρχος Ἰωαννίδης σὲ στάση χαιρετισμοῦ. Κοντὰ τους οἱ θυγατέρες τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, πριγκίπισσες Σοφία καὶ Εἰρήνη, ἡ χήρα τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, πριγκίπισσα Μαρία, καὶ ἡ κόρη τοῦ πριγκιπίσσης Εὐγενία. Στιγμὲς μεγάλης συγκινήσεως γιὰ τοὺς Κρητικούς, ποὺ παρηκολούθησαν τὴν τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων.

Η ΚΡΗΤΗ ΕΥΓΝΩΜΩΝ

Ἐνα ἐπιβλητικὸ μνημεῖο, λευκὸ μάρμαρο κι' ὀρείχαλκος, θὰ θυμίζει πάντα σ' ὅποιον διαβαίνει ἀπ' τὸ λιμάνι τῆς Σούδας τὴν ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας. Τὸν ἄνθρωπο ποὺ βοήθησε νὰ ἐνωθῇ τὸ νησί τῆς Κρήτης μετὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου δεσπόζει τὰρὰ στὸν κόλπο τῆς Σούδας. Ὁ βασιλεὺς Παῦλος, ποὺ ἀπεκάλυψε τὸ μνημεῖο, ἀποδίδει φόρον τιμῆς στὸν πρίγκιπα, ποὺ συνέδεσε τ' ὄνομά του μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς μαρτυρικής Κρήτης.

‘Ο κρητικός λαός απέτισε φόρο τιμής στον πρίγκιπα καί έπευφήμησε τούς Βασιλείς μας με ένδουσιασμό

«*Η πόλις έλευθέρα ύποδέχεται Λε...*»
έγραφαν πριν 60 χρόνια οί σινακίδες

Σ τις 25 Μαΐου, κατά την διάρκεια μίας λαμπρής τελετής, έγιναν τὰ άποκαλυπτήρια του ανδριάντος του πρίγκιπος Γεωργίου, πρώτου ‘Υπάτου ‘Αρμοστού της Κρήτης. ‘Ο Βασιλιάς, η Βασίλισσα, ο Διάδοχος, οί πριγκίπισσες Σοφία και Είρήνη, η πριγκίπισσα Μαρία της ‘Ελλάδος, χήρα του πρίγκιπος Γεωργίου και τὰ παιδιά του, ο πρίγκις Πέτρος και η πριγκίπισσα Εύγενία στάθηκαν συγκινημένοι γύρω άπ’ τὸ ψηλὸ και κατάλευκο βάθρο του δρειχάλκινου ανδριάντα, που δεσπόζει στὸ ιστορικό λιμάνι της Σούδας, κοντὰ στὰ Χανιά. Κοντὰ τους οί εκπρόσωποι του έπίσημου κράτους, οί βουλευτὰ της Κρήτης, οί νομάρχες, οί Κληρὸς, οί Δήμαρχοι, οί παλαιοί αγωνιστές, έφεραν στὸ νου τὴν χαρμόσυνη εκείνη στιγμή που οί πρίγκιπας, ντυμένος τὴ μεγάλη στολή του ναύαρχου, παρελάμβανε από τους αντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὸ νησί...

...«Η πόλις έλευθέρα ύποδέχεται Σε πρίγκιψ» έγραφαν οί άμέτρητες πινακίδες, που είχαν στηθῆ μαζί με άμίδες, στὸ δρόμο που ὡδηγοῦσε άπ’ τὸ λιμάνι της Σούδας στὰ Χανιά. Τὰ κανόνια τῶν πολεμικῶν πλοίων έρχιναν χαιρετιστήριες ὁμοβροντίες, ἐνὸς μυριάδες λαοῦ που παραληρούσε κοινῶς στὰ χέρια του σημαίες της αὐτόνομου Κρήτης.

‘Όταν ὁ ‘Ελληνας πρίγκιπας πάτησε τὸ πόδι του στὴν ἀκτῆ, ὁ τόπος σείστηκε από τις ἀποθεωτικές έπευφημίες του λαοῦ. Μετὰ ἀργά - ἀργά, ἡ πριγκιπτική ὄμαξα, περικυκλωμένη από μιά ἀνθρωποθάλασσα, που δὲν έλεγε νὰ ἀποχωρήσει, ἄρχισε νὰ προχωρή πρὸς τὰ Χανιά. Τὸν συ-

κινημένο πρίγκιπα ύποδέχθηκαν εκεί οί ἑκκαφαντικές ἀλλὰ και πόσο χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες τῶν ἐκκλησιῶν...

«Κρήτες! — έλεγε λίγο ἀργότερα ὁ πρίγκιπας μιλώντας μέσα στὴν πρωϊνὴ αἴθρια πρὸς τὸν λαὸ — ‘Αποδεχθείς τὸν ὑπὸ της Ρωσίας, ‘Αγγλίας, Γαλλίας και ‘Ιταλίας διορισμὸν μου ὡς ‘Υπάτου ‘Αρμοστού της αὐτόνομου πατρίδος σας και τὴν ἐπιθυμίαν σας ἐκπληρῶν, ἀναλαμβάνω τὴν κυβέρνησιν της νήσου. Κρήτες! εἶθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ τὰς ὑπὲρ της εὐμερίας σας και της ἐκπληρώσεως τῶν δικαίων πόθων σας κοινὰς προσπάθειάς μας...».

...Τὸ συγκινητικὸ αὐτὸ πέταγμα του νου στὶς παλιές, χαρμόσυνες ἀναμνήσεις, δέκοψε ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ που προηγήθηκε τῶν ἀποκαλυπτηρίων. Μετὰ, μέσα σὲ βαθειὰ και κατανύκτικὴ σιγή, ὁ Βασιλεὺς ἀποκάλυψε τὸν δρειχάλκινον ανδριάντα του πεθαμένου πατρίκα. ‘Η Κρήτη και ἡ ‘Ελλάδα τιμοῦσαν τὸν πρίγκιπα Γεωργίου της ‘Ελλάδος, τὸν πρώτο ‘Υπατο ‘Αρμοστή της αὐτόνομης, ἐλεύθερης Κρήτης, που λίγον καιρὸ μετὰ τὴν ἀφίξή του ἐνώθηκε με τὴν πατρίδα.

‘Αργότερα, ὁ στρατὸς, τὸ ναυτικὸ, ἡ ἀεροπορία, οί πρόσκοποι και οί μαθηταὶ παρήλασαν μπροστὰ στὸν ἀκίνητο, λεβέντη πρίγκιπα. Δίπλα στὸν ανδριάντα, κυμάτιζε μιά γαλανόλευκὴ ἑλληνικὴ σημαία.

Τὸ μεσημέρι ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἐπιβίβασθηκε και πάλι στὸν «Πολεμιστὴ» γιὰ τὸ ταξίδι της ἐπιστροφῆς. ■ ■ ■

ΜΕΤΑ Τ’ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ, ὁ Βασιλεὺς και ἡ Βασίλισσα πλησίασαν τούς ἀσπράμαλληδες χωρικούς, που παρηκολούθησαν συγκινημένοι τὴν τελετὴ, γιὰ νὰ μιλήσουν μαζί τους. Παλλήγκρια πρὶν ἀπὸ ἐξήντα χρόνια, ἴσως νὰ στάθηκαν συναντιοῦναι του νεαροῦ βασιλόπουλου στὸν ἀγῶνα

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, ὁ διάδοχος, ὁ πρίγκις Πέτρος και τὰ μέλη της Βασιλικῆς Οἰκογενείας παρηκολούθησαν, μετὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια, παρέλαση στρατιωτικῶν τμημάτων, σχολείων και τοπικῶν ὁργανώσεων. Στὴ φωτογραφία, Κρητικοποῦλες, με γραφικὲς τοπικὲς ἐνδυμασίες, παραλεύουν.

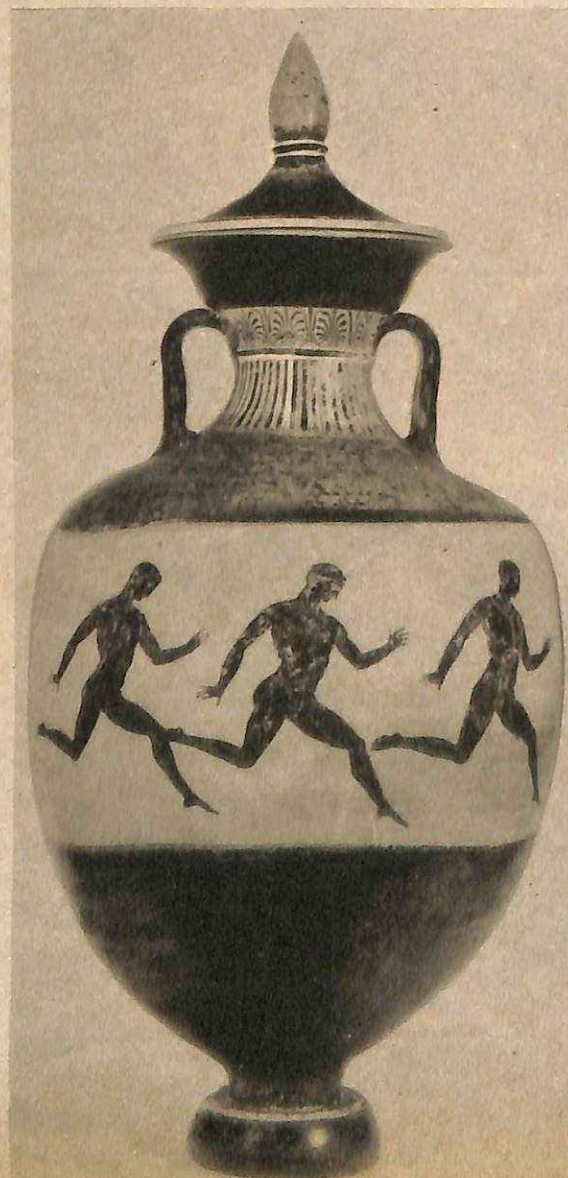
ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ, Σοφία, Είρήνη και Εύγενία, συνομιλοῦν με ἕνα γερο-Κρητικὸ ὄπλαρχηγό, της ἀλησμόνητης ἐκείνης ἐποχῆς, που, σὲ μιά ὑπέρτατη ἀνάταση, ἡ ψυχὴ της ἡρώικης Κρήτης ὡδήγησε τὰ παιδιά της στὸ δρόμο του καθήκοντος και της ἐλευθερίας. ‘Η ἀποδίδασα του πρίγκιπος Γεωργίου, στὸ σημείο της Σούδας όπου ἀνηγέρθη ὁ ανδριάνας, ἔδωσε τέρμα στὸν μακρά και τόσο πολυαίμακτο ἀγῶνα τῶν Κρητικῶν.

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ἀγγεία τῆς Συλλογῆς Χήρστ. Ἀττικὸς ἀμφορεύς τοῦ ἔτους 366 π.Χ. Εἶναι τοῦ τύπου ποῦ δινόταν σὰν ἐπαῶλο στὰ Παναθήναια. Φέρει τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἐν ἐκ τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπάθλων» καὶ «Πολύζηλος Ἀρχων». Ἡ παράστασή του ἀποδίδεται στὸν μαθητὴ τοῦ ἀγγειογράφου Κίττου. Ἀνευρέθη στὶς ἀνασκαφὲς τῆς Βεγγάζης, στὴν Κυρηναϊκή.

ΑΤΤΙΚΗ ΥΔΡΙΑ, τοῦ 490 π.Χ., μὲ ωραιότατη παράσταση τοῦ Ἑλευσινιακοῦ θεοῦ Τριπτολέμου, τοῦ ἀγγειογράφου Τρωίλου. Τὸ ἀγγεῖο πιστεύεται ὅτι ἀνεσκάφη στὰ 1828 στὴν πόλη Βούλκοι.

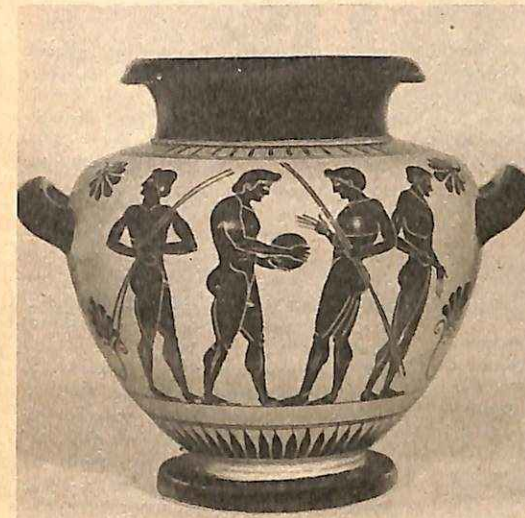
(Φωτ. Κ. Νικολοῦδη καὶ «Μετροπόλιταν» Μουσείου Νέας Ὑόρκης)

Ἑλληνικὰ κομψοτεχνήματα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα

Ἡ σημασία τοῦ Οὐίλλιαμ Ράντολφ Χήρστ ὡς μεγάλου συλλέκτου ἔργων τέχνης δὲν ἔχει ποτὲ ἐκτιμηθῇ ἐπαρκῶς. Ὅλοι ἔχουν ἀκούσει τὸ ὄνομά του, τὸν ξέρουν, ὅμως, ὡς «βασιλέα τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου», ὡς Κροῖσο, ὡς τὸν ἀνθρώπο ποῦ, μέσῳ τῶν ἐφημερίδων του, προεκάλεσε τὸν Ἰσπανοαμερικανικὸ πόλεμο, ὡς ἀποτυχόντα κυβερνήτη τῆς Νέας Ὑόρκης, πολλοὶ παρακολούθησαν μὴ θαυμάσια παρῶν τῆς σταδιοδρομίας του στὴν καταπληκτικὴ πρώτη ταινία τοῦ «Ὅσον Οὐέλλες Ὁ πολίτης Κάιν». Οἱ ἀμύθητες, ὅμως, συλλογές του, οἱ δωρεές του στὰ μουσεῖα καὶ στὰ ἱδρύματα τῶν τῶσαν ἀμερικανικῶν πόλεων, ὅπου ἐπεκτείνετο ἡ πελωρία ἐκδοτικὴ αὐτοκρατορία του, δὲν εἶναι γνωστὲς στὸ πολὺ κοινό.

Τὸ μέγεθος τῶν συλλογῶν τοῦ Χήρστ εἶναι σχεδὸν ἀσύλληπτο. Ὅταν πέθανε, τὸ 1951, ἄφησε 20.000 κιβώτια γεμᾶτα ἀγάλματα καὶ ἐλαιογραφίες, στὰ ὑπόγεια τοῦ κτιρίου Χήρστ στὴν Νέα Ὑόρκη, δυὸ πλήρη μεσαιωνικὰ μοναστήρια, ποῦ εἶχε μεταφέρει πέτρα μὲ πέτρα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, σειρὲς ὁλόκληρες ἀπὸ κεντήματα «Γκομπλέν», ἰταλικὲς μαγιστρικὲς τῆς Ἀναγεννήσεως, Ἰσπανοαμερικανικὰ ἀγγεῖα τοῦ μεσαιῶνος καὶ τὴν γνωστότατὴ τοῦ συλλογῆ ἑλληνικῶν ἀγγείων. Ὁ Χήρστ ἄρχισε νὰ συλλέγῃ ἑλληνικὰ ἀγγεῖα τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1901 καὶ συνεπλήρωσε τὴ συλλογὴ του μέσα στὰ 20 χρόνια τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου. Ἡ συλλογὴ του γέμισε τὸ σπίτι του τῆς Νέας

ΜΕΛΑΝΟΦΟΡΟΣ ἀττικὴ στάμνος τοῦ ἔτους 520 π.Χ. περίπου. Παρίστανει ἀθλητὰς ἐτοιμοὺς νὰ εἰσέλθουν στὸ στίβο. Εἶναι ἔργο μαθητοῦ τοῦ ἀγγειογράφου Ἀντιμένους.

ΑΤΤΙΚΟΣ ΑΜΦΟΡΕΥΣ τοῦ ἔτους 490 π.Χ. Παρίστανει ἔφηβο ποῦ ψάλλει μὲ κιθάρα καὶ ἀποδίδεται στὸν ἀγγειογράφου τοῦ Βερολίνου.

ΕΡΥΘΡΟΜΟΡΦΟΣ ἀττικὴ στάμνος τοῦ ἔτους 470 π.Χ. περίπου. Παρίστανει τὴν πᾶλη τοῦ Πηλέως μὲ τὴν θεὰ Θέτιδα. Ἀποδίδεται δὲ στὸν ἀγγειογράφου τῆς Ἀλταμούρας.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΑ ΑΓΓΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΣΕ ΕΝΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΚΟΜΗ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

Ὑόρκης, ἓνα μεγαλοπρεπὲς μέγαρο στὶς ὄχθες τοῦ Ἀνατολικοῦ ποταμοῦ, ποῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀγγεῖα δὲν ἐκοσμεῖτο μὲ καμμιὰ ἄλλη ἐκ τῶν συλλογῶν τοῦ Χήρστ. Τὸ 1935, μετέφερε τὰ ἀγγεῖα στὸν πελώριο Ἰσπανικὸ πύργο, ποῦ εἶχε κτίσει μὲ τὶς πέτρες τριῶν μεσαιωνικῶν πύργων στὸ Σάν Συμεὼν τῆς Καλιφορνίας. Στὸν πύργο αὐτὸν πέρασε ὁ Χήρστ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, χωρὶς αὐτὸν πέρασε ὁ Χήρστ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, χωρὶς νὰ δέχεται σχεδὸν κανένα. Τοποθέτησε τὰ ἀγγεῖα πάνω ἀπὸ τὰ ράφια τῆς πελωρίας βιβλιοθήκης του, ἀλλὰ, καθὼς μεγάλωνε ἡ συλλογὴ καὶ δὲν ὑπῆρχε πλέον χώρος γιὰ περισσότερα ἀγγεῖα μέσα στὸν πύργο, ὁ Χήρστ, κατὰ τὴν συνήθειά του, τοποθέτησε τὰ περισσότερα ἀγγεῖα μέσα σὲ κιβώτια, ποῦ ἀποθηκεύθηκαν στὸν ἰδιωτικὸ του σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοῦ Σάν Συμεὼν!

Πρὶν γίνῃ ἡ ἀγορὰ τῶν 65 καλυτέρων ἀγγείων τῆς συλλογῆς ἀπὸ τὸ Μετροπόλιταν Μουσέιον, τὰ 400 ἑλληνικὰ ἀγγεῖα τοῦ Χήρστ ἀποτελοῦσαν τὴν μεγαλύτερη ἰδιωτικὴ συλλογὴ κλασσικῆς ἀγγειοπλαστικῆς τοῦ κόσμου.

Γιὰ νὰ θροῦμε μὴ ἄλλη συλλογὴ ἀξία νὰ συναγωνισθῇ τὴν Συλλογὴ Χήρστ, πρέπει νὰ ἀναδράμουμε στὸν περασμένο αἰῶνα καὶ νὰ τὴν συγκρίνουμε μὲ τὶς συλλογές τοῦ Thomas Hope, τοῦ Samuel Rogers καὶ τοῦ κόμιοις Pourtales-Corgier. Πρέπει, ὅμως, νὰ λάβουμε ὑπὸ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΣ ἐρυθρόμορφος ἀττικὸς κρατὴρ, τοῦ ἔτους 440 π.Χ. Ἔργο ἀγγειογράφου τῆς σχολῆς τοῦ Πολυγνώτου. Παρίστανει τὸν Θησέα μὲ τὸν Μασαβώνιο Ταῦρο.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΑΥΤΗΓΗΘΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΟΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

"Ολυμπία"

Δια
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το μεγαλύτερον, νεώτερον, ταχύτερον Ελληνικόν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23000 τόνων ταχυτήτων 1953
ταχύτης 21 μιλίων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΜΕΝΤΩΡ

MADE IN U.S.A.

πραγματοποιήσις
ένός όνειρου...

maidenform

Καταπληκτική ανάκλησις στὰ Σουτιέν.
Αποκλειστικότης τών ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ Σουτιέν MAIDENFORM. Τό MAIDENFORM δίδει κολεακτική υποστήριξη δι' ύψαιας καμπυλότητος. Δέν γλιστρά... Δέν τσακίζει... Σφίγγει τόσον όσον χρειάζεται.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΛΙΑΝΙΚΗ & ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

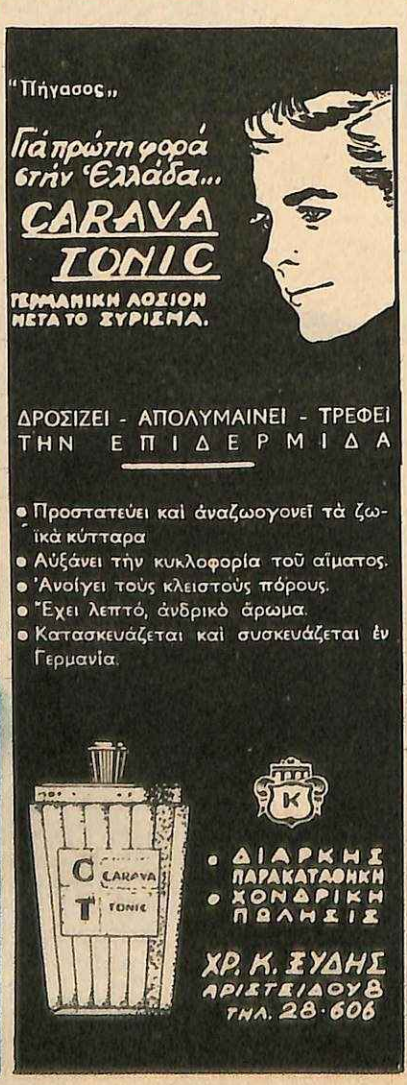
"Πήσασος..."

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα...
CARAVA TONIC

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΟΞΙΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΥΡΙΞΜΑ.

ΔΡΟΣΙΖΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ - ΤΡΕΦΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

- Προστατεύει και αναζωογονεί τὰ ζωικά κύτταρα
- Αυξάνει τήν κυκλοφορία του αίματος.
- Ανοίγει τούς κλειστούς πόρους.
- Έχει λεπτό, ανδρικό άρωμα.
- Κατασκευάζεται και συσκευάζεται εν Γερμανία.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΣΤΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

ΧΡ.Κ. ΣΥΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΣ
ΤΗΛ. 28.606

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΗΡΣΤ: ΑΜΥΘΗΤΟΙ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΕΧΝΗΣ

όψιν ότι την εποχή που οι παλαιότεροι αυτοί συλλέκτες συνεπλήρωναν τις συλλογές τους, τα άγγεϊα ήταν πολύ φθηνότερα, έξήγοντο εύλευθερα από την Ελλάδα και την Ιταλία και κυκλοφορούσαν πολύ περισσότερο στην αγορά, ώστε οι συλλέκτες να μπορούν εύκολα να διαθέσουν τα καλύτερα.

Ιστορική συλλογή

Η συλλογή Χήρστ είναι ιστορική γιατί τα άγγεϊα της είχαν περάσει από τα χέρια πολλών γνωστών συλλεκτών, πριν φθάσουν στον πύργο του Σάν Συμεών. Υπάρχουν, όμως, και οι συλλέκτες που μας είναι άγνωστοι, οι παλαιότεροι συλλέκτες της αρχαιότητας, της Πομπηίας, της Απουλίας και των Συρακουσών, που συνέλεξαν τα ωραία άγγεϊα μόλις έβγαιναν από το εργαστήριο του Αττικού άγγειοπλάστου. Εύκολα καταλαβαίνουμε το πόσον οι αρχαίοι καμαρώναν και συνέλεξαν με προσοχή τα ωραιότερα άγγεϊα της εποχής τους, όταν σκεφθούμε το πλήθος των άγγειών, που έχουν βρεθεί στις ανασκαφές με τα ίχνη παμπάλαιων συγκολλητικών και επιδιορθώσεων. Ένας κάτοικος της Πομπηίας ή των Συρακουσών, που ή πολυτέλεια της δίλλας του αποδεικνύει εύκολα τον μεγάλο του πλούτο, δεν χρειαζόταν να κολλήσει ένα σπασμένο άγγεϊο για να το μεταχειρισθεί σαν οικιακό σκευός, το κολλούσε και το διατηρούσε γιατί άνεγνώριζε την καλλιτεχνική του αξία.

Στην Ιταλία

Τα περισσότερα άγγεϊα της Συλλογής Χήρστ βρέθηκαν σε ανασκαφές στην Ιταλία, όπου είχαν εισαχθεί από την Ελλάδα κατά τους κλασικούς χρόνους. Η Ιταλία, άλλωστε, ήταν τόσο γεμάτη από ελληνικά άγγεϊα, ώστε, όταν τα ανέσκαπταν, οι πρώτοι αρχαιολόγοι του 18ου αιώνας, ένόμιζαν ότι ήταν άγγεϊα ρωμαϊκής ή ετρουσκικής τέχνης. Τα ελληνικά άγγεϊα όνομάζοντο μάλιστα Vases Etrusques όταν, λίγα χρόνια πριν από τη Γαλλική Έπανάσταση, οι Γάλλοι εύγενείς πρωτοάρισαν να τα συλλέγουν. Σήμερα γνωρίζουμε, βέβαια, ότι τα άγγεϊα αυτά προέρχονται από εργαστήρια της Αττικής, πρέπει όμως να άναγνωρίσουμε ότι οι Έτρουσκοί ήταν οι πρώτοι ξένοι που κατανόησαν την καλλιτεχνική τους αξία, που τα αγάπησαν και που κατά μέγα μέρος τα διατήρησαν.

Προσωπική τεχνική

Όταν, κατά το 1928, οι ανασκαφές εις τούς Βούλλιους της Ιταλίας έφεραν εις φώς πάνω από 5.000 ελληνικά άγγεϊα, άρχισε στην Εύρώπη να γίνεται κατονομή ή πλήρης εξέλιξη της ελληνικής τέχνης, γιατί απ' όλα τα επιτεύγματα της αρχαίας ελληνικής εικαστικής τέχνης ή άγγειοπλαστική και ή άγγειογραφία έχουν διασωθή καλύτερα. Η ιστορία της ελληνικής τέχνης διαφαίνεται πλήρης και σαφής, όταν μελετήση κανείς τη σωρεία των άγγειών που διασώζονται σήμερα. Η χρονολογική τους σειρά είναι γνωστή, τα κέντρα παραγωγής τους άναγνωρίζονται εύκολα και πολλοί άγγειοπλάσται και άγγειογράφοι μας είναι γνωστοί από τις ύπογραφές τους. Η τεχνική της άγγειογραφίας, ειδικά μεταξύ του 8ου και του 4ου π.Χ. αιώνας, είναι τόσο προσωπική, ώστε εύκολα άναγνωρίζουμε τον ζωγράφο, έστω και αν το άγγεϊο δεν φέρη ύπογραφή. Η τεχνική του καθενός άγγειογράφου είναι τόσο άναμφίβολα προσωπική, ώστε μπορούμε να ταξινομήσουμε τα άγγεϊα κατά άγγειογράφο, αν και πολλές φορές δεν γνωρίζουμε το όνομά του.

Άπεικόνισις ήθών

Τα συγχρονα όνόματα των άνωμένων άγγειογράφων έχουν παρθή από τη συλλογή που περιέχει το γνωστότερό τους έργο (όπως π.χ. ο «άγγειογράφος του Βερολίνου») από την ύπογραφή του άγγειοπλάστου με τον όποιο συνήθως συνεργάζονταν, ή από το θέμα του γνωστότερου τους έργου (όπως π.χ. «ο άγγειογράφος του χοίρου», κλπ.).

Από καθαρώς ιστορικής πλευράς ή άγγειογραφία μας προσφέρει μία πιστή και όρθη άπεικόνισις των ήθών και ήθιμων των αρχαίων Έλλήνων, μας μαθαίνει άναρίθμητες λεπτομέρειες της ιδιωτικής και δημοσίας τους ζωής.

Όχι κατώτερο είδος

Σχεδόν όλόκληρη ή αρχαία ελληνική ζωγραφική έχει σήμερα καταστραφή. Δεν σώζονται παρά λίγες τοιχογραφίες (όλες στην Ιταλία) και ένα μικροσκοπικό κομμάτι αρχαίας φορητής εικόνας, που βρίσκεται στο Αρχαιολογικό μας Μουσείο. Η άγγειογραφία δεν μπορεί, βέβαια, να αντικαταστήση την μεγάλη ζωγραφική της αρχαιότητας. Είναι, όμως, μέγα σφάλμα να νομισθ κανείς ότι αποτελεί κατώτερο είδος τέχνης. Υπάρχουν, βέβαια, διάφορων ειδών άγγεϊα και άγγειογράφοι πολλών ποιητήτων. Οι μεγαλύτεροι, όμως, απ' αυτούς δεν θα ήσαν κατώτεροι τεχνίτες από τούς συναδέλφους τους, που ζωγράφιζαν σε μεγαλύτερα επίπεδα και με διαφορετικά ύλικά.

Τα λοιμπρότα άγγεϊα της Συλλογής Χήρστ άποδεικνύουν ότι ή άγγειογραφία αποτελεί ένα εκ των σημαντικωτέρων παραδειγμάτων της αρχαίας ελληνικής τέχνης.

Κ. Ν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

56

ΝΕΦΕΛΕΣ

57

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Κωμωδία
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: Άριστοφάνης (448-385 π.Χ.)
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ: Κοινωνική σάτιρα
ΧΡΟΝΟΣ ΠΛΟΚΗΣ: 5ος π.Χ. αιών
ΤΟΠΟΣ: Αθήνα
ΠΡΩΤΟΠΑΙΧΘΗΚΕ: 423 π.Χ.

ΟΙ «Νεφέλες» είναι μία από τις γνωστότερες κωμωδίες του Άριστοφάνη. Ο Αθηναίος κωμωδιογράφος, ο όποιος εξακολουθεί να θεωρείται ένας από τούς μεγαλύτερους θεατρικούς συγγραφείς όλων τών εποχών, δίνει σ' αυτό του το έργο ένα τόσο μονοφθόνο και φαρσοειδή, αλλά ή πηγαία σάτιρά του είναι έπιση και σε πολλές στιγμές δηληνική μέχρι σημείου αργυρίτης. Οι ευθέσεις του κατά τών σοφιστών, τα μαθήματα λογικής που ο Σωκράτης παραδίδει στον Στρεψιάδη, το μάθημα που ο Φειδιππίδης δίνει στον πατέρα του, προσφέρουν στιγμές ύψηλης πνευματικής απολαύσεως. Ο Άριστοφάνης δεν άποδέχεται την διδασκαλία τών σοφιστών που τούς θεωρούσε άνυπόλητους. Και αυτή σатиρίζει στις «Νεφέλες».

Στρεψιάδης, ένας πλούσιος Αθηναίος, έχασε την περιουσία του και θρέθηκε πνιγμένος στα χρέη εξ αιτίας του άσωτου γιου του, του Φειδιππίδη. Κυνηγμένος από τούς δανειστάς του γιου του, ο Στρεψιάδης άναζητεί τρόπους και μέσα για να προλάβη την τελειωτική κατάρρευση. Άκούγοντας ότι οι σοφιστά διδάσκουν μία νέα διαλεκτική, ή όποια μπορεί να χρησιμοποιηθ για να μπερδέμη κανείς τούς δανειστάς του και ν' απαλλαγ ή από τα χρέη του, ο Στρεψιάδης διαβλέπει στη διδασκαλία τών σοφιστών μία πιθανή λύση των προβλημάτων που τον βασανίζουν. Προσπαθεί να πείση τον Φειδιππίδη να γραφτούν σε μία σχολή σοφιστών και να σπουδάσουν τα νέα φιλοσοφικά δόγματα. Όταν ο Φειδιππίδης, που ενδιαφέρεται περισσότερο για τις ίπποδρομίες παρά για τη φιλοσοφία, άρνείται να τον υπακούση, ο Στρεψιάδης τόν άποκηρύσσει σαν άσωτο και άποφασίζει να παρακολουθήση μόνος του τα μαθήματα.

Πηγαίνει στη σχολή των σοφιστών και ζητάει να δ ή τον Σωκράτη, τον φιλόσοφο. Ο Στρεψιάδης του εξηγεί το σκοπό του και ο Σωκράτης του άναπτύσσει διάφορα λογικά συμπεράσματα της νέας σχολής. Βέβαιος πια ο Στρεψιάδης ότι με τη διδασκαλία του θ' απαλλαγ ή από τούς δανειστάς του, έγγράφεται στη σχολή.

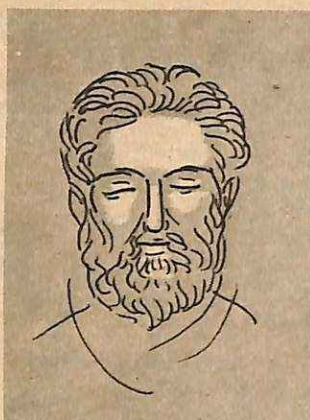
Δυστυχώς, όμως, ο Στρεψιάδης είναι πολύ μεγάλος για μαθητή, ώστε να μπορέση ν' άφομοιώση τη διδασκαλία των σοφιστών. Ο Σωκράτης σκέπτεται τότε να του κάνει ιδιαίτερα μαθήματα, χωριστά από την τάξη. Αλλά, όταν του ύποβάλλη όρισμένες έρωτήσεις σχετικά με την ποίηση, ο Στρεψιάδης άποδεικνύεται τόσο άμαθής και άπληροφόρητος, ώστε ο διδάσκαλος παραιτείται από την προσπάθεια και επιστρέφει στη σχολή. Ο Στρεψιάδης, άπέλπισμένος από την άνικανότητά του, άποφασίζει ή να πείση τον Φειδιππίδη να γραφ ή στη σχολή ή να τόν διώξη τελείως από το πατρικό σπίτι.

Όταν ο πατέρας ξαναμιλάη στο γιό του ο Φειδιππίδης διαμαρτύρεται πάλι, αλλά τελικά όπακούει στην έντολή του. Ο Στρεψιάδης είναι πια σίγουρος ότι όλα θα πάνε καλά.

Λίγο άργότερα, ο Στρεψιάδης πηγαίνει

300 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ο Άριστοφάνης

στάθηκε ο διασημότερος κωμωδιογράφος της αρχαίας Ελλάδας και με το έργο του κατακεραυνώσε κάθε δημοκόπο και ανήθικο συμπατριώτη του, χωρίς ποτέ να λογαριασθεί τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει για το άτομο του ή πάλι του με τόν ισχυρό των Άθηνων. Τό πόσο φανατικός ήταν ο Άριστοφάνης στην υποστήριξη και την προβολή των ιδεών του φαίνεται και από το γεγονός ότι στην εποχή που ο δημογωγός Κλέων βρισκόταν στο απόγειο της δυνάμεώς του δεν δίστασε ν' ανεβάσει στη σκηνή τους «Έπτες», που είναι έργο γεμάτο θύρες και καταδικαστικά συμπεράσματα για την πολιτεία του Κλέωνος. Κι' όμως, την εποχή εκείνη δεν υπήρχε κανείς, που να τολμά να κατασκευάσει προσωπίο του Κλέωνος, ούτε πρωταγωνιστής που να δέχεται να διδάξει το έργο. Και ο φόβος αυτός είχε τέτοιαν έκταση ώστε, τελικά, ν' αναγκαστεί ο ίδιος ο Άριστοφάνης να υποδυθῇ—χωρίς να διατάσει ούτε μια στιγμή—το πρόσωπο του κυριάρχου των Άθηνων. Ο Άριστοφάνης ακόμη χτύπησε με όλη τη δύναμή του τους σοφιστές της εποχής του και φθάνοντας ως την υπερβολή προκειμένου να τους κατηγορήσει γὰ ὅσα ἤθελαν να διδάσκουν στη νεολαία της εποχής

έδωσε αφορμή να κατηγορηθῇ για ἄδικη μεταχείριση του Σωκράτη. Και τὸ πρῶμα δεν θὰ ἦταν σπουδαίο ἂν σταματοῦσε ἐκεῖ. Βοήθησαν ἀκόμη καὶ αὐτοὶ πού κατηγοροῦσαν τὸν Ἀριστοφάνη σὰν ἡθικὸ αὐτομαγὸ τῆς καταδίκης σὲ θάνατο τοῦ μεγάλου Ἀθηναίου φιλοσόφου. Ἡ ἀποψη αὐτὴ στηρίχθηκε στὸ ὅτι στὶς «Νεφέλες» ὁ κωμωδιογράφος παρουσιάζει σὰν ἀντιπροσωπευτικὰ τῆς σοφιστείας τὰ διδάγματα τοῦ Σωκράτη, τὸν ποῖο παροϊκίῳ ἐν τῇ σκηνῇ τὰ διδάσκει πράγματα πού διαστρεβλῶναι τὴν ψυχὴ καὶ τὸν νοῦ, τὴν ἡθικὴν ὑπόστασιν τοῦ μαθητοῦ. Ἡ μοιφή, ὅμως, αὐτὴ κατὰ τὸν ποιητὴ φαίνεται ὅτι εἶναι τελειῶς ἄδικη, γιατί ἡ παράστασις τὸν «Νεφέλων» δόθηκε 28 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν θανάτωσιν τοῦ Σωκράτη, ἐνῶ ὁ Πλάτων λίγα χρόνια μετὰ τὴν ἴδια παράστασιν παρουσιάζει τὸν Σωκράτη καὶ τὸν Ἀριστοφάνη στὸ «Συμπόσιον» του νὰ κοινοβεντίζονται κατὰ τὸν πρὸ φιλικὸ τρόπο. Τέλος ὁ Ἀριστοφάνης βρισκόταν σὲ δεξιάτη πολιτικὴ ἀντίθεση με τοὺς διώκτες τοῦ Σωκράτη, τὸν Ἄνυτο, τὸν Μέλιτο καὶ τὸν Λύκωνα.

Γιὸς τοῦ Φύλιππου καὶ τῆς Τηροδόρας ὁ Ἀριστοφάνης γεννήθηκε τὸ 453 π.Χ. καὶ πέθανε μεγαλύτερος ἀπὸ 60 χρόνων, ὅπως μπορεῖ νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού παίζθηκε τὸ τελευταῖο ἔργο του ἀπὸ τὸν γιό του Ἀραρότα. Ὁ Ἀθηναῖος κωμωδιογράφος, πού ἦταν ἀπὸ τὸν δῆμο Κιθαρηναίων καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Παντιονίδα φυλὴ, ἄφησε ἱερὴς γιους: τὸν Φύλιππο, τὸν Νικόστρατο καὶ τὸν Ἀραρότα. Γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ ποιητῆ λίγα πράγματα εἶναι γνωστά, εἶναι ὅμως κάτι περισσότερο ἀπὸ βέβαιο ὅτι ὁ Ἀριστοφάνης στάθηκε σ' 37 τοῦ τὴν ζωὴν ὑπόδειγμα ἡθικοῦ καὶ σεμνοῦ ἀνθρώπου, σὲ τέτοιο μάλιστα ὅσοι ὅστε κανεὶς ἀντιπαλὸς του νὰ μὴ μπορεῖ νὰ πῇ ἢ νὰ γράψῃ καὶ τὸ παραμικρὸ ἐναντίον του τὴν στιγμὴ μάλιστα πού ὁ ἴδιος ἔγραφε τόσα γιὰ τοὺς ἀντιπαλούς του. Ὁ Ἀριστοφάνης ἔγραψε κατ' ἄλλους μὲν 54, κατ' ἄλλους δὲ 44 ἢ 43 κωμωδίες. Πάντως μέγρι σήμερα περισώθηκαν οἱ τίτλοι 37 κωμωδιῶν του, ἐνῶ 11 ἀπ' αὐτὲς διασώθηκαν μετὰ κείμενά τους. Οἱ κωμωδίες του χωρίζονται σὲ Πολιτικὴς: «Ἀχαρνές», «Ἰππής», «Εὐρήνη» καὶ «Λυσιστράτη». Κοινωνικὲς: «Οἱ Νεφέλες», «Σφήρες», «Ἑκκλησιαζούσαι», «Πλούτους» καὶ Φιλολογικὲς: «Ὀρνίθες», «Θεομοφορίζουσες» καὶ «Βάτραχοι».

στὴ σχολὴ νὰ πληροφορηθῇ γιὰ τίς προόδους τοῦ γιοῦ του. Ὁ Σωκράτης τὸν διαβεβαίωσε ὅτι ὅλα πάνε θαυμάσια καὶ ὅτι ὁ Φειδιππίδης εἶναι καλὸς μαθητής. Ἀκούγοντας αὐτὰ ὁ Στρεψιάδης νοιώθει εὐτυχισμένος, γιατί τὸ σχέδιό του θὰ καρποφορήσῃ καί, τελικά, μετὰ τὴν διαλεκτικὴν πού μαθαίνει ὁ γιός του, θ' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ χρεῖ. Λέει, λοιπόν, στὸν Σωκράτη νὰ φωνάξῃ τὸν Φειδιππίδην νὰ ἔλθῃ μὴ στιγμὴ ἔξω ἀπὸ τὴν τάξη. Ὅταν παρουσιάζεται ὁ Φειδιππίδης, ὁ Στρεψιάδης τὸν υποδέχεται μετὰ γέλια καὶ δάκρυα καὶ τοῦ λέει ὅτι τὸ πρῶτον εἶναι ὁ γιός πού τὸν κατέστρεψε μετὰ τίς ἀσωτείες του, νὰ τὸν σώσῃ τώρα μετὰ τὴ σοφία του.

Ζητάει ἀπὸ τὸν Φειδιππίδην νὰ τοῦ δείξῃ τὴ νέα μάθησή του, καὶ μένει μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα μπροστὰ στὴν πανουργία τῆς νέας λογικῆς. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ παρουσιάζεται ἕνας δανειστής τοῦ Στρεψιάδην καὶ ἀπαιτεῖ τὰ χρήματα πού τοῦ χρωστοῦσε γιὰ ἕνα ἄλογο. Ὁ Στρεψιάδης, αἰγούρος ὅτι ὁ γιός του μπορεῖ ν' ἀνατρέψῃ ὅποιον δὴποτε ἰσχυρισμὸ στὸ δικαστήριον, ἀρνείται νὰ πληρώσῃ, γελώντας μετὰ τίς ἀπειλὲς τοῦ δανειστοῦ ὅτι θὰ τὸν καταγγεῖλῃ. Μὲ τὸν

ἴδιο τρόπο διώχνει καὶ δεύτερο δανειστή καὶ ἐπιστρέφει στὸ σπίτι του, θέβαιος γιὰ τὰ θαύματα τῆς νέας λογικῆς.

Αλλὰ τὰ πράγματα ἄλλαξαν ὅταν ὁ Φειδιππίδης ἀποφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴ νέα λογικὴ στὸ ἴδιο του τὸ σπίτι. Ὁ Φειδιππίδης ἀντιστρέφει τὸν ἰσχυρισμὸ τοῦ Στρεψιάδην, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε τὸν ἔδερνε γιὰ τὸ καλὸ του καὶ τώρα χτυπιέται τὸν πατέρα του γιὰ τὸ καλὸ του καὶ αὐτός. Ὁ γέρος διαμαρτύρεται, ἀλλὰ μετὰ τὴ νέα λογικὴ ὁ Φειδιππίδης τὸν ἀποστομώνει καὶ ἀπειλεῖ νὰ δειρῇ καὶ τὴ μητέρα του, πάνω στὴν ἴδια λογικὴ ἀρχή.

Ὁ Στρεψιάδης καταλαβαίνει ὅτι οἱ σοφισταὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ δικαιολογήσουν κάθε ἀχρεϊότητα μετὰ τὴν ἐπικίνδυνον λογικὴν τους. Βλέποντας ὅτι οἱ νέες διδασκαλίες εἶναι ἐπικίνδυνες γιὰ τὴ νεολαία, παίρνει μὴ δάδα καὶ πυρπολεῖ τὴ σχολὴ τῶν σοφιστῶν. Ἐνῶ ὁ Σωκράτης καὶ οἱ μαθηταὶ του διαμαρτύρονται, ἡ σχολὴ καίγεται. Ὁ Στρεψιάδης παρακολουθεῖ τὸ ἔργο του εὐχαριστήμενος, αἰγούρος ὅτι ἔκανε μὴ καλὴ πράξη.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Επιθυμώντας νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κάτω κόσμον, ὁ Βάκχος ξεκινάει μετὰ τὸν δούλο τοῦ Ξανθία. Στὴν ἀρχὴ θέλει νὰ δρῇ τὸν Ἡρακλῆ ὁ ὁποῖος θὰ τὸν καταποίῃ γιὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὰ Τάρταρα. Στὸ δρόμο ὁ Ξανθίας γκρινιάζει ἀδιάκοπα καὶ ἀναστενάζει γιὰ τὸ φόβωμα πού σηκώνει. Στὴν πραγματικότητά ἦταν ἀνεξασμένος σ' ἕνα γαϊδούρι, ἀλλὰ δὲν σταματᾷ νὰ παραπονιέται μέχρι τὴ στιγμὴ πού ὁ θεὸς τοῦ κρασιοῦ

χάνει τὴν ὑπομονή του καὶ τοῦ λέει ἂν θέλῃ νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ γαϊδάρικ καὶ νὰ πάρῃ μάλιστα ὁ Ξανθίας τὸ γαϊδάρικ στὴν πλάτη.

Ὅταν συναντᾷ τὸν Ἡρακλῆ, ὁ ἥρωας προτείνει στὸν Βάκχο ν' ἀφήσῃ νὰ τὸν σκοτώσουν γιὰ νὰ μπορέσῃ εἶναι νὰ φθάσῃ στὸ βασίλειον τῶν νεκρῶν. Ἀλλὰ ὁ Βάκχος θέλει νὰ πάῃ ἐκεῖ ζωντανὸς καὶ ἀφήνει νὰ συναντήσῃ καὶ νὰ συζητήσῃ μετὰ τοὺς μεγάλους δραματικούς συγγραφείς, ἐπει-

δὴ οἱ κριτικοὶ τοῦ ἔχουν πῇ ὅτι ὅλοι οἱ καλοὶ συγγραφεῖς εἶχαν πιά πεθάνει. Κυρίως ἤθελε νὰ δρῇ τὸν Εὐριπίδην. Ὁ Ἡρακλῆς τὸν συμβουλεῖ νὰ ἀρκεστῇ στοὺς συγγραφεῖς πού ἦταν ἀκόμη ζωντανοί. Ὁ Βάκχος ὁμῶς τοῦ ἀντιλέγει ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ζωντανούς δὲν εἶναι καλός. Ἔτσι, ἀφ' οὗ ἀπογοιρετὰ τὸν Ἡρακλῆ, ξεκινάει γιὰ τὸν κάτω κόσμον, ἐνῶ ὁ Ξανθίας ἐξακολουθεῖ νὰ διαμαρτύρεται γιὰ τὰ βάρος πού σηκώνει. Φθάνουν στὸν ποταμὸ Ἀχέροντα ὅπου συναντᾷ τὸν Χάρωντα. Ὁ Χάρων τοὺς περνᾷ μετὰ τὴ δάρκα του στὴν ἀντίπερα ὄχθην. Ὁ δὲ Στρεψιάδης ὁμῶς ἐπιμένει νὰ τραβήξῃ κουπὶ ὁ Βάκχος καὶ διατάσσει τὸν Ξανθία νὰ ἔλθῃ περπατώντας κάνοντας ὅλο τὸ γύρο τοῦ ποταμοῦ, γιατί ὁ Ξανθίας εἶχε ἀτιμασθῇ καὶ δὲν εἶχε συμμετάσχει σὲ μὴ ναυμαχία. Ὁ Ξανθίας προσπαθεῖ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ ὅτι τὸν πονοῦσαν τὰ μάτια του, ἀλλὰ ὁ Χάρων εἶναι ἀνένδοτος.

Ἐνῶ ὁ Βάκχος καὶ ὁ Ξανθίας συζητοῦν μετὰ τὸν Χάρωντα, ἕνας χορὸς βατράχων ἀρχίζει νὰ κράζει, μιμούμενος τίς παράλογες ἀποδοκιμασίες τοῦ ὁχλοῦ στὸ θέατρο. Ὁ Βάκχος στρέφεται πρὸς τὸν κουπὶ καὶ ὁ χορὸς τῶν βατράχων ἱκανοποιεῖται.

Μόλις περνᾷ στὴν ἀντίπερα ὄχθην ὁ Βάκχος πληρώνει τὸ ναῦλο του καὶ συναντᾷ τὸν δούλο του. Οἱ δύο ἐπισκέπτες βλέπουν ἕνα τέρας τὸ ὁποῖο ὁ Βάκχος προσπαθεῖ ν' ἀποφύγῃ, ἀλλὰ τὸ τέρας μεταβάλλεται σὲ μὴ ἀραία γυναίκα. Μὲ δυσκολία βρίσκουν τὸ δρόμο γιὰ τὴν πόλιν τοῦ βασιλείου τοῦ Πλούτωνος. Ὁ Ξανθίας ἐξακολουθεῖ νὰ παραπονιέται γιατί εἶναι φορτωμένος.

Στὴν εἴσοδον τοῦ Ἄδου, ὁ Βάκχος λέει πὺς εἶναι ὁ Ἡρακλῆς. Μεγάλον λάθος γιατί ὁ Αἰακός, ὁ θυρωρὸς, τὸν κατηγορεῖ ὅτι ἐκλεψε τὸν Κέρβερον. Ὅταν ὁ Αἰακὸς τὸν ἀπειλεῖ μετὰ διάφορες τιμωρίες, ὁ Βάκχος τοῦ ἀποκαλύπτει τὴν πραγματικὴν ταυτότητα. Ὁ Ξανθίας τὸν κατηγορεῖ ὅτι εἶναι φοβιστάρης, ἀλλὰ ὁ Βάκχος ἀπορρίπτει τὴν κατηγορίαν.

Ὁ Βάκχος καὶ ὁ Ξανθίας ἀποφασίζουν ν' ἀλλάξουν ρόλους. Ὁ Ξανθίας παριστάνει τὸν Ἡρακλῆ καὶ ὁ Βάκχος παριστάνει τὸν Ξανθία καὶ φορτώνεται τὰ δέματα πού σήκωνε ὁ δούλος του ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα. Ἀλλὰ ὅταν ἔρχονται οἱ θεοπαλινίδες τῆς Προεφόνης καὶ ἀρχίζουν νὰ περιποιοῦνται τὸν Ξανθία, ὁ Βάκχος ξαναλέει ποῖος εἶναι πραγματικά.

Γυρίζει ὁ Αἰακὸς, ἀνυπομονώντας νὰ τιμωρήσῃ κάποιον καὶ ὁ Ξανθίας τοῦ ἐπιτρέπει νὰ δειρῇ τὸν Βάκχο. Ὁ Βάκχος διαμαρτύρεται γιατί εἶναι θεὸς κ' εἶτι κανεὶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸν χτυπᾷ. Ὁ Ξανθίας τοῦ λέει τότε πὺς ἀφ' οὗ εἶναι ἀθάνατος δὲν πρέπει νὰ φοβάται τὸ ξύλο. Ὁ Αἰακὸς ἀποφασίζει πὺς πρέπει καὶ οἱ δύο νὰ φάνε ἕνα γερὸ χερί ξύλο.

Ὁ Αἰακὸς τέλος δικάζει νὰ τοὺς παρουσιάσῃ στὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Προεφόνην γιὰ νὰ βεβαιώσῃ ἐκεῖνοι ἂν εἶναι ἢ δὲν εἶναι θεοί. Ὁ Αἰακὸς δηλώνει πὺς ὁ Βάκχος ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ εἶναι κάποιος πατρικίος καὶ ὁ Ξανθίας τὸ ἐπιβεβαιώνει μ' ὅλη τὴν καρδιά του, λέγοντας ὅτι ὁ Βάκχος δὲν κάνει τίποτε ἄλλο στὴ ζωὴ του παρὰ νὰ γλεντοκοπᾷ καὶ νὰ πίνει.

Στὸ βασίλειον τοῦ Πλούτωνος συναντοῦν τοὺς δύο νεκροὺς δραματουργούς: τὸν Αἰσχύλον καὶ τὸν Εὐριπίδην, οἱ ὁποῖοι μαλώνουν ἀσχημα. Στὸν Ἄδου ἴσχυε ὁ κανὼν, ὁ διασημότερος ἐκπρόσωπος μιᾶς τέχνης νὰ τρῶν στὸ τραπέζι τοῦ Πλούτωνος μέχρι τὴ στιγμὴ πού κάποιος σπουδαιότερος πεθάνῃ καὶ κατέβῃ στὸν Ἄδου. Τὴ θέσιν κατεῖχε μέχρι τότε ὁ Αἰσχύλος, ἀλλὰ τώρα τὴν διεκδικεῖ ὁ Εὐριπίδης.

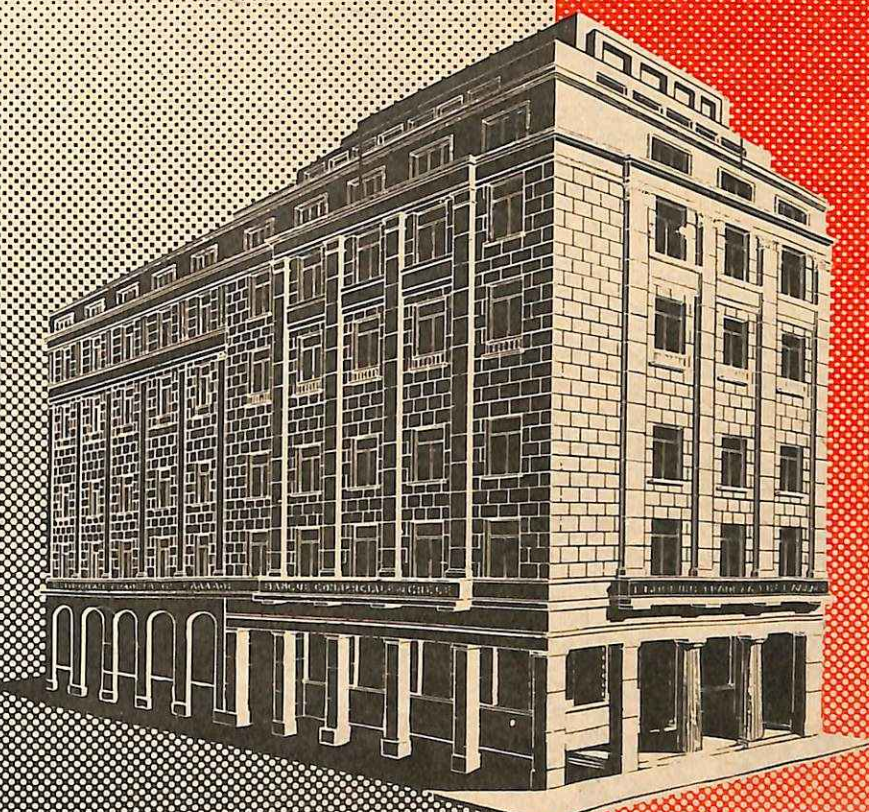
Ὁ Αἰακὸς δηλώνει ὅτι οἱ δύο δραματουργοὶ σκοπεύουν νὰ παραβάλουν τὰ ἔργα τους στίχο πρὸς στίχο καὶ νὰ δοῦν ποῖος εἶναι μεγαλύτερος ποιητής. Οἱ δύο δραματουργοὶ συνεχίζουν τὸν καυγὰ καὶ ὁ ἕνας ἀποκαλύπτει τὰ λάθη τοῦ ἄλλου. Ὁ Αἰσχύλος δηλώνει τότε ὅτι ἡ θέσιν του εἶναι μειονεκτικὴ γιατί τὰ ἔργα τοῦ ἀντιπάλου του πέθαναν μαζὺ μετὰ τὸ θάνατον τοῦ Εὐριπίδην καὶ εἶναι παρόντα γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν, ἐνῶ τὰ δικά του εἶναι ἀκόμα ζωντανὰ πάνω στὴ γῆ.

Ὁ Βάκχος ἀναλαμβάνει τὴν διαιτησίαν καὶ ὁ κάθε δραματουργὸς ἀρχίζει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἑαυτοῦ. Στὴ μέση τοῦ καυγὰ ἐμφανίζεται ὁ Πλούτων. Ὁ Βάκχος λέει νὰ ἀπαγγεῖλῃ ὁ καθένας ἕνα ἀπόσπασμα τοῦ ἔργου του. Ὁ Εὐριπίδης δὲν μπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ τὸν ἀντίπαλό του, ἀλλὰ ὁ Βάκχος δὲν ἐκφέρει γίνωμη γιὰ νὰ τὰ ἔχῃ καὶ μετὰ τοὺς δύο καλὰ. Ὁ Πλούτων τὸν διατάσσει νὰ ἐκλέξῃ ἕνα νικητὴ γιὰ νὰ σταματήσουν οἱ ἀσκοπεῖς λογομαχίες στὸ βασίλειόν του.

Στὸ τέλος ὁ Βάκχος ἀνακηρύσσει νικητὴ τὸν Αἰσχύλον. Ὁ Εὐριπίδης διαμαρτύρεται. Παρηγοριεῖται ὅμως ὅταν ὁ Πλούτων τὸν βεβαιώνει ὅτι αὐτὸς ἐξασφάλισε μὴ εἰρηνικὴ διαμονὴ στὸν Ἄδου, ἐνῶ ὁ Αἰσχύλος θὰ σέρνῃ αἰώνια τὸ βαρὺ καθκὸν νὰ διορθῶν τὰ κακά καὶ τοὺς παραλογισμοὺς τοῦ ἀπάνω κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"C O M E R Z B A N K"

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΛΕ.

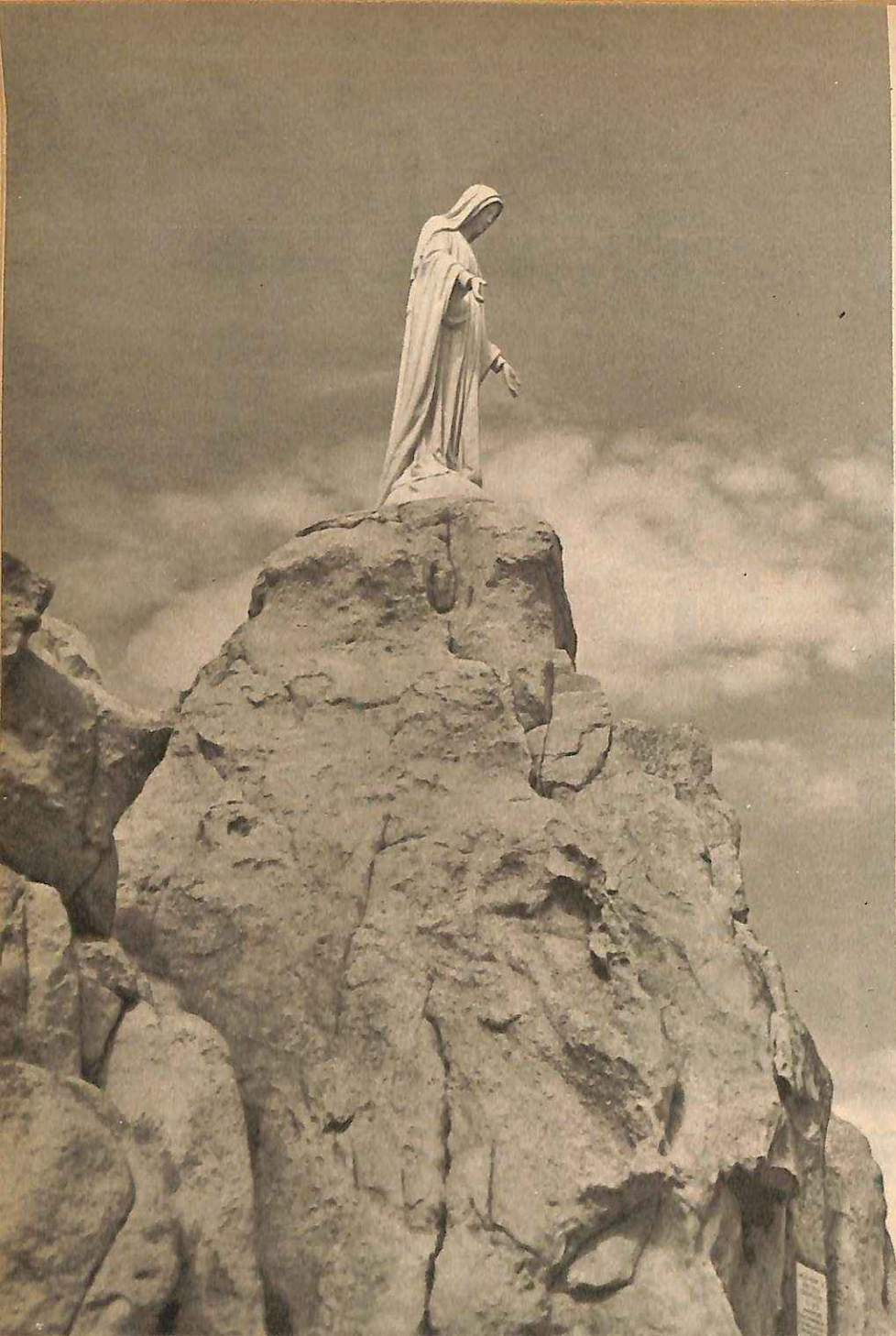
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΚΕΦΑΛΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.380.544.572,29

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ.
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVEL
LER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 6%

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟΚΡΗΜΝΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ, Η «ΝΟΤΡΑ ΝΤΑΜΕ» ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟ ΚΑΛΒΙ

ΣΤΕΝΑ ΓΡΑΦΙΚΑ ΔΡΟΜΑΚΙΑ, ΜΕ ΠΑΝΥΨΗΛΑ ΠΑΛΑΙΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΔΗΝΟΥΝ ΜΙΑΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΟ ΑΙΑΚΕΙΟ

ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΚΟΚΚΙΝΩΠΟΙ ΔΡΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΙΑΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΝ ΈΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ. Ο ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΠΛΗΘΟΣ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΩΝ ΘΗΡΙΩΝ, ΜΕ ΕΝΤΕΛΩΣ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΚΟΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΚΑΛΒΙ, ΘΩΣ ΚΑΙ Σ' ΔΛΗ ΤΗΝ ΚΟΡΣΙΚΗ, Η ΎΔΡΕΥΣΗ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΟ ΤΡΟΠΟ. ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΜΠΑΛΙΑ ΚΡΗΝΗ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΨΟΥΝ ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ, ΣΤΑ ΛΑΓΗΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΝΑΤΙΑ ΤΟΥΣ. ΕΔΩ ΔΙΑΒάζεται ΠΡΟΣΕΧΤΙΚΑ ΚΑΙ Η... «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ» ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ —ΤΟ ΚΟΥΣΤΟΣΜΟΛΙΟ.

Η δραματική εξέλιξη των γαλλικών πραγμάτων έφερε στο προσκήνιο και την ξεχασμένη κάπως Κορσική. Η κατάληψη της, από τους αλεξιπτωτιστές των στασιαστών, έσήμανε την επιδείνωση της γαλλικής κρίσεως. Με την ευκαιρία αυτή, οι ΕΙΚΟΝΕΣ προσκαλούν τους αναγνώστες των σ' ένα εισηνικό ταξίδι στο ιδιότυπο νησί της Δυτικής Μεσογείου, στην γενέτειρα του Ναπολέοντος.

ΚΟΡΣΙΚΗ, ΤΟ ΝΗΣΙ ΠΟΥ ΕΥΩΔΙΑΖΕΙ

Έδω γεννήθηκε ο Ναπολέων

Οι άρχαιοι Έλληνες είχαν χαρακτηρίσει την Κορσική — την Κύρνο, όπως ονομαζόταν τότε — «καλλίστη». Και πραγματικά, ο χαρακτηρισμός αυτός εξακολουθεί να ισχύει ως σήμερα. «Άγρια, απόλιτιστη» (υπανάπτυκτη θαπρεπε να πούμε σωστότερα, εφαρμόζοντας το μέτρο της εποχής μας, που ένοεεί να συγκρίνει τα πάντα με το δυναμικό τους σε κιλοβάτ) αλλά και εύλογη από τους θεούς που της χάρισαν μια αιώνια όμορφη, ένα κλίμα ιδεώδες και κατοίκους περήφανους, όμορφους και φιλόξενους. «Το νησί της ευωδιάς» έπαιαν όσοι πλησίασαν τ' ακρογιάλια της Κορσικής, γιατί, αλήθεια, συμβαίνει και τούτο. Πολύ προτού αντικρύσετε καν τις απόκρημνες ακτές της, το στήθος σας πλημμυρίζει από το άρωμα που

σκορπούν στον αέρα τα «μακί», οι ευωδιαστοί θάμνοι που σκεπάζουν σε μεγάλη έκταση τους λόφους και τις πλαγιές των βουνών. Κι' ανάμεσα στα άναριθμητα «μακί», βρίσκουν τρόπο να διεκδικήσουν μια θέση στον ήλιο οι μυρσίνες και οι λεβάντες. Το Αιάκειο, η σημερινή πρωτεύουσα της Κορσικής, είναι μια παμπάλαια πολιτεία, που πάνω από τις επίπεδες ταράτσες των άσπρων σπιτιών της δεσπόζει ο πελώριος τρούλλος του καθεδρικού ναού της, μέσα στον έντυπωσιακό φόντο, που σχηματίζουν τα πορφύρεα βουνά που τριγυρίζουν τον εύρύχωρο κόλπο της. Το Αιάκειο είναι συνδεδεμένο με το όνομα του Μεγάλου Κορσικανού, γιατί έδω στα 1769 η Λαίτισια Μποναπάρτε έ-

Ύπῃρχαν κάποτε πολλές

έλληνικές οικόγένειες

φερε στον κόσμο το δρέφος — τὸν Ναπολέονε της — ποὺ ἐμελλε ἔπειτα ἀπὸ λίγες δεκαετηρίδες νὰ συγκλονίσῃ σὺθέμελα τὴν Εὐρώπῃ καὶ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἰσορροπία ποὺ εἶχαν ἐπιβάλεῖ οἱ αἰῶνες. Πρὸς τιμὴν τῆς «Μαν-τὰμ Μέρ» ὁ Αὐτοκράτωρ διέταξε στὰ 1811 νὰ γίνῃ ἡ γενέτειρά του πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ. Μέχρι σήμερα, τὸ Αἰάκειο κρατᾷ με περηφάνεια τὴ μνήμη τῆς καταπληκτικῆς οἰκογένειας ποὺ ἀναπήδησε ἀπὸ τὰ σπλάχνα του.

Ὡστόσο, μεγαλύτερη πόλη τοῦ νησιοῦ καὶ κυριώτερο ἐμπορικὸ κέντρο του εἶναι ἡ Μπαστία, κτισμένη στὰ βορειοανατολικά. Ἡ ἐμπορικὰ ἐπικαιρὴ θέση της καὶ ἡ γειννιάσή της με τὶς γόνιμες περιοχὲς τῆς Κορσικῆς συντέλεσαν στὴν οἰκονομικὴ ἀκμή της, ποὺ συνεχίζεται ἀδιάπτωτη ἀπὸ τὸν 16ο αἰῶνα, ὁπότε ἰδρύθηκε, μέχρι σήμερα.

ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΚΑΣΤΡΑ

Κοντεύουν διακόσια χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἐγκατέλειψε τὸ περήφανο νησί καὶ ὁ τελευταῖος Γενοῦατῆς, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ τρομερὴ ἐξέγερση τῶν Κορσικανῶν ποὺ κατήρυνε ὁ ἐθνικὸς τους ἥρωας, Πασκάλ Παολί. Ὡστόσο ἡ μακραίωνη κατοχὴ τοῦ νησιοῦ ἀπὸ τοὺς ἀδίστακτους ἀνταγωνιστὰς τῆς Βενετίας, ἔχει ἀφήσει βαθεῖα τὰ ἴχνη της. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι γεμάτη ἀπὸ θρύλους τῶν μακροχρονίων ἐπικῶν ἀγώνων τῶν Κορσικανῶν κατὰ τοῦ ξένου δυνάστη, τοῦ ὁποῖου ἡ στυγνὴ τυραννία σημαδεύεται ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἐπιβλητικὰ κάστρα ποὺ ὀρθώνονται σ' ὅλα τὰ στρατηγικὰ σημεῖα τοῦ νησιοῦ. Τὸ ἀγριο καὶ ἀπόκοσμο Μπονιφάτσιο, ἀπομονωμένο σ' ἓνα ἀπὸ κρημνὰ ἀκράτῃρι σὶς νῆσιες ἐσχατιές, ἀντίκρυ ἀπὸ τὴ Σαρδηνία, ἔχει νὰ διηγηθῇ ἀτέλειωτους πολέμους καὶ πολιορκίες. Σ' ἓνα τέτιο πανίσχυρο κάστρο, τὸ Κάλβι, θέλει ἡ παράδοση νὰ γεννήθηκε ὁ μεγάλος θαλασσοπόρος Χρυστόφορος Κολόμβος. Δὲν εἶναι ἀπίθανο, γιατί τὸ Κάλβι ἦταν ἐπὶ αἰῶνες τὸ σπουδαιότερο ἔρεισμα τῶν Γενοβέζων, ποὺ ἔμειναν ἐκεῖ σχετικὰ ἀνεμόχλητοι καὶ ἐγκατέστησαν κοντὰ στὴ στρατιωτικὴ φρουρὰ καὶ τὶς οἰκογένειές τους.

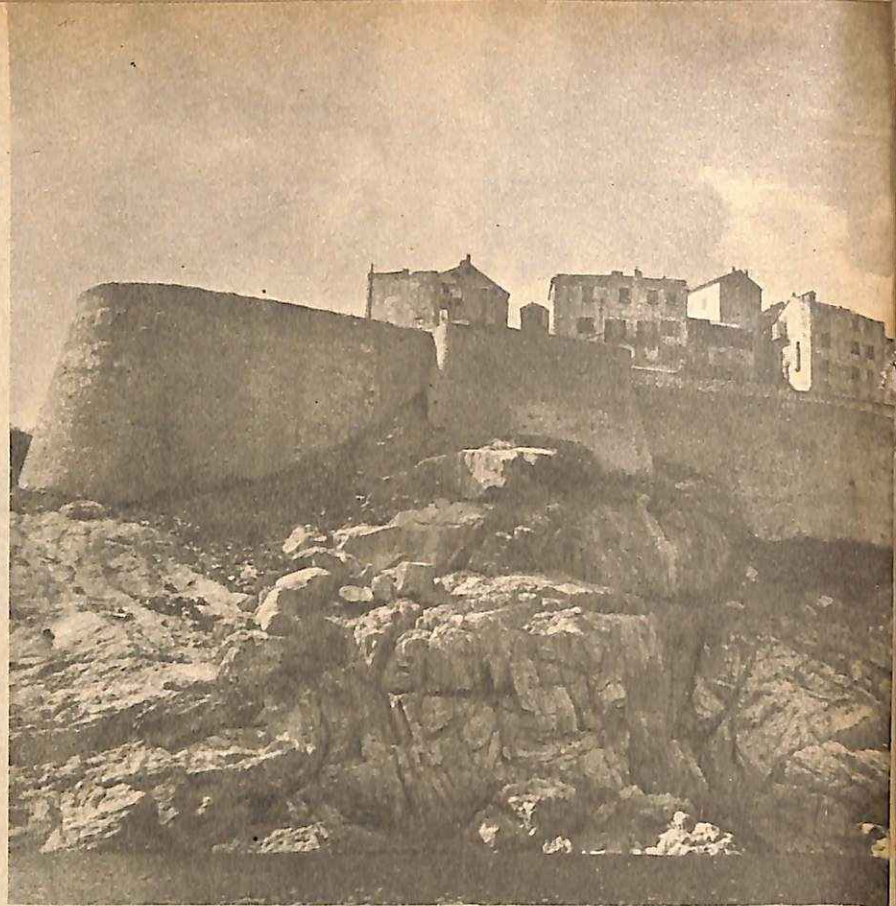
ΟΙ ΜΑΝΙΑΤΕΣ ΚΑΙ...

Μὲ τοὺς ἀτέρμονες πολέμους τῶν Κορσικανῶν κατὰ τῶν τυράννων τους, ποὺ ἔδλεπαν τὴν Κορσικὴ σὰν πεδίο γιὰ κάθε εἶδους ἐκμετάλλευση, συνδέεται καὶ ἡ ἐγκατάσταση τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν στὸ νησί, στὰ 1676. Ἡ Γένουα ἐκείνη τὴν ἐποχὴ πάλεψε ἀπεγνωσμένα νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχία της καὶ ἡ παρουσία ἐνὸς ξένου στοιχείου ἀνάμεσα στοὺς ἀτίθασους Κορσικανούς θὰ τῆς δημιουργοῦσε κάποια σχετικὴ ἀνακούφιση. Προσεχώρησε, λοιπόν, στὸν ἀπεσταλμένο τῶν Μανιατῶν Ἰωάννη Στεφανόπουλο ἐκτεταμένες γαίες πρὸς βορρᾶν τοῦ Αἰακείου, καθὼς καὶ ἐργαλεῖα, ζῶα καὶ ἄτοκο χρηματικὸ δάνειο, μὲ μοναδικὸ ἀντάλλαγμα τὴν ὑποχρέωση τῆς στρατεύσεως τῶν ἀποίκων κάτω ἀπὸ τὶς σημαίες τῆς «Δημοκρατίας». Ἐπτακόσιοι σαράντα συμπατριῶτες του ἀκολούθησαν τὸν Στεφανόπουλο στὴν καινούργια γῆ ποὺ τοὺς προσφερόταν καὶ ποὺ θὰ τοὺς ἀπῆλλάσσε ἀπὸ τὴν καταπίεση τῶν Τούρκων. Καὶ χάρι στὴν ἐργατικότητά τους δὲν ἄργησαν νὰ μεταβάλουν μέσα σὲ λίγα χρόνια τὰ μέχρι τότε ἄγρονα ἐδάφη σὲ εὐφορὰτους ἀγρούς.

...Ο ΑΛΕΞ. ΣΟΥΤΣΟΣ

Δὲν εἶναι παράξενο ὅτι ἐπακολούθησαν αἱματηρὲς συρράξεις ἀνάμεσα στοὺς μετανάστες καὶ τοὺς ἐντοπίους, ποὺ μὲ δυσαρέσκεια ἔδλεπαν τὴν εὐημερία τῶν «μισοφρόνων» τοῦ Γενοβέζου δυνάστη. Ὁ πόλεμος μὲ μικρὲς ἀνάπαυλες συνεχίστηκε ἐπὶ ἐνάμισιο αἰῶνα καὶ δὲν ἔληξε παρὰ μονάχα μὲ τὴν πλήρη συγχώνευση τοῦ ξένου στοιχείου ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ ὀργανισμό. Μεγάλο ρόλο στὴ σχετικὰ γρήγορη ἀπορρόφηση τῶν Ἑλλήνων ἀποίκων ἔπαιξε ἡ ἐγκατάλειψη τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ ἀναγνώριση τοῦ Πάπα, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἀποδεκτὸς κάτω ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴ μεταμύηση τοῦ οὐντισμοῦ. Πάντως, ἀξίζει νὰ σημειωθῇ πὼς μέσα σὶς περιπέτειες τῶν ὀλιγαρχικῶν Μανιατῶν, περιλαμβάνεται καὶ μιὰ περίοδος σαράντα χρόνων, στὴ διάρκειά τῶν ὁποίων ἐγκατέλειψαν τὴν ὑπαῖθρο ποὺ τοὺς εἶχε παραχωρηθῇ καὶ ἔμειναν πολιορκημένοι στὴν ἀκρόπολη τοῦ Αἰακείου, ἀποκρούοντας συνεχῶς τὶς ἐπιθέσεις τῶν Κορσικανῶν. Ἡ προσωρινὴ αὐτὴ διαμονή τους στὴ γενέτειρά τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος ἔδωσε κάποια βάση στὸ θρύλο τῆς καταγωγῆς τοῦ μεγάλου δορυκτῆτορος καὶ ἐνέπνευσε τὸν Ἀλέξανδρο Σούτσο νὰ ψάλλῃ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

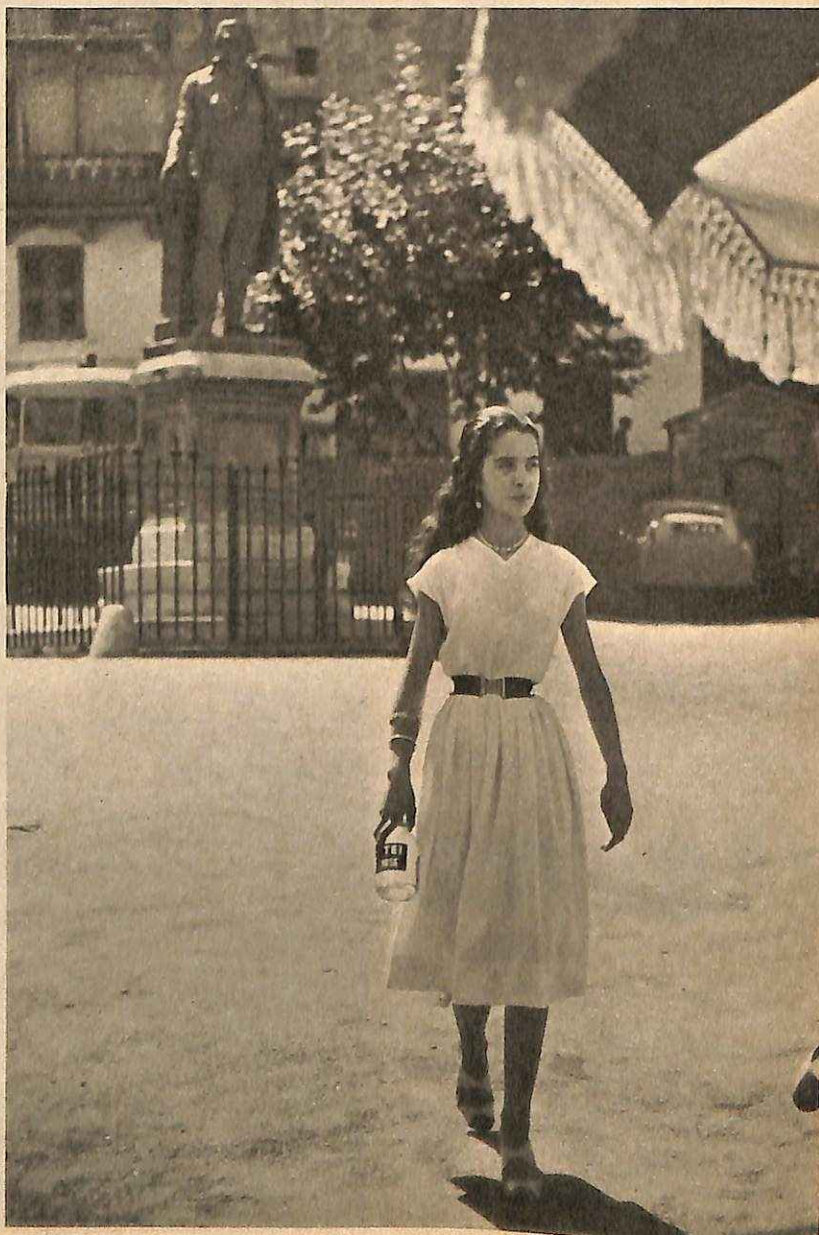
Διετῆρει αἱματὸς σου εἰς τὰς φλέβας του ρανίδα
ὁ Κορσικανός, ὁ ἔχων τὸν Ταῦγετο πατρίδα
καὶ εἰς μίαν μόνον ὄραν
τὴν γῆν παῖδας, τὴν γῆν χάσας εἰς τοῦ Βατερλώ τὴν χώραν.

ΤΟ ΚΑΛΒΙ, ΑΛΛΟΤΕ ΠΑΝΙΣΧΥΡΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΓΕΝΟΥΑΤΩΝ, ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΗΡΩΑ ΠΑΟΛΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΤΕ

ΤΟ ΚΟΡΤΕ ΗΤΑΝ Η ΠΑΛΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ, ΕΩΣ ΤΟ 1811, ΟΠΟΤΕ Ο ΜΕΓ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΑΝΕΚΡΥΞΕ ΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ
(Φωτ. Camera Press.)

ΤΟ ΚΑΛΒΙ ΣΤΑΘΗΚΕ ΕΠΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΟ ΟΡΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΓΕΝΟΥΑΤΩΝ

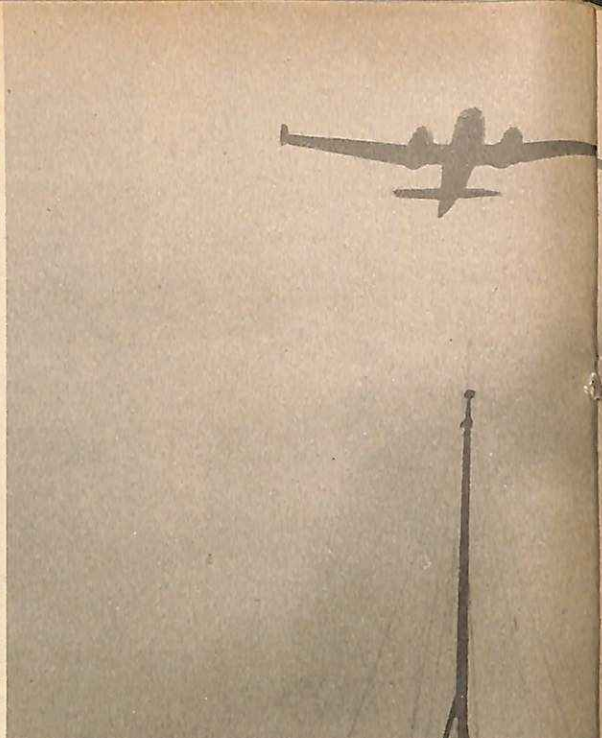

ΠΡΩΤΗ-ΝΗ ΒΑΘΥΣΤΟΧΑΣΤΗ...ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑ, ΣΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΑΙΑΚΕΙΟΥ

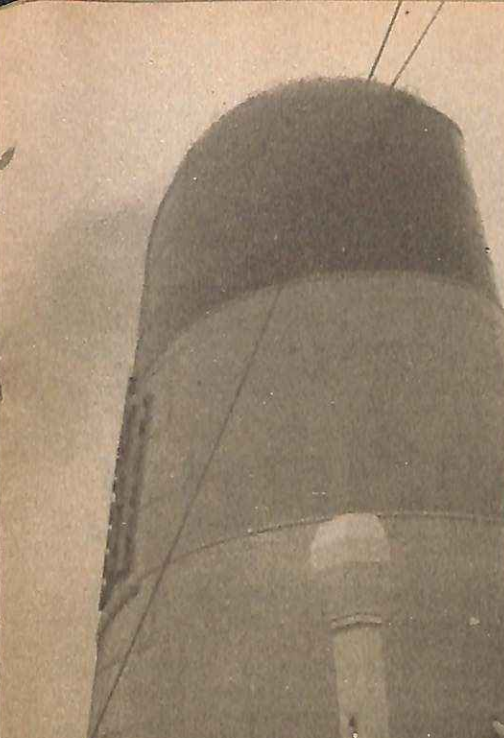

12 Μαΐου 1958. "Ωρα 4.45' μ.μ. 'Η ζωή ενός παιδιού κρέμεται στην άκρη μιάς κλωστής. "Ένα δικινητήριο αεροπλάνο προσπαθεί άπεγνωσμένα να σκίσει τον πέπλο της πυκνής ομίχλης που σκεπάζει τον 'Ατλαντικό, να νικήση τον άνεμο. Κάτω, στην θάλασσα, που δεν λείει να καλμάρη, χίλιοι τετρακόσιοι άνθρωποι προσμένουν με αγωνία την εμφάνισή του. "Ένα δεκαπεντάχρονο παιδί την ίδια την ζωή. 'Ο καπετάνιος μιάν απάντηση στην δραματική επίκλησή του για την σωτηρία μιάς ψυχής...

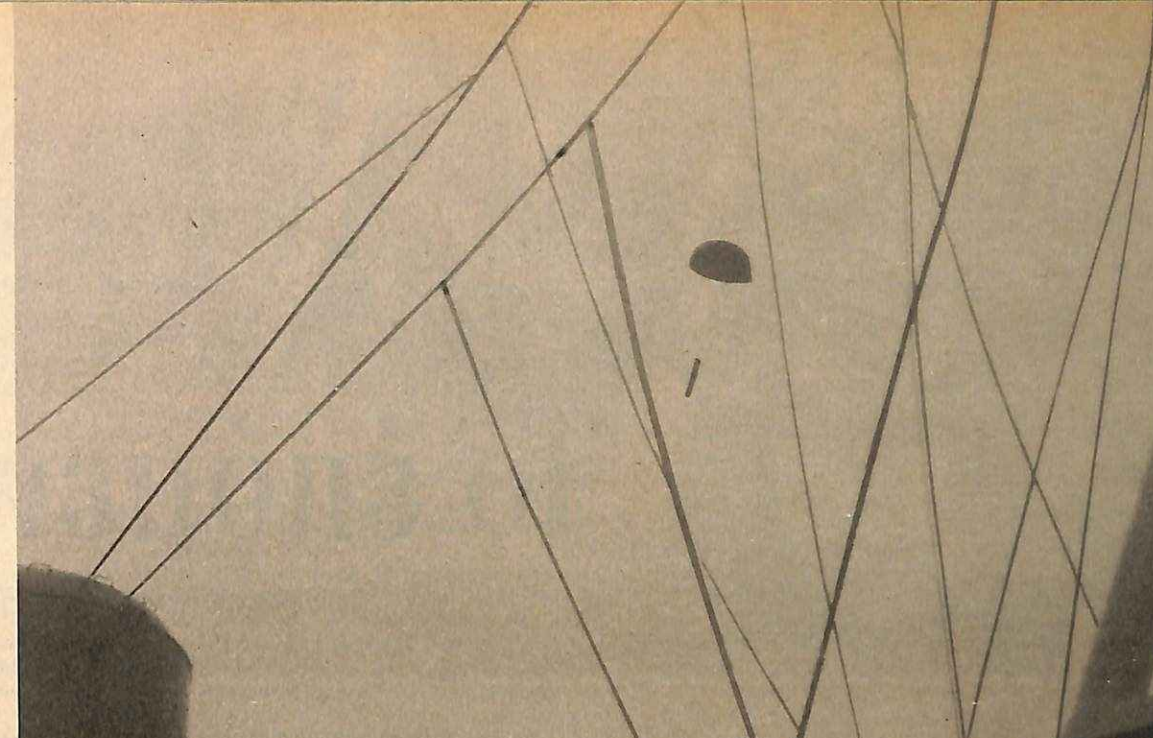
ΠΑΡΑ τη σφοδρή θαλασσοταραχή, ο καπετάνιος πρόσταξε να ρίξουν μιά θάρκα, για να περισυλλέξουν το πολύτιμο φορτίο, πού, από στιγμή σε στιγμή, κινδύνευε να χαθεί μέσα στα κύματα.

ΣΑΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ ΦΑΝΗΚΕ Η

ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΥΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ, ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΕΠΕΣΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

ΜΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

(Φωτ. T.S.S. Olympia)

Η ιστορία μου αρχίζει στις 7.30 το απόγευμα της 10ης Μαΐου 1958. "Ηρώες της ένας 15χρονος 'Ιταλός επιβάτης του ελληνικού υπερωκεανίου «Ολυμπία», ο κυβερνήτης και το ελληνικό πλήρωμα του σκάφους, οι επιβάτες και οι Καναδοί αεροπόροι, που μ' επιμονή και αυτοθυσία έφεραν σε αίσιο πέρας τη σωτηρία απόστολή τους.

Εκείνη ακριβώς την ώρα: «Ο 'Ιταλός επιβάτης 'Αλμπέρτο Μπελούτσι, έτών 15 —γράφει ο κυβερνήτης του «Ολυμπία», κ. Δ. Σιγάλας, στο ημερολόγιο του σκάφους— εισήχθη εις το νοσοκομείο του πλοίου, πάσχων από όξιαν σκληροειδίτιδα και διάρρηξιν του περιτοναίου. Την ίδια ημέραν, και περί ώραν 10.30, συνήλθεν Ιατρικόν συμβούλιον, αποτελούμενον από τόν Ιατρόν του σκάφους κ. Πικραμένον, τόν 'Ιταλόν Ιατρόν κ. 'Αμίλκα Κρότσε, τούς "Ελληνας χειρουργούς κ.κ. 'Ηλ. Χωρατατζήν και Ν. Μάτταν και τόν γαστρο-ντερολόγον κ. Ι. Δαμπαζήν. "Απαντες απεφάνθησαν ότι ο ασθενής έπρεπε να εγχειρηθώ...».

...Μεσάνυχτα, 10-11 Μαΐου. Καταμεσής του ωκεανού, οι μηχανές του πλοίου σταματούν. 'Η εγχείρηση αρχίζει...

«Ο καιρός είναι ήπιος και η θάλασσα αρχίζει να κοπάζη, σημειώνει ο κυβερνήτης στο ημερολόγιό του. Μαζύ της αρχισαν να σταματούν και οι πόντοι του μικρού αρωστού, που τό κακό τόν βρήκε ενώ ταξίδευε με τη μικρότερη αδελφή του για τόν Καναδά, όπου έπρόκειτο να συναντήσουν τούς γονείς τών. Μ.τ.α μιάμισυ ώρα κοιμόταν στο κρεβάτι του, άπληλαγμένος από κάθε άμεσο κίνδυνο.

Για μιά ολόκληρη ημέρα όλα πήγαιναν πολύ καλά. Ξαφνικά, τό πρωί της 12ης Μαΐου, η κατάσταση του 'Αλμπέρτο Μπελούτσι επιδεινώθηκε επικίνδυνα. 'Ορροί και πλάσμα αίματος έγιναν πιά απαραίτητοι για τη σωτηρία του! 'Ο μικρός 'Ιταλός είχε αρχίσει μιάν άνιση πάλη με τό θάνατο.

Μέσα στην πυκνή ομίχλη, που είχε εν τώ μεταξύ καλύψει τόν άπέραντο 'Ατλαντικό καί, καθώς τό πλοίο ταξίδευε από κύμα σε κύμα, ο άσύρματος και τό ραδιοηλέφωνό του άρχίζουν να στέλνουν πρós τη γή την άπεγνωσμένη επίκλησή τους: «Μας χρειάζεται όρρος και αίμα... μας χρειάζεται όρρος και αίμα... "Ένα μικρό παιδί παλνεί με τό θάνατο... "Ένα μικρό παιδί...».

"Όλο τό πρωινό πέρασε σε αγωνιώδη άναμονή, ενώ η θάλασσα όλο και άγρίευε περισσότερο. Τό μεσημέρι στάθηκε κι αυτό με κομμένη άνάσα. Καί, ξάφνου, εκεί γύρω στις 4.45 το απόγευμα, άκούσθηκαν πίσω από τό τείχος της ομίχλης οι μηχανές ενός αεροπλάνου. Λίγο πρίν, τό μεγάλο ραντάρ του πλοίου είχε έπισημάνει μιά φωτεινή τελίτσα να κινείται επάνω στο καντράν του. 'Ο Καναδός είχε άπαντήσει στη δραματική επίκληση του «Ολυμπία», στέλνοντας όρρους και πλάσμα αίματος, μ' ένα αεροπλάνο της πολεμικής του άεροπορίας.

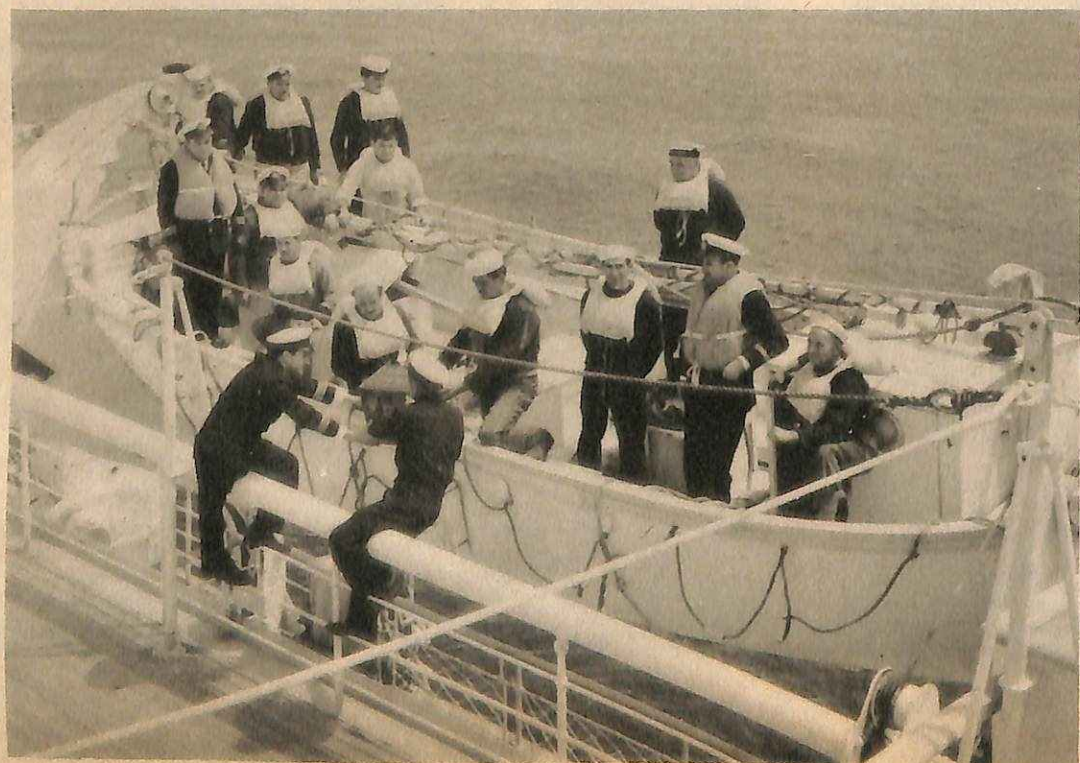
Μέσα στον σφοδρό άνεμο και στην πυκνή ομίχλη τό αεροπλάνο άλλοτε κατέβαινε ως πάνω από την τσιμινιέρα του σκάφους κι άλλοτε χανόταν μέσα στην ομίχλη, χωρίς να θρίσκη την κατάλληλη ευκαιρία για να ρίξη τό σωτήριο φορτίο. Μιά ώρα άργότερα, τό πρώτο δέμα άρχισε να κατεβαίνει με αλεξίπτωτο, για να εξαφανισθή όμως γρήγορα, σπρωγμένο από τόν άνεμο και χαμένο στη φυσικο-θαλασσιά. 'Ο δέμος του αεροπλάνου πότε άπομακρυνόταν από τό «Ολυμπία» και πότε πλησίαζε στο καράβι, προσπαθώντας να ρίξη ένα δεύτερο δέμα. Χρειάστηκε να περάση άλλη μιά ώρα αγωνιώ-

δους άναμονής και προσπάθειών, για να πραγματοποιηθή η δεύτερη ρίψη. Στις 6.45, όταν τό αλεξίπτωτο φάνηκε να θγαίνει μέσα από την πυκνή ομίχλη, μιά θάρκα ρίχτηκε στα μαιμασμένα κύματα, με την έντολη να περισώση πάση θυσία τό πολύτιμο έφόδιο. Χίλιοι τετρακόσιοι επιβάτες παρακολούθησαν τίς ήρωικές προσπάθειες τών ναυτών να σώσουν τό έφόδιο, ενώ κάθε στιγμή κινδύνευαν ν' άνατραπούν από την άργισμένη θάλασσα. Τέλος, μετ' από συνολικές προσπάθειες διαρκείας δύομισυ ώρών και ενώ τό αεροπλάνο άπομακρυνόταν άφού πέρασε για τελευταία φορά σαν σε άποχαιρετισμό πάνω από τό «Ολυμπία», τό θάρκακα παραδίδονταν στα χέρια τών Ιατρών...

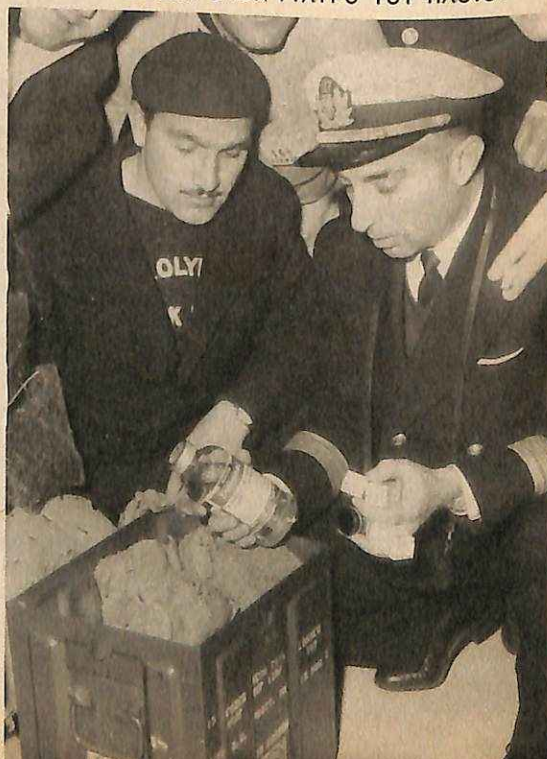
Μιά ημέρα άργότερα, η κατάσταση του μικρού ασθενούς ήταν πολύ ικανοποιητική, κι όταν τό πλοίο έφθασε στο λιμάνι του Χάλιφαξ, ο 'Αλμπέρτο μεταφέρθηκε στο «Βικτώρια Τζενεράλ Χόσπιταλ» για να αναρρώση. Οι δημοσιογράφοι και οι φωτογράφοι, που έπλημύρισαν τό σκάφος μόλις έδσε στην προκυμμία του Χάλιφαξ, μαρτυρούσαν την άμετρη συγκίνηση του κοινού.

Θ. Δ.

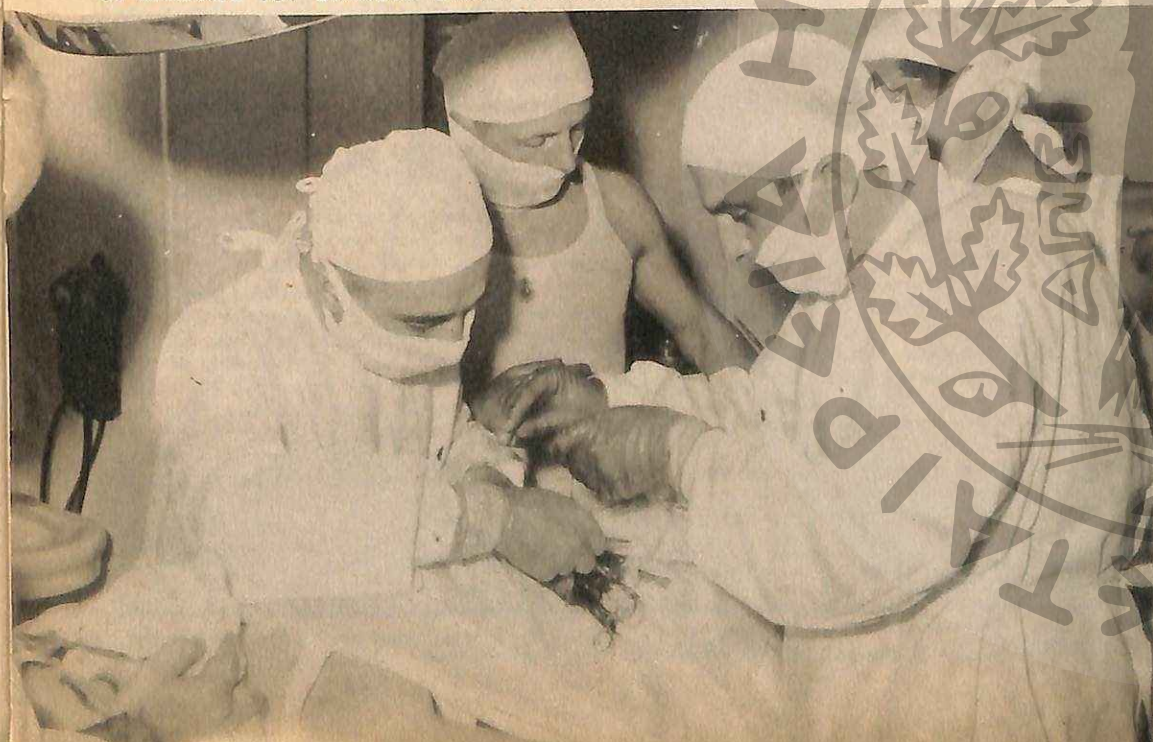
ΟΤΑΝ Η ΒΑΡΚΑ ΕΠΕΣΤΡΕΦΕ, ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟ ΑΙΜΑ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ...

...ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΘΗ ΣΤΟΝ ΓΙΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ. ΤΩΡΑ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΕΓΧΕΙΡΕΙΤΑΙ

ΟΛΑ ΠΗΓΑΝ ΚΑΛΑ. 'Η εγχείρηση έπέτυχε, και χάρη σε μιά συγκινητική έκδήλωση αλληλεγγύης και ανθρωπιάς τών Καναδών αεροπόρων, ο μετεγχειρητικός κίνδυνος ξεπεράστηκε. Τώρα ο μικρός 'Αλμπέρτο δέχεται την επίσκεψη του κυβερνήτη του «Ολυμπία», κ. Δ. Σιγάλας, που οι άμεσες ενέργειές του συνέβαλαν στην αίσια έκβαση της παρ' όλίγον μοιραίας περιπέτειας του νεοδού.

Τὸ ἐπόμενο θῦμα

Μυθιστόρημα τοῦ ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ

9

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ο Ντικ Μάρκχαμ κ' η Λέσλυ Γκράντ αναγγέλλουν κατά την διάρκεια ενός φιλοφρονητικού γάμου τον πόνο στο Σίξ "Είσις, πώς πρόκειται να παντρευτούν. Ο ταγματάρχης Πράις, που του έχουν αναθέσει την παράγκα της σκοποβολής, αποκαλύπτει στον Ντικ ότι ο χειρομάντης, που βρίσκεται σε μία σπηλιά με άσπρες και κόκκινες ρίγες, είναι ο σέρ Χάρβεϊ Τζέλιμαν, διάσημος εγκληματολόγος του άποιογείου Έσωτερικών. Αυτό είναι γνωστό μόνο σε λίγους, μεταξύ των οποίων ο λόρδος κ' η λαδόν "Είς, ιδιοκτήτης του κτήματος όπου γινόταν το γάμοιεν - πόρτυ, κι ο γιαιρός του Σίξ "Είσις δο Μίντλσουορθ. Σε λίγο ο σέρ Χάρβεϊ τραυματίζεται από το όπλο που κρατάει στα χέρια της η Λέσλυ Γκράντ, η οποία φωνάζει ότι το όπλο εκπυροσορήθηκε κατά λάθος. Αργότερα ο Μάρκχαμ συναντά και πάλι τον σέρ Χάρβεϊ, που του αποκαλύπτει ότι η μνηστή του Λέσλυ δηλητηρίασε τους δυο της άντρες κ' ένα μνηστήρα της. Και τα τρία θύματα είχαν πεθάνει από μία ένεση υδροκυανίου και δοθένταν κλειδομένα στα δωμάτιά τους, κατά τρόπο που να δημιουργή την εντύπωση αυτοκτονίας. Ο σέρ Χάρβεϊ του προτείνει να πάη την επομένη στο γεύμα που έχουν συμφωνήσει με την Λέσλυ και, ενώ ο ίδιος θα τους παρακολουθή άθεοτος, να προσπαθήση να μάη τι περιέχει το μυστικό χρηματοκιβώτιο του τοίχου που, καθώς ισχυρίζεται, υπάρχει στο δωμάτιο της Λέσλυ. Το ίδιο πρωί, κατά το ξημερώματα, ο Ντικ παίρνει ένα τηλεφώνημα που τον καλεί ψυθουράτα στην επαύλη όπου βρίσκεται ο σέρ Χάρβεϊ. Πηγαίνει εκεί και βλέπει το σαλόνι φωτισμένο. Ένας ελαφρός ήχος σαν μετάλλων τόν κάνει να στρέψη τα μάτια του προς τ' άριστερά. Βλέπει στον μαυρότοικο ένα τουφέκι που έγκρυσοκορτεί και κάνει μια τούσα από τζάμι του σαλονιού. Μαζν με την Σύνθια Ντρουά— μια νέα που είχε εγκαταλείψει χάριν της Λέσλυ και που βρίσκεται τυχαία εκεί—ο Ντικ ανακαλύπτει πως ο σέρ Χάρβεϊ είναι νεκρός μέσα στο κλειδομένο σαλόνι—έχι όμως άπ' τη σφαίρα του τουφεκιού, άλλ' από μία ένεση υδροκυανίου, που φαίνεται να έκανε ο ίδιος. Το πρωί της επομένης, ο Ντικ, με τόν διευθυντή της τοπικής τραπέζης Έρνσω, μπαίνουν στο δωμάτιο όπου βρίσκεται το πτώμα του σέρ Χάρβεϊ, για να εξετάση ο Έρνσω το τουφέκι που δοθένκε κοντά στο μαυρότοικο και που άνηκε σ' αυτόν.

Η κρεμαστή λάμπα πάνω άπ' το γραφείο είχε σβηστή από κινρό κ' ο νεκρός καθόταν ανάμεσα στις φωτοσκιάσεις του ήλιου. "Αν κ' ο Έρνσω προσοιόταν μία εύγενική άδιοφορία, δεν μπόρεσε να συγκρατήση κάποια γραμμάτσα όταν έκανε το γύρο του τραπέζιού κ' αντιμετώπισε το σαρόνιο μισάνοιχτο μάτι του νεκρού. Γύρισε γρήγορα προς το άλλο μέρος, για ν' αποφυγή το θέαμα κ' ο Ντικ τοιόωσε το όπλο.

—Μη φοβάσαι να το λάσσης, Μάλλερ. Έχω κιάλας σήσει, όταν τώσασα για πρώτη φορά, κάθε ενδεχόμενο δαστυλικό άποτύπωμα... Είναι το όπλο σου;

—Ναι, άπάντησε ο Έρνσω. Θάθελα να...

—Στάσου μια στιγμή, έκανε ο Ντικ. "Αν πρόκειται να με ρωτήσης πώς έβλεπα τον τουφέκι

χτές τ' άπόγευμα, έχε ύπ' όψη σου πώς ελπα κιάλας στον λόρδο "Είς πώς δεν το ξέρω!

—Μά...

—Το μόνο πράγμα γά το όποιο μπορώ να είμαι βέβαιος, είπε ο Ντικ με πεποίθηση, είναι πως δεν το πήραν ούτε ο Πράις ούτε ο Μίντλσουορθ, γιατί θυμάμαι που τους είδα να μεταφέρουν τον σέρ Χάρβεϊ. Φυσικά δεν τόν πήραμε ούτε η Λέσλυ ούτε εγώ, γιατί ήμωστε μαζί. Και δεν ύπηρεχε κανένας άλλος, ως τη στιγμή που έφτασες κ' είπες ότι θ' αναλαμβάνας εσύ να φυλάξης τα όπλα.

—Αν κ' ο Έρνσω εξακολουθούσε να χαμωγελάη, η έκφραση γύρω άπ' τα μάτια και το στόμα του δεν έδειχνε διασκέδαση.

—"Αν κάποιος πήρε αυτό το όπλο, πρέπει να ταν ο ίδιος ο Πράις!

—Μά, Μπίλλ, δεν είναι δυνατόν! Δεν μπορεί κανείς να κινήη ένα τουφέκι στην τσέπη του, ούτε να το χύση κάτω άπ' το παλτό του!

—Αυτό άκρωβώς έννοω, άγαπητέ μου. Κανείς δεν πλησίασε όσον καιρό εγώ φύλαγα τα όπλα. Δεν τόν πήρά εγώ, κ' άς φαίνεται να νομίζω ο Πράις ότι τόν πήρα... Θάταν άνόητο να κλέψω το δικό μου όπλο! Λοιπόν, πώς τόν πήρε; Μήπως τοίκαναν μάγια και πέταξε μόνο του;

Ο Ντικ έτοιμαζόταν ν' άπάντηση πώς αυτό δεν θα τόν έάφρυναζε. Μά είχε βαρεθί πά τα τουφέκια, είχε βαρεθί τα πάντα περιμένοντας την άφιξη του έπθεωρητού Ντρίνιντ Χάντλεϊ. "Ετσι, ψυθύρισε μερικά συμβόστικα λόγια, άκουμιάνας πάλι τ' όπλο στον τοίχο, κοντά στο τζάκ.

Ο Έρνσω γέλασε, για να δείξη πώς κ' αυτός δεν είχε παρεξηγήσει τόν Ντικ.

—Ελπίζω να μη σκεπτεσαι πώς μεγαλοποιώ τα πράγματα, είπε. "Αλλά—και με συγχωρείς που τ' εναλίσω—έχω κάποια θέση στην κοινωνία, κ' αυτή η ύπόθεση πρόκειται να έχη μεγάλο αντίκτυπο.

—Γιατί;

Ο Έρνσω έγινε πολύ ήρεμος.

—Αυτός ο άνθρωπος δεν αυτοκτόνησε, Ντικ. Φαντάζομαι πώς το βλέπεις κ' εσύ όπως κ' εγώ...

Μπορείς να μου εξηγήσης πώς θα μπορούσε να τόν σκοτώση ένας άλλος;

—Όχι. "Αλλά πρόκειται για πραγματικό πρόβλημα άστοιμοκού μυθιστορήματος! Ένα πτώμα ανακαλύπτεται σ' ένα κλειδομένο κ' άμπαρομένο δωμάτιο. "Απ' τόν ένα μέρος, βρίσκεται μία σύρ-γγα. "Απ' τώ άλλο, ένα κοντι με καρφίτσες και πινέζες. (Ο Έρνσω έγινε σκεπτικός). Φυσικά, δεν υπάρχει κανένα μυστήριο γι' αυτές τις πινέζες—θέλω να πώ, γιά την ύπαρξη τους έδω... Θά βρης ίσως τέττα κοντιά σ' όλο τόν σπιτι. Δεν ζούσες έδω την εποχή του συνταγματάρχη Πόπ, έ;

—Όχι.

Ο συνταγματάρχης Πόπ, είπε ο Έρνσω, συνήθιζε να τις χρησιμοποιή για τις σφήκες.

Ο Ντικ νόμισε πως δεν είχε άκούσει καλά.

Χρησιμοποιούσε πινέζες για τις σφήκες;

—Ταράχουν πολλές σφήκες έδω, εξήγησε ο Έρνσω, δείχνοντας προς την κατεύθυνση του άπορόκρυφου. Ο συνταγματάρχης Πόπ έλεγε πως δεν μπορούσε ν' άρρηξη τα παράθυρα άνοιχτά τώ καλοκαίρι χωρίς να γεμίσουν τα δωμάτια του με σφήκες.

—Ε! Και λοιπόν;

—Κάποιος τού είπε γι' αυτά τα συριμάτινα δικτυωτά που χρησιμοποιούν στην Άμερική—ξέρεις, αυτά με τα ξύλινα πλαίσια, που τα βάζουν

στα παράθυρα για να μη μπαίνουν τα έντομα. Δεν έχωμε τέττα στην Άγγλία, άν και θάπρεπε. Ο συνταγματάρχης Πόπ δεν μπόρεσε να βοή κανένα, μά είχε μία ιδέα: Πήρε καμιάττα άπό λεπτό τούλι και τώ στερέωνε τώ καλοκαίρι στα πλαίσια των παραθύρων μ' ένα σωρό καρφίτσες και πινέζες. Τώκανε αυτό συχνά—κάθε τόσο...

Ο Έρνσω έδειξε προς τώ γραφείο.

—Θά βρης άσφαλώς πολλές σ' έκεινα τα συριάρια, συνέχισε. "Αλλά γιατί να βρίσκονται πλάι στο χέρι ενός νεκρού;

Ο Ντικ σκέφτηκε πώς οι μύτες άπ' αυτές τις καρφίτσες και πινέζες θα μπορούσαν να κάνουν τώ ίδιο είδος τραυτήματος που κάνει και μία άδέξια ύποδορία ένεση. Μά αυτή η ιδέα δεν είχε πολλή άξία... Μία μυροδία υδροκυανίου, που άναδιώτταν άκόμα άπ' τούς πόρους του νεκρού, άόρανε άκόμα περισσότερο τη θεμική άτμόσφαιρα τού σαλονιού. "Η μυροδία αυτή έπηρεάζε και τόν Έρνσω.

Πάμε να δούμε άπό δώ, είπε άπότομα.

Όταν ξεναθορήθηκαν στον κήπο, ο Έρνσω πρόσθεσε:

—Είδες την Λέσλυ σήμερα τώ πρωί;

—Όχι άκόμα. (Πάλι τα ίδια! συλλογίστηκε ο Ντικ με άπόγνωση...) Γιατί ρωτάς, Μπίλλ;

—Α, έτσι, ρώτησα άπλώς, έκανε ο Έρνσω γελώντας. Φαντάζομαι πώς θα εύχαριστήης όταν μάθης πώς έκεινη δέν ν... ("Εδειξε με τώ κεφάλι τώ σαλόνι.) Πάντως, Ντικ, δεν θέλω να νομίσης πώς δίνω καμιά προσοχή στο κουτσομπολιό. Μην τώ φοβάσαι αυτό...

—Και βέβαια δεν τώ φοβάμαι.

—Δέν μπορώ όμως να μη σκεφτώ καμιά φορά, πώς ύπάρχει κάποιο μυστήριο γύρω άπ' τη Λέσλυ...

—Τι είδους μυστήριο;

—Θυμάμαι την πρώτη φορά που την είδα και της μίλησα, είπε ο Έρνσω συλλογισμένος. Είναι πελάτισσά μας, ξέρεις...

—Μά αυτό συμβάλνει, νομίζω, με όλους μας! Τι τώ παρόδοσο βρίσκεις σ' αυτό;

Ο Έρνσω δέν έδωσε καθόλου προσοχή στην άπάντησή του.

—Αυτό που σου λέω δεν είναι μυστικό, φυσικά. "Η Λέσλυ ήρθε στο Σίξ "Είσις έδω και καμιά δεκαπενταριά μέρες και νοίκιασε τώ σπιτι των Φάργου. "Ηρθε στο γραφείο μου και ρώτησε άν θα μέ πείραζε να μεταφέρει τόν λογαριασμό της άπ' τώ υποκατάστημά μας της Μπαίλντγκελ στρήτ του Λονδίνου στο έδω υποκατάστημα. Της είπα, φυσικά, πως δέν μπορούσε να ύπαρξη καμιά άπτήρηση. Τότε έκεινη ρώτησε: «Έχετε χρηματοκιβώτια καταθέσεων έδω;

Ο Έρνσω γέλασε. Ο Ντικ Μάρκχαμ έβγαλε ένα πακέτο τσιγάρα και πρόσφερε ένα στον Έρνσω, που κούνησε τώ κεφάλι του άρνητικά.

—Της άπάντησα όχι, άν έννοοιςε τώ είδος των χρηματοκιβωτίων που έχωμε στα μεγαλύτερα υποκαταστήματα του Λονδίνου. "Όμως, της είπα, τακτοποιώσαμε πάντα τούς τούς πελάτες φυλάγοντας τα τιμαλφή τους σε σφραγισμένα κοντιά στο θησαυροφυλάκίό μας. Με κοίταξε μ' ένα παράξενο βλέμμα, κ' είπε πώς δέν είχε τίποτα πολύτιμο, αλλά πώς ύπρχαν ένα-δυο πράγματα που θάταν προτιμώτερο να βρίσκονται σε άσφαλές μέρος.

—Και λοιπόν;

—Έπειτα είπε: «Είναι άπαραίτητο να γνωρίζετε τι θα ύπαρξη στο κοντι που θα σας δώσω;» Της άπάντησα πώς, αντίθετως, προτιμώμε να

μην τώ γνωρίζωμε. "Η άπόδειξη που δίνουμε γράφει άπάντα: «Περιεχόμενον άγνωστον.» Έκεινη τη στιγμή, άγαπητέ μου, νομίζω πώς έκανα μία γκάφα. Της είπα—στ' άσεία, φυσικά: «Περιττόν να σάς πώ ότι, άν κάτι μου προκαλούσε ύποψίες, θα θεωρούσα καθήκον μου να εξευηνήσω...» Έκεινη δέν άνέφερε πιά τίποτα γι' αυτό τώ ζήτημα...

«Περιεχόμενον άγνωστον», λοιπόν, έ;

Ο Ντικ άναψε ένα τσιγάρο και παρακολούθησε τόν καπνό, που σχημάτιζε μικρά συννεφάκια. Νόμιζε πως έβλεπε, με τα μάτια της φαντασίας του, αυτό τώ μικρό γραφείο στην Χάι Στρήτ: Τόν Έρνσω πίσω άπ' τώ γραφείο του, με τα χέρια άπλωμένα και τώ κεφάλι τόν σκυμμένο προς τώ έμπρός... Και την Λέσλυ με τώ αιώνιο αινιγμα της, με τ' άντικείμενά της αυτά που δέν ήταν πολύτιμα, μά έπρεπε να τώ κρύβη άπ' όλα τα μάτια... "Ηταν τώ αινιγμα της ίδιας της Λέσλυ, της μυθνηρώδους προσωπώτότητός της...

—Νά τόν, ήρθε, έκανε ο Έρνσω.

Ο θόρυβος μιάς μοτοσυκέττας, που πλησίαζε άπ' τ' άνατολικά, άκολοιήθηκε άπ' την εμφάνιση της σκυνοισμένης «Χάλλιμαν» τού δρος Μίντλσουορθ. Τώ αυτοκίνητο κ' η μοτοσυκέττα σταμάτησαν έξω άπ' την επαύλη. Ο Μίντλσουορθ, με μία πύα στο στόμα του, κατέβηκε άπ' τ' αυτοκίνητο κ' άνοιξε την πίσω πόρτα του.

—Κύριε έλέησον! Έκανε ο Έρνσω. Αυτός δέν είναι ό...

Άπ' τώ πίσω μέρος τού αυτοκινήτου, σαν μεγάλο τελώνιο που θγαίνει άπό μία πολύ μικρή μηχανάκι, ξεπορόβαλε σιγά σιγά ένας τραμερά ψηλός και τραμερά χονιρός άνθρωπος, που φορούσε ένα σπόρ παλτό κ' ένα παπαδίστικο μαύρο καπέλο. "Ηταν θαύμα πώς αυτός ο άνθρωπος κατόρθωνε να κρατάη συγχρόνως τώ καπέλο στο κεφάλι του, να συγκρατή ένα φασμαίν με μ' ά μακρά μαύρη κορδέλλα, να γλιστράη μέσ' άπ' τώ μικρό χώρο της πόρτας και να στηρίζεται συγχρόνως σ' ένα μπιστόνι με παράξενη λαβή.

Τέλος, ο όγκώδης αυτός άνθρωπος φερθήθηκε σ' όλο του τώ ύψος στη μέση τού δρόμου και κοίταξε την επαύλη, ενώ τώ παλτό του κ' η κορδέλλα τού φασμαίν του άνέμιζαν στον άέρα. Τώ προσώπώ του, με τα πολλαπλά προγούλια και τώ

μεγάλο μoustάκι, ήταν ρόδινο άπ' την προσπάθεια. Ξερόβηξε κ' όλα τώ προγούλια τόν άρχισαν να τρέμουν μαζί.

—Ναι, είπε ο Ντικ, που είχε δη πολλές φορές αυτή τη μορφή, που θυμίζε Γαργαντούα, στά εικονογραφημένα φύλλα. Είναι ο Γεδεών Φέλλ.

Και τώρα θυμήθηκε αυτό που τού είχε πη ο λόρδος "Είς γά τώ Χάστινγκς.

Ο Μίντλσουορθ είχε στη χτές τώ βράδυ, πώς ο δρ. Φέλλ περνούσι τώ καλοκαίρι του στο Χάστινγκς, όχι πολύ μακριά από κεί. Ο Μίντλσουορθ είχε πεί να βοή τόν δρ. Φέλλ έκεινη την άπύθανη νυχτερινή ώρα. Γιατί;

Δέν είχε σημασία. Ο δρ. Φέλλ ήξερε γι' αυτή την ιστορία άκριδώς όσα κ' ο έπθεωρητής Χάντλεϊ. "Η ιστορία της Λέσλυ θα διαδιδόταν τώρα, και μάλιστα μπροστά στον Μπίλλ Έρνσω. Ο Ντικ αισθανήθηκε άκόμα πώ άσχημα όταν είδε τόν Μίντλσουορθ ν' άναλλάσση μερικά λόγια με τόν δρ. Φέλλ, και τόν Γαργαντούα να προχωρή προς την επαύλη.

Ο δρ. Φέλλ φαινόταν να κατέχεται άπό μία συγκρατημένη, αλλά άγρια όργη. Χτυπούσε τη γλότη με τώ μπιστόνι του. Τεράστιος, σαν ταξιδιάρικη γολέτα μέσα στο παλτό του που άνέμιζε, ξεπερνούσε στο μπράι όλους όσους βρίσκονταν εκεί. Σταμάτησε μπροστά στον Ντικ Μάρκχαμ, ξεφυσώντας βαρά, και κοίταξε τόν Ντικ με έξαιρετική περιέργεια.

Καθάρισε πάλι τώ λαμό του.

—Κύριε, είπε ο δρ. Φέλλ, θάζοντας τώ παπαδίστικο καπέλό του, με μία εύγένεια παλιάς εποχής, έχω να κάνω με τόν κ. Ρίτσαρντ Μάρκχαμ;

—Μάλιστα.

—Κύριε, είπε ο δρ. Φέλλ, ήρθαμε γά να σάς φέρωμε εύχαρίστα νέα.

Στη σωπή που άκολούθησε, κ' ενώ εξακολουθούσε να παρατηρή τόν Ντικ με προσοχή, άκούστηκε ένας σκάλος που γαύγιζε πολύ μακριά.

—Καλά νέα, έκανε ο Ντικ.

—Παρά τώ γεγονός, συνέχισε ο δρ. Φέλλ ξαναδόζοντας τώ καπέλο του και κοιτάζοντας τόν Μίντλσουορθ, παρά τώ γεγονός ότι καθώς έρχόμαστε βδά συναντήσαμε έναν ταγματάρχη.

Ταγματάρχη;

—Πράις, συμπλήρωσε ο Μίντλσουορθ.

—Κάποιον ταγματάρχη Πράις, μάλιστα, που μάς πληροφορήσε γιά όρισμένα πράγματα που συνέβησαν σήμερα τώ πρωί και μείωσαν κάπως τη σημασία τού θριάμβου μας, νομίζω πως και πάλι θα θεωρήσετε αυτά που θα σας πούμε ως καλά νέα.

Ο Ντικ κοίταξε τόν δρ. Φέλλ, κ' έπειτα τόν Μίντλσουορθ. Ο Μίντλσουορθ με τώ ρυθμιζόμενο μέτωπό του και τ' άραιά καστανά μαλλιά του, ήταν άνεξιχνίαστος όπως πάντα, αλλά η έκφραση των ματιών του, άκόμα και τόν θαθείων γραμμών που ήταν χαραγμένες γύρω άπ' τώ στόμα του, είχε κάτι τώ παράξενα καθησυχαστικό.

—Ίσως τακτοποιήθουν όλα, είπε ο Μίντλσουορθ, δαζώντας την πύα τόν στόμα του και χτυπώντας την στη σόλα τού παπουτσιού του. Προχώρησε προς τώ παράθυρο τού σαλονιού και χτύπησε τώ τζάμι του. Δρ. Φέλλ, πρόσθεσε, ποιος είναι αυτός ο πεθαμένος;

Ξεροβήχοντας πάλι δυνατά, ο δρ. Φέλλ προχώρησε σινατά προς τώ παράθυρο, πλησιάζοντας όσο περισσότερο τού πέτερεπαν οι τεράστιες πτυχές τού γιλέκου του. Στερέωσε τα γυαλιά του και πήρε ένα ύφος μεγάλης προσοχής και συγκεντρώσεως. Δέν είχαν περάσει όμως λίγα δευτερόλεπτα, και γύρισε άπότομα πίσω.

—Κύριε, άπάντησε ο δρ. Φέλλ, με τώ ίδιο ύφος τού συγκρατημένου θυμού, δέν έχω την παραμικρή ιδέα πώς είναι. Πάντως όμως, δέν είναι ο σέρ Χάρβεϊ Τζέλιμαν!

11

Οι άλλεπάλληλες δυνατές συγκινήσεις, μωδίζοντας τις αισθήσεις, δημιουργούν ένα είδος νάρκης, που καθιστά εύκολο να προσποιητή κανείς τόν άτάραχο.

—Τι άστειο είναι πάλι αυτό; έκανε ο Ντικ Μάρκχαμ.

Είχε την συναισθηση πως τρία πρόσωπα τόν κοιτούσαν: Ο Έρνσω, με τώ στόμα άνοιχτό, ο Μίντλσουορθ, με στενοχώρια κ' άμνηχανία κ' ο δρ. Φέλλ, τόσο εύκινητά έξαργισμένος, ώστε τώ πεταγμένο κάτω χεϊλάς του κόντευε να συναντήση τώ πελώριο μoustάκι του.

—Δέν είναι άστειο, άπάντησε ο Μίντλσουορθ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 50

Είναι όμορφη και ξέρει γιατί...

γιατί έχει εξασφαλίσει την γοητεία της με την

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ · ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Κάθε γυναίκα που θέλει να χρησιμοποιή καλλυντικά ανώτερας ποιότητας χρησιμοποιεί τα προϊόντα POND'S. Πενήντα χρόνια τώρα, οι γυναίκες προτιμούν τα προϊόντα POND'S, γιατί κατασκευάζονται με την μεγαλύτερη προσοχή και φημίζονται παντού για την άγνότητα και την ποιότητά τους.

POND'S

20 ΔΡΧ. ΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ

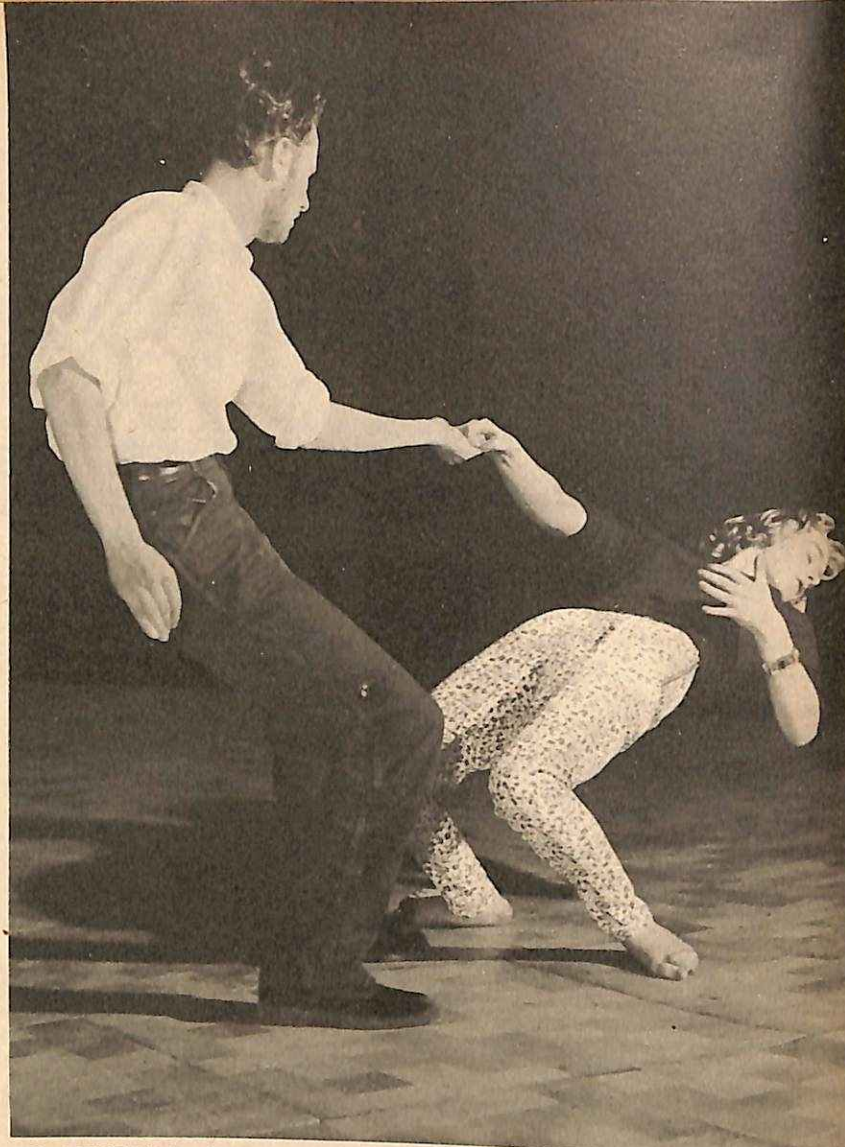
ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΤΟ «ΠΑΡΑΚΑΛΩ» θεωρείται προκατακλυσμιαία πρόληψη για τους μα-
νιώδεις αντίμαχους της «συμβατικότητας». "Όπως κ' η εύπρεπής εμφάνιση

ΤΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ είναι για τις γιαγιάδες μας. Καλύτερα χορεύει κανείς
φορώντας ένα εφαρμοστό παντελόνι από λεοπάρδαλη και... ξυπόλητος.

ΜΕΓΑΛΗ επιτυχία σημειώνουν τα μακρὰ χυτὰ μαλλιά, τὰ ὁποῖα λαυ-
δάνεται ἐξαιρετικὴ φροντίδα νὰ μένουν ξεκτενίστα καὶ ἀκατάστατα.

ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΧΘΕΙΑ ΤΟΥΣ
ΣΕ ΟΤΙ ΕΠΕΒΑΛΕ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΙ Η ΛΟΓΙΚΗ

(International News Photos)

Ρόκ, γένεια, κουρέλια καὶ ἐκτροχιασμός

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΑΝΗΣΥΚΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΟΙ ΝΕΕΣ τῶν ἐπαρ-
χιῶν εἶναι κάπως πιό
συντηρητικὲς στὸ ντύ-
σιμό τους ἀπὸ τὶς
ὁμηλικές των τοῦ
Λονδίνου. Ἀλλὰ θεω-
ροῦν ἐξαιρετικὰ κό-
σμιο νὰ καπνίσουν
ἀντὶ τοῖς γονεῶν ἕνα
πυρράκι. Γιατί, δηλα-
δή, οἱ βαρβαρικές
καπνίζουσιν πυρράκι;

Τὸ πρόβλημα τῆς συμπεριφορᾶς τῶν νέων ἀπασχολεῖ καθημερινὰ σο-
βαρώτερα τὰ ὑπεύθυνα ὄργανα, τὸν τύπο καὶ τὴν κοινὴ γνώμη πολλῶν
χωρῶν. Σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ λογιζέται εὐτυχισμένη,
γιατί, ὅσο καὶ νὰ μεμψιμοιροῦμε, τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα εἶναι ἀδιάψευσ-
τα. Ἐχομε ἕνα ἀπὸ τὰ χαμηλότερα ἐπίπεδα ἐγκληματικότητος ἀνηλίκων.
Δὲν συμβαίνει, ὅμως, τὸ ἴδιο σὲ πολλὲς ἄλλες χώρες. Καὶ κυρίως στὴν
Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἀγγλία, ὅπου ὁ ἐκτροχιασμός τῆς νεολαίας τείνει νὰ
πάρῃ τὴν ἑκτασθὴ ἐθνικοῦ κινδύνου. Σαράντα ἐπὶ τοὺς ἑκατὸ τῶν σοβαρώ-
ντων ἀπὸ ἀνηλίκους ἐγκληματίες, δὴλωσε πρὸ ἡμερῶν ἕνας ἐκ τῶν διευ-
νεαροῦς παραβάτας τῶν νόμων, ἀνεκοινώθη κατὰ σύμπτωση τὴν ἴδια ἡμέ-
ραν στὴν Βουλὴ τῶν Λόρδων. "Ὅσοι, μέχρι πρὸ μίας δεκαετίας, χειροκρο-
τοῦσαν τὴ «ζωντανία» καὶ τὴν «πηγαία ἐλικρίνεια» τῆς νέας γενιάς, μέ-
νουν τώρα περίτρομοι μπροστὰ στὴν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων.

ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΚΑΘΕ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ἀλλὰ ὁ ἐκτροχιασμός ἔχει, φυσικὰ, διάφορες διαβαθμίσεις. Ἀρχίσανε
ἀπὸ τὸν σοβαρώτερο, τὸ ἐγκλημα, γιὰ νὰ φθάσωμε σὲ μερικές ἐλαφρότε-
ρες μορφές, τὴν ἐσκεμμένη παραβίαση κάθε κανόνος εὐπρεπείας καὶ κα-
λῆς συμπεριφορᾶς. Ἡ καταπάτηση αὐτῶν τῶν ἐθιμοτυπικῶν ἔστω κανό-
νων, δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἐπισύρει κυρώσεις, εἶναι ὡστόσο χαρακτηριστικὴ
πὴρδὰ καὶ τὸ ἐγκλημα.

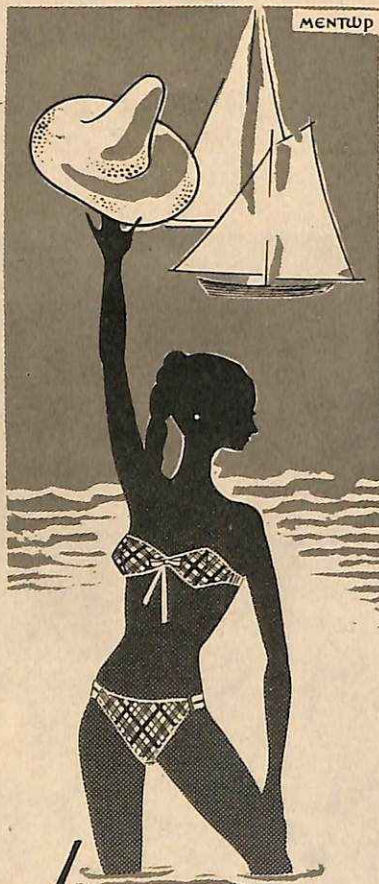
Δυὸ Ἀγγλοὶ δημοσιογράφοι ἔκαναν τελευταῖα ἕνα συναρπαστικὸ ρε-
πορτάζ πάνω σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ θέμα. Πῶς συμπεριφέρεται ἡ νέα γε-
νιά, ποῦ θ' ἀποτελέσει τοὺς αὐριανοὺς πολίτες τοῦ ἔθνους; Διεπίστωσαν,
λοιπόν, ὅτι μετὰ τὶς συμμορίες τῶν «τέντυ-μπόους» καὶ τὶς ἐξαλλοσύνες
τοῦ ρόκ-ἐντ-ρόλλ, ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει τὴ μεγάλη πλειοψηφία τῆς, τοὺς

φρονίμους, εἶναι μιὰ περιφρονητικὴ στάση ἀπέναντι σὲ κάθε συμβατικό-
τητα. Ἡ περιφρόνηση αὕτη ἔχει πάρει τὶς διαστάσεις παραφροσύνης. Τὰ
συνθήματα ποὺ ἐπικρατοῦν εἶναι μαχητικά. Κάτω ἡ συμβατικὴ ἐξουσία
ντύσιμο, στὸν τρόπο διασκεδάσεως, στὴν ὁμιλία, στὴ συμπεριφορὰ. "Ο-
ταν ζητᾷ ὁ νέος τὴ νέα νὰ χορέψῃ, θὰ εἶναι ἀστείον νὰ τῆς πῇ «παρακαλᾷ»
ἢ νὰ ὑποκλιθῇ μπροστὰ τῆς. Αὐτὰ τὰ πίστευαν οἱ γέροι μας. "Όταν θέ-
λῃ νὰ φιλήσῃ τὸ φλέρτ του, δὲν ἔχει σημασία ἂν ὁ χώρος εἶναι δημόσιος
καὶ γύρω συναθροῦνται ἑκατοντάδες ἀδιάκριτοι. Αὐτὰ εἶναι «ξεπερασμένα».
Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ κυρίως ἐκδηλώνεται σ' ὅλη τὴν ἔντασή της ἡ περιφρόνηση
τῆς συμβατικότητος εἶναι τὸ ντύσιμο. Ποιὸς σκοτίστηκε γιὰ τὴν κοσμιό-
τητα τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως; Αὐτὰ τὰ πίστευαν οἱ γελοῖοι τοῦ παλιοῦ
καιροῦ. Δὲν εἶναι πιά καθόλου τῆς μόδας νὰ πηγαίνῃς σ' ἕνα πάρτυ ἢ σ'
ἕνα χορευτικὸ κέντρο ντυμένος σὰν ἄνθρωπος ἢ, τουλάχιστον, πειθαρχώ-
ντας σ' ἕνα κανόνα ὁμοιομορφίας καὶ καλοῦ γούστου. Τὸ ἐπίσημο ἔνδυμα
ἔχει ἐξοβελισθῇ τελείως. Ἀλλὰ καὶ τὸ κοστούμι καὶ τὸ φουστάνι. Ὁ καθε-
νὸς κ' ἡ καθεμιά φορεῖ ὅ,τι τοῦ κατέβει. Γέλεκα, πουλόβερ, τσουβάλια,
μαγιό. Γιατί καὶ τὸ τελευταῖο εἶναι πολὺ τῆς μόδας. Σ' ἕνα ἐπίσημο νυ-
κτερινὸ κέντρο ἐμφανίστηκε τελευταῖα ἡ λαϊδὴ Τζέην-Βέιν-Τέμπλεστ-Στού-
αρτ φορώντας τὸ μαγιό της καὶ μαύρες ψηλὲς κάλτσες, ὅπως τὰ ἐγκέρλες.
Ἡ νεολαία ξετρελλάθηκε καὶ υιοθέτησε ἀμέσως τὴ μόδα. Ἐπίσης, μεγά-
λῃ ἐπιτυχίᾳ σημειώνει κάθε ἐμφάνιση μίας κοπέλας... ξεχτενίστης καὶ κά-
θε νέου ἀξυρίστου. Στὸ Οὐέστ "Έντ τοῦ Λονδίνου κάνουν χρυσὲς δουλειές
μερικὰ ὑπόγεια χορευτικὰ κέντρα, ποὺ ὁ μοναδικὸς ἐξοπλισμός τους, ἐκτός
ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, εἶναι μερικοὶ πάγκοι κατὰ μῆκος τῶν τοίχων. Οἱ νέοι
καὶ οἱ νέες συναθροῦνται γιὰ νὰ χοροπηδήσουν ὑπὸ τοὺς ἐκκωφαντικούς ἤ-
χους μίας τρελλῆς ὀρχήστρας. "Όταν οἱ πάγκοι καταλαμβάνονται, ὅσοι
δὲν βρίσκουν θέση κάθονται... καταγῆς.

Τὸ ντύσιμό τους, πάντως, δὲν ἀκολουθεῖ καμμιά συγκεκριμένη μόδα.
Οὔτε ἐπικρατεῖ, ἄλλωστε, ἀποκλειστικὰ τὸ μοντέρνο, γιατί πολλές νέες
ἐμφανίζονται μὲ μιὰ φούστα, π.χ., ποὺ θὰ μπορούσε νὰ τὴ φορᾷ ἡ για-
γιά τους.

ΔΕΝ ΘΑ ΦΑΝΤΑΣΤΗΚΑΝ ποτὲ οἱ Παρισινοὶ δικτάτορες τῆς μόδας ὅτι
ἡ Οὐέντυ Σμιθ, ποὺ ἐργάζεται σὰν μοντέλο, θὰ ἔδινε αὕτη τὴν ἐρμηνεία
στὴ γραμμὴ «σάκος». Τὸ «φόρεμά» της εἶναι συρραμμένα τσουβάλια.

Έδω κι' Εκεί

Μεγάλη δουλειά
έξαιρετη εφαρμογή

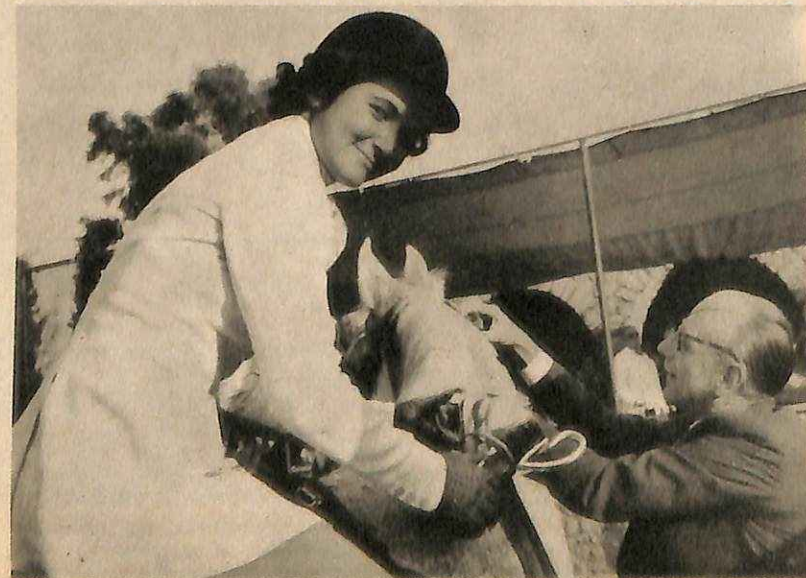
ΜΑΓΙΩ ΔΕΛΦΙΝΙ

από 89, 119,00

ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

■ ■ ■ ΣΤΟ Λίνκολν (Νεμπράσκα), όλοι οι γάτοι θα φορούν στο έξης ένα περιλαίμιο με κουδουνάκια για να γίνονται εγκαίρως αντίληπτοι απ' τα πουλάκια.

ΚΑΤΑ τους διεσχεθέντας ΙΑ' πανελληνίους ιππικούς αγώνες, στο ατομικό αγώνισμα υπερπηδήσεως έμποδιών, επρώτευσε η δισ Λένα Λεβίδη.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

■ ■ ■ Ο χορός των τριών... Το μεγάλο κοσμικό γεγονός του καλοκαιριού θα είναι ο χορός του 'Ιπποδρόμου, όπου προσετέθη στην 'Ιματιοθηκη και στους 'Οδηγούς και η ΕΛΠΑ. Οι τρεις μαζύ έτοιμάζονται, απ' ενός να συγκεντρώσουν στο θαυμάσιο πλαίσιο, ό,τι κομψότερο και ώραιότερο διαθέτει η 'Αθήνα... και ό,τι έπισημότερο, γιατί θα τιμήσουν τον χορό με την παρουσία τους οι Βασίλεις... και απ' έτερου να προσθέσουν ως νεωτερισμό ένα διαγωνισμό κομψότητας αυτοκινήτων...

■ (Συνέχεια)... Δηλαδή θα παρελάσουν, μπροστά σε μια 'Ελλανόδικη 'Επιτροπή, αυτοκίνητα τα όποια θα οδηγούν κυρίες, αυτοκίνητα ώρατα τα όποια θα οδηγούν κυρίες κομψές, και θα βραβευσούν σύνολα σε διάφορες κατηγορίες...

■ Εύτυχισμένες οίκογένειες... Εΐδαμε την Τζέαν Γούνγουιν, η όποια, χάρις εις το φιλμ «ΕΥΑ», έκέρδισε το 'Όσκαρ 1958. Τώρα, στις Κάννες, ο κ. Πώλ Νιούμαν έπηρε το πρώτο διεθνές βραβείο ήθοποιας του 1958. 'Ετσι οι δυο άγνωστοι ως πέρυσι και δοξασμένοι έφετος, δεν θέ έχουν λάγo να ζηλεύουν ο ένας τον άλλο...

■ Διαφήμιση... Για το τελευταίο φιλμ της Λάνα Τάρνερ, «Οι χαρές της Κολάσεως», είχαν άμφιβολίες οι παραγωγοί. Νά το εμφανίσουν ή όχι; Τό άπετόλησαν και είδαν ότι το «δράμα Στομπανάντο» έδωκε νέα... αϊγλη στην πρωταγωνίστριά του...

■ Τί πρόοδος... Η βιομηχανία Κίμπερλυ έμφανίζει μια σειρά από φορέματα γυναικεία, το ένα πιο νόστιμο από το άλλο, φτιαγμένα από χαρτί,

κοστίζουν από ένα έως τρία δολάρια και φοριούνται από μια έως δέκα φορές...

■ Κουίζ... 'Ενα αίνιγμα που υποτίθεται ότι πρέπει να λύση κανείς άμέσως: 'Ενας οδηγός αυτοκινήτου θέλει να διανύση 50 χλμ., με μέση ταχύτητα 50 χλμ. την ώρα. 'Αν οδηγήση με μέση ταχύτητα 25 χλμ. την ώρα για το μισό διάστημα, πόσο γρήγορα πρέπει να πάη για να καλύψη το άλλο μισό; ('Η λύση στο τέλος)...

■ Απομίμηση... Στο Μιλάνο γίνεται τώρα, με σχετική μυστικότητα, μια μεγάλη δίκη, όπου στο έδωλο του κατηγορουμένου θα κάθονται 27 «κώλλ μπόυς». Θυμάστε τα ανάλογα «γκέρλς»; Αυτοί οι νεαροί, μεταξ των όποιων συγκαταλέγονται και ο μαρκήσιος 'Αβιλια και πολλοί άλλοι με άνάματα γνωστά, είχαν συνδεθεί τηλεφωνικά με μια περίεργη όργάνωση, χάρις στην όποια συνηντώντο μέ... περαστικές μοναχικές κυρίες...

■ Κινηματογραφικά νέ α... Πολύ ένδιαφέρον ζύπνησε το φιλμ «Οι ρίζες του ούρανού», που γυρίζει ο Ντάρουλ Ζανούκ στη Γαλλία, λόγω των πρωταγωνιστών του: 'Όρσον Ουέλλες, 'Ερρολ Φλύν, Ζυλιέτ Γκρεκό...

■ Αποψη... «'Ακου με προσοχή», είπε η κακόγλωσση, ψιθυρίζοντας, στη φιλενάδα της. «Δεν μπορώ να σου πω αυτή τη φοβερή ιστορία παρά μια μόνο φορά, γιατί υποσχέθηκα να μη την έπαναλάβω σε κανέναν»...

■ Λύση του κουίζ: Δεν γίνεται, γιατί, αφού ώδήγησε τα 25 χλμ. με 25 χλμ. την ώρα, έήντησε την ώρα του...

444

■ ■ ■ ΣΤΟ άδείο της Μόσχας άπαγορεύεται αυστηρότατα η διδασκαλία ενός τραγουδιού, τα λόγια του όποιου είναι παρμένα απ' ένα ποίημα του 'Αγγλου ποιητού Μπέρνς, διότι περιέχει αυτή τη φράση: «'Απ' όλους τους όρίζοντες απ' όπου μπορεί να φυσάη ό άνεμος, εκείνος που προτιμώ είναι ο δυτικός».

■ ■ ■ ΕΝΑΣ μεγάλος έκδοτικός όικος του Λονδίνου έθεσε σε κυκλοφορία το «'Ιατρικό Λεξικό των Γάτων». Τα 10.000 αντίτυπα της πρώτης έκδόσεως έχουν ήδη εξαντληθί.

■ ■ ■ ΕΝΑ ρωσικό έργοστάσιο κατασκευάζει ποικαμία ειδικά για κείνους που υποφέρουν από ρευματικά και αρθριτικά. Είναι φτιαγμένα από ένα νέο συνθετικό ύφασμα, τη χλωρίνη.

■ ■ ■ ΣΤΗ Βαυαρία, σύμφωνα μ' ένα τελευταίο νόμο, οι γιατροί που προδίνουν σε τεχνητή γονιμοποίηση υποχρεώνονται να καταβάλλουν έξοδα διατροφής για τα παιδιά «τους».

■ ■ ■ ΕΠΙ χιλίων Ιστορικών έργων που πουλιούνται στη Γαλλία, τα 134 άναφέρονται στον Μέγα Ναπολέοντα.

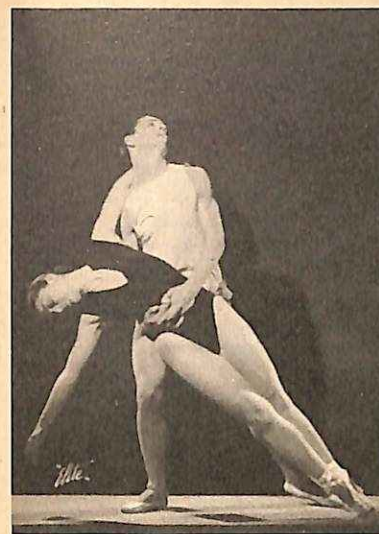
■ ■ ■ ΟΙ ΟΛΛΑΝΔΟΙ δημόσιοι υπάλληλοι ίδρυσαν ένα νέο κόμμα, το όποιο, κατά τη γνώμη του όλλανδικού τύπου, λόγω της έλκυστικής όνομασίας του θα προσελκύσει σύντομα πολλούς όπαδούς. 'Η όνομασία του κόμματος είναι: «Θέλωμε περισσότερα λεπτά».

■ ■ ■ Η ΧΕΛΓΚΑ Ντόμς, φοιτήτρια της ψυχολογίας στο 'Ινσμπρουκ, άποφάσισε να μη βλέπει επί ένα μήνα: έδεσε τα μάτια της κ' έμεινε σ' ένα άσυλο τυφλών. 'Υπολογίζει τώρα να έφαρμόση κατά τρόπο πρακτικό τις διαπιστώσεις του πειράματός της.

ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ άμαζών, η δισ Μαριλένα Παπανικολάου, συνομιλεί με δυο νεαρούς άναβάτες, τους κ.κ. Νικ. Δάμπαση και Χριστ. Ματιάτο.

(Φωτ. Κ. Χατζήκωσταντίου)

ΑΠΟ ΤΗΝ «Βραδυά μπαλλέτου», που ώργάνωσε στο θέατρο «Καντρικό» η σχολή κλασικού μπαλλέτου της 'Ελβετικής χορευτρίας και χορογράφου Μυριάμ Σουαζύ. Την 'Ιστορία δυο πουλιών» παρουσίασαν με μεγάλη έπιτυχία η Ρένα Σανίκου και ο Φώτης Μεταξάπουλος.

■ ΕΝΑΣ λωποδύτης σεσημασμένος, αλλά σύζυγος πολύ δυστυχής, καταδικάζεται άρκετους μήνες φυλακή. Τό πράγμα δεν είναι βέβαια εύχριστο, αλλά ο φοκασάς μας τό παίρνει φιλοσοφικά, βρίσκοντας παρηγοριά στη σκέψη πως, για λίγο καιρό τουλάχιστον, θα γλυτώση από τη γκρίνια της γυναίκας του. 'Ησυχία! 'Επιτέλους, λίγη ήσυχία!

Και νά, ένα ώραίο πρωί, έρχεται ο φύλακας και του λέει:

—'Η κυρά σου πήρε άδεια να σε δει. Σε περιμένει κάτω.

■ Ο κακομοίρης ο φυλακισμένος χλωμιάζει. Στριμώχνεται, πανικόβλητος, σε μια άκρη του κελλιού του.

—'Οχι! 'Οχι! Δέ θέλω να τη δω. Καί εάφνου του έρχεται η ώραία έμπνευση:

—Πές της, σε παρακαλώ, πως λείπω!

■ ΔΥΟ κυνηγοί πάνε για πέριδικες. Σοφικά βλέπουν μια, σ' ένα δέντρο.

—Σσς... κοίτα... σου την άφηνω.

—Περιμένε... μια στιγμή... σημάδεύω... Μπούμ!

—'Ενα μαύρο σύννεφο θγαίνει από τό όπλο. 'Η πέριδικά δεν κουνήθηκε.

—Σανάρχισε. Φαίνεται πως δεν σ' άκούσε.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

—Μά στον τόπο μας δεν υπάρχουν άγρια θηρία...

—Τό ξέρω, αλλά έλα που τον άγαπώ αυτόν τον τόπο και δέ μπορώ να τ' άποφασίσω να μεταναστεύω.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

—Μά στον τόπο μας δεν υπάρχουν άγρια θηρία...

—Τό ξέρω, αλλά έλα που τον άγαπώ αυτόν τον τόπο και δέ μπορώ να τ' άποφασίσω να μεταναστεύω.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

—Μά στον τόπο μας δεν υπάρχουν άγρια θηρία...

—Τό ξέρω, αλλά έλα που τον άγαπώ αυτόν τον τόπο και δέ μπορώ να τ' άποφασίσω να μεταναστεύω.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Είναι ή πολιτική τίποτε περισσότερο από την τέχνη του να ψεύδεται την κατάλληλη στιγμή;

Βολταίρος

'Η ηλικία των γυναικών μοιάζει με τό ρολόι. 'Όσο είναι καινούργιο, πηγαίνει μπροστά· όταν παλιώσει, πάει πίσω.

'Αλέξανδρος Δουμάς, υιός

'Ο μόνος τρόπος να έπιτύχης τό δυνατόν, είναι να μη όνειρεύεσαι τό άδύνατον.

Φελίξ Γκαγιάρ

'Κανείς δεν μπορεί ν' άναχατίση τό νερό και τόν όχλο.

'Ελβετική παροιμία

Οι άνθρωποι είναι πάντοτε ελκρινείς· άλλάζουν ελκρινεία, αυτό είναι όλο.

Τριστάν Μπερνάρ

'Αν κτιζότανε ποτέ τό σπίτι της εύτυχίας, τό μεγαλύτερο δωμάτιο θα ήταν ή αίθουσα άναμονής.

Ζυλ Ρενάρ

'Ασφαλώς δεν υπάρχει στον κόσμο μεγαλύτερο κακό από τό πνεύμα της άδιαιατίας· οι συνέπειές του είναι καταστρεπτικότερες και από την ύδρογονόδομα.

Ρόμπερτ 'Οππενχάιμερ

■ ΕΝΑΣ κύριος βρίσκει στην κηδεία της γυναίκας του. Καί βλέπει τον έραστή της μακαρίτισσας να κλαίη, να κλαίη με ακράτητους λυγμούς. Τότε ο κύριος, τον πλησιάζει και χτυπώντας τον φιλικά στον ώμο του λέγει:

—'Ελάτε τώρα, μην κάνετε έτσι! Παρηγορηθείτε! Θα ζαναπαντρευτώ, έρετε!

■ ΜΙΑ άμερικανική έπαρχιακή έφημερίδα, η «Στάρ έντ Στάρ», δίνοντας πίστη σε μια διάδοση, άναγγέλλει την αυτοκτονία της Γκρέτα Γκάρμπο. 'Αλλά ή σήμη δεν είναι εύτυχώς· άληθινή. Πώς να γίνη η διάψευση χωρίς να χάση το γόητρό της η έφημερίδα; 'Υστερ' από μια νύχτα άύπνιας, ο άρχισυντάκτης άρπάζει τό στυλό του και γράφει:

«Χθές, πρώτοι έμέις άναγγείλαμε την αυτοκτονία της Γκρέτα Γκάρμπο. Σήμερα, πάλι πρώτοι διαψεύσαμε την είδηση. Διά· μίαν άκομη φοράν τό «Στάρ έντ Στάρ» άποδεικνύεται η καλύτερον ένημερωμένη έφημερίς».

■ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Είσαι πολύ παχύς, φίλε μου. Αυτό τό κακό πρέπει να σταματήση. Σού συνιστώ να τρώς φρούτα, λαχανικά και φρυανιές.

'Ο άρρωστος: Πριν ή μετά τό φαγητό, γιατρέ μου;

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

—Μά στον τόπο μας δεν υπάρχουν άγρια θηρία...

—Τό ξέρω, αλλά έλα που τον άγαπώ αυτόν τον τόπο και δέ μπορώ να τ' άποφασίσω να μεταναστεύω.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

—Μά στον τόπο μας δεν υπάρχουν άγρια θηρία...

—Τό ξέρω, αλλά έλα που τον άγαπώ αυτόν τον τόπο και δέ μπορώ να τ' άποφασίσω να μεταναστεύω.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ δυστυχισμένος. Δεν καταρβώνω να βρω δουλειά.

—Και ποιά είναι το έπάγγελμά σου;

—Κυνηγός άγρίων θηρίων.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ...

'Από την κούρασι και από τόν ήλιο...
'Επισκεφθείτε τόν γιατρό σας
και έμπιστευθείτε την
πιστή έκτέλεσι κάθε
ιατρικής συνταγής
στά

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Έκτελούνται συνταγοί ΙΚΑ και 'Εταιρειών.

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σας
δίδει και
τά ΔΥΟ!

Χρόμα νυκτός
Γαλακτωμα

Δερματολόγος Ιατρού
κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ
Επιστ. Συνεργάτης Αθηνών
Λεωφόρος 23 • ΗΡΩ • τηλ. 615651

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΑΡΚΗΣΙΩΝ

• "Ω, τὸ περίλαμπρον θέαμα!"

• Βράζει ἡ ὥραία πολιτεία! Βρωμαί — ὡς συνήθως. Τὴν περιβάλλουν σύννεφα σκόνης καὶ καυσίμων. Τραγουδοῦν οἱ μπετονιέρες, τὸ ἄσμα τῆς κακογουστίας τῶν κολοδῶν κτισμάτων. Σφύζει ἡ πλατεία τῆς Ὀμονοίας ἀπὸ οικονομικὴ δραστικότητα καὶ τραντάζεται ἀπὸ τὴν διακυμάνσεις τῆς ἀγορᾶς: μπαλλένες, κορδόνια παπουτσιῶν, ζελατίνες γιὰ ταυτότητες, πλαστικὰ γαρούφαλλα καὶ χρυσόσφαιρα σὲ γυάλες.

• «Καὶ σὺ τὰ δέχεσαι μὲ ἀπελπισία αὐτὰ τὰ πράγματα πού δὲν τὰ θέλεις».

γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ λίγο τὸν Καδάφη.

• Μὰ στὰ δικά τους ἄδρια, δρῶσις ἀνὸς συνήθως ἀπὸ διακριτικούς, ἀθρόυβους ἀνεμιστήρες, ἔλλοχευον οἱ Μικροὶ Μαρκήσιοι τῆς Ἐποχῆς.

• Εἶναι ἐκεῖνοι πού κάθονται, ὅταν οἱ ἄλλοι κινεῖνται.

• Εἶναι αὐτοὶ πού βρίσκονται ὑπὸ σκιάν, ὅταν τοὺς ἄλλους τοὺς δένει τὸ λιοπύρι...

• Εἶναι οἱ Ἀρχираδβίνοι τῶν ὑψηλῶν ὀρίφων πού διακόπτουν τὴ λειτουργία τοῦ ἀσανσέρ μόλις οἱ ἴδιοι φθάσουν στὸ γραφεῖο τους τὸ πρῶτ.

• Εἶναι οἱ ἱεροφάνται τῆς συνωμοτικῆς ἐκείνης μαστορίας τοῦ ἐλληνοκὸν μανδραρινισμοῦ, οἱ ζήλωται τοῦ «δὲν πετάγεσαι ἀπὸ δῶ» καὶ τοῦ «περάστε αὐριο...».

• Εἶναι οἱ κατευθεῖαν ἀπόγονοι καὶ σύγχρονοι μύσται καὶ ἀπόστολοι τοῦ περιέργου ἐκείνου συγγραφικοῦ φαινομένου τῶν αἰώνων, τοῦ φραγκίσκου Δονάτου Ἀλφόνσου, Μαρκήσιου τοῦ Σάντ.

• "Ω, οἱ Μικροὶ μας Μαρκήσιοι..."

• Τὸ καφεδάκι τους τὸ ἤπιαν τὸ πρῶτ, τὸ μισοβουδάκι τους κάπως τὸ εἰσπράττουν, τὴ γυναικούλα τους, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν θὰ τὴν ἀντιμετώπισουν παρὰ μόνον προίτου τῆς ἐσπέρας, τὰ χαρτάκια τους εἶναι ἀπλωμένα γύρω τους, πασπαλισμένα μὲ τὸν εὐσμο κανιορτὸ τῆς ἀθηναϊκῆς καρκινοδασίας...

• Τὸ μόνο πού τοὺς λείπει εἶναι — τὸ Παχνίδι...

• "Ἐλα, λοιπόν, κύριε ἀνθρωπάκε ἐσύ κι ἀνέβα σκάλες ἐκατὸ γιὰ νὰ σοὺ πουν πὺς λείπει ὁ ἀρμόδιος. Ἐλα κ' ἐσύ, μικρὸ δραχμοκυνηγέ, νὰ εἰσπράξης ἀπὸ ἓνα ταμεῖο πού τὰ ἔχει ὅλα, ἐκτός... ἀπὸ τὸν ταμῖα! Ἐλα κ' ἐσύ, ταλαίπωρε προνομιοῦχε τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ, νὰ τύχης τῆς δεούσης προσοχῆς, μέν' στὸ καταμεσήμερόν σου νὰ «παρεπεμφθῇς» ἀπὸ ΙΚΑ σὲ ΙΚΑ καὶ ἀπὸ παρὰ-ΙΚΑ σὲ ὑπο-ΙΚΑ μέχρις ὅτου ἀπαυδήσης καὶ πεισθῇς πὺς εἶσαι ὑγιής!"

• Τώρα, φυσικά, αὐτὰ πού λέμε εἶναι πάντα δίκομο μαχαίρι. Γιατὶ ἂν ἰσχυρισθῶμε πὺς ἡ αὐτοπρόσωπος παρυσία, τὴν περισσώτερες φορές, μπορεῖ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα, θὰ μᾶς ἀπαντήσουν ὅτι ὁ Ἕλληνας δὲν ξέρει καὶ τηλεφώνη καὶ ὅτι σπάνια γίνονται ἀσφῆς, ὅταν πᾶς στὰ χέρια τοῦ τὸ ἀκουστικό. Καὶ θ' ἀπαντήσουμε κ' ἐμεῖς πὺς ὁ Ἕλληνας δὲν ξέρει νὰ τηλεφωνῇ διότι οἱ Μικροὶ Μαρκήσιοι δὲν τὸν ἔμαθαν, καὶ ὅτι δὲν τὸν ἔμαθαν, διότι, ἐδῶ πού τὰ λέμε μεταξύ μας, σὺν Μαρκήσιοι πού εἶναι, ἀρέσκονται πότε-πότε καὶ σ' ἓνα μικρούλη τεμνῶν. Ὅποτε θὰ μᾶς ἀπαντήσουν ὅτι τὸν τεμνῶν τὸν ἔχει πλέον θεσπίσει ὁ ἴδιος ὁ πολίτης σὺν τριτοῦ συναλλαγῆς εὐκολώτερο ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία, καὶ μῆς θὰ πούμε τότε, «πὺς τοῦ Ἕλληνας ὁ τράχηλος δὲν ὑποφέρει ζυγὸν καὶ ὑποφέρει τεμνῶν». Ἐ, καὶ λοιπόν, γιὰ νὰ γίνῃ ὅλη τούτῃ ἡ κουβεντούλα, μᾶς κουβάλησε κ' ἐμᾶς ἓνας ἐκλεκτὸς Μαρκήσιος τὴν πρόσκληση στὸ γραφεῖο τοῦ μὲ κείνο τὸ ἀπατηλὸ «δὲν πετάγεσαι ἀπὸ δῶ», πού, γιὰ τοὺς πολὺ ἀφελεῖς, τουλάχιστον, προσιωγῆται κάποια συγκεκριμένη δουλειὰ καὶ ὅχι ἀπλῶς ἐπιθυμία γιὰ καφεδάκι.

• Ἐκκλήση, λοιπόν, θερμὴ πρὸς ὅλους τοὺς γραφειοκράτορας: Ὅσο διαρκεῖ ἡ ζήτησις, τουλάχιστον, μὴν υποβάλλετε τὸν κοσμήτη στὴ Μαζούρκα τῶν ἀσκόπων μετακινήσεων. Πέστε του, μὴ καὶ καλὴ, ὅτι ἡ δουλειὰ του δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ... πρὶν δροσίση καὶ ἄστε τον στὰ ἄλλα βόσάνά του τὰ πολλὰ.

• Ἀλλωστε, ὁ «μικρὸς σαδισμός», ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ἡ ψυχιατρικὴ ἐπιστήμη, ἔχει κι ἄλλους τρόπους νὰ ἱκανοποιήται.

• Ὑπάρχουν οἱ ὑφιστάμενοι — καὶ εἶναι τόσο ὠραῖο, τόσο ἀπολαυστικό, τόσο ἐποικοδομητικό γιὰ τὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς, νὰ τυλίγῃς ἓνα ὑπάλληλο σὲ μὴ κόλλα χαρτί καὶ νὰ τὸν στέλνῃς στὴν ἀδεία του μ' ἓνα σπαθὶ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του!

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 9 ἕως 15 Ἰουνίου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου - 20 Ἀπριλίου: Μία τυχερὴ συνάντησις πού θὰ ἔχετε αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα θὰ προωθήσῃ πολλές ὑποθέσεις σας πού εἶχαν ἀπὸ καιρὸ καθυστερήσει χωρὶς αἰτία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου - 21 Μαΐου: Ὑπολογίστε καλὰ τὴς δυνάμεις σας, ἰδίως στὸν τομέα τῶν ἐπαγγελματικῶν προοπτικῶν. Τὰ προσωπικὰ ζητήματα θὰ σᾶς ἀπασχολήσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 7.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου - 21 Ἰουνίου: Οἱ ἐπιθυμίες σας δὲν θὰ πάρουν σύντομα ὀριστικὴ μορφή. Προσέξτε τὸν συνεταῖρόν σας. Ὑπάρχουν σοβαρὰ ζητήματα πού πρέπει νὰ λυθοῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν. - 22 Ἰουλίου: Πρέπει νὰ ξεκουρασθῇτε ἀπὸ τὴν ρουτίνα τῆς δουλειᾶς σας. Μερικὲς ἐκδρομὲς καὶ ξενιστὰς ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ θὰ σᾶς βοηθήσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 10.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου: Μία ἀνέλιπτη οικονομικὴ βοήθεια θὰ σᾶς ξεκουράσῃ πολὺ καὶ θὰ σᾶς δώσῃ κουράγιο γιὰ καινούργιες προσπάθειες σὲ ὅλους τοὺς τομείς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. - 22 Σεπτεμβρίου: Τὰ συναισθηματικὰ σας προβλήματα θὰ βροῦν χαρούμενη λύση σύντομα. Προσέξτε διότι θὰ σᾶς προκαλέσουν. Θὰ λάβετε κάποιο γράμμα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 5.

ΣΥΓΓΡΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ. - 22 Ὀκτωβρίου: Μία ἐπίσκεψις πού δὲν τὴν περιμένετε, ἀπὸ μακρινὸ ταξίδι, θὰ σᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ ἀνακαλύψετε τὴν ὑπαρξὴ καλῶν φίλων. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 10.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. - 22 Νοεμβρίου: Κάτι καινούργιο θὰ σᾶς ξαναδώσῃ μιὰ χαμένη χαρὰ. Ἐνα ταξίδι πού θὰ κάνετε σύντομα θὰ σᾶς ξεκουράσῃ ἀπὸ διάφορα προσωπικὰ σας ζητήματα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: Οἱ πολυτέλειες δὲν πρέπει νὰ σᾶς παρασύρουν, διότι μπορεῖ νὰ χάσετε πολλὰς προσπάθειες πού ἔχετε κάνει μέχρι σήμερα γιὰ τὴν σταθεροποίηση τῆς δουλειᾶς σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 17.

ΑἰΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ. - 19 Ἰαν.: Σκεφθῆτε προσεκτικὰ μιὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ σοβαρὴ πρότασις πού θὰ σᾶς κάνουν. Προσέξτε μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρία. Εἶναι μοναδική. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 2.

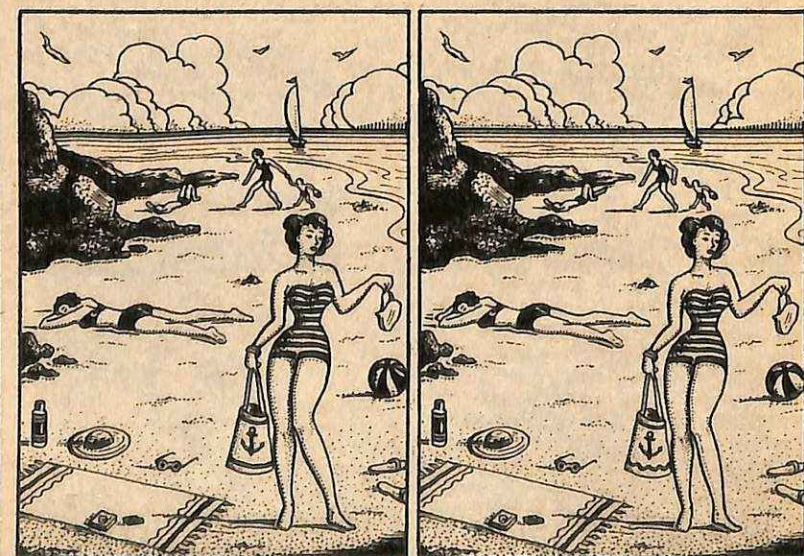

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν. - 18 Φεβρουαρίου: Τὰ προσωπικὰ ζητήματα θὰ πάρουν καινούργια μορφή, κάρη στὴ βοήθεια κάποιος καλῆς σας φίλης πού σᾶς σκέπτεται. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 9.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Περισσότερο κουράγιο καὶ προσπάθεια καὶ σύντομα θὰ καρποφορήσῃ ἡ πολυτέλης σας ἐργασία. Ἐνα ταξίδι πού δὲν περιμένετε θὰ σᾶς ξεκουράσῃ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 8.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὸ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

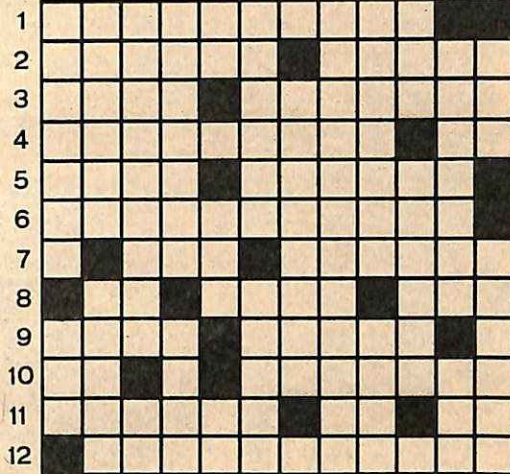
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Ἕλληνας λογοτέχνης πού δὲν γράφει μὲ μελάνη, ἀλλὰ μὲ θαλάσσιο νερό...
- Ἐνα τέτιο δικαίωμα εἶναι τὸ «ἀπολογεῖσθαι» διὰ τὸν κατηγορούμενον.
- Νῆσος τῆς Ἰρλανδίας, θαλάσσης (ἀντιστρ.) — Ζυγίζει, ἀλλὰ καὶ τρώγεται (γεν.)
- Εἶναι διὰ τὴν ἐκκλησία ἡ Ζὴν Ντ' Ἀρκ — Μία τράπεζά μας (αἰτ.)
- Ἦτο ἡ Ἀφροδίτη ὅταν ἔκαμε τὸν Φάωνα νεανίαν — Γυναικῶν τιμητικὴ προσαγορεύσις (αἰτ.)
- Ἀκούραστα (ἐπὶρ.) — Ὑπονοεῖ τὴν βροχὴν (δοτ.)
- Τοῦς ὀνειρεύονται πολλοὶ ἡθοιοὶ — Ὑποθετικόν.
- Διετέλεσε τὸ 1909 πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας.
- Νότα — Τὴν προκαλοῦν ὠρισμένα ἐμβόλια (γεν.)
- Λέγεται ἐπὶ τὸν ὕγρυν — Ἐνὸς θαμνώδους φυτοῦ ἡ δοτικὴ.
- Τὴν ὠμίλει μία τῶν φυλῶν μας — Οἱ ἐλε μικρὸν μήκος ἐκτεινόμενοι (δομ.)
- Τὰ φοροῦν πολὺ οἱ ταγγάνες.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Ἐπωνυμία τοῦ θεοῦ — Νημάτων.
- Ζῶα τῆς Ἀφρικῆς μὲ πολλὰς ραβδώσεις — Ὑπὸ τοῦ Τίγριτος διαρρομένη χώρα.
- Εἶναι διὰ τὸν ἔμπορον, αἱ χειρότεροι δυσχέρειαι (αἰτ.) — «...στέκεται τὸ μάλαμα τόσο βαρύνει» (παροιμ.)
- Πρόβλεψις μὲ ἐκθλ.φ.ν — Μία ἀντιστροφὴς καταχωρούμενη χώρα πού ἀνήκει σήμερα στὴ Νοτιο-ἀνατολὴ (ἐνάρθρως).
- Μὲ αὐτὸ συνθηκολογεῖ κάθε βασιλεὺς... στὸ σκάκι — Ποταμὸς τῆς Ἠπείρου (αἰτ.) — Ἀντί.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

στορφος νότα.

- Ἀρ.θμός ὀπτικῶς (ὄρα καὶ 106' καθέτως) — Μὲ τὴν συνάθροισιν, συγκέντρωσιν συγγενῆς λέξης.
- Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας ἐκτενόμενος εἰς τὴν Λιγυριανὴν θάλασσαν — Ἠχητικῶς προσέτεται, εἶναι ὅμως Χαλδαϊκὴ θεότης — Ξενικὸν μέτρον ἐπιφανειῶν.
- Σύγχρονος Ἰταλὸς πολιτικὸς — Δίδει δικαίωμα εἰς στέγασιν (δομ.)
- Μία δεικτικὴ ἀντωνυμία ἐνάρθρως πού χαρακτηρίζεται... πολλοὺς ἑγγέλους — Ἐκατὸν εἰκοσι.
- Τὸ γλυκύτερο νόμισμα!... ἐάν τοῦ δάτετε περισπωμένη (ἰσημεριανός) — Ἀριθμὸς τοῦ οὐοῦ ἐάν ἀφαιρέσετε «ἐκατόν»... ἔχετε τὴν γλυκύτερες νύχτες (ὀπτικῶς)
- Ἡ ψυχρὴ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀγαθὰ, ἐνάρθρως.
- Ναύαρχος καὶ «βασίλειος Καρχηδονίων» — Διάσημος σύγχρονος συγγραφεὺς.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνο ὀριζοντίως, καθετίως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σβήστε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸν.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ι	Σ	Φ	Ν	Μ	Τ
Σ	Α	Α	Ε	Α	Ι
Ε	Β	Π	Ρ	Τ	Μ
Θ	Α	Ε	Ο	Σ	Η
Κ	Τ	Ι	Δ	Ι	Σ
Α	Ρ	Σ	Ω	Ε	Υ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἔνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 50

ἡ ὡμορφιά ἀρχίζει
μὲ τὸν SCHERK

Καθαρὴ καὶ ἠπαλὴ
Ἐπιδερμίδα...

...θὰ ἔχετε πάντα
ἄρκει νὰ χρησιμοποιήτε
τὴν παγκοσμίως γνωστὴ
Λοσιὸν προσώπου **SCHERK**

Scherk
Face
Lotion

- Ἀφαιρεῖ τελείως τὴ σκόνη καὶ τὸ σμήγμα ἀπὸ τοὺς πόρους.
- Ἐξαφανίζει τὰ μπιμπίκια
- Ξανανειώνει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τὴν κάνει δροσερή, λεῖα καὶ ἔλκυστική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

γυρέα

Ὅτι
καινούργιο καὶ
μοντέρνο θέ:

Σκελετοὺς καὶ κρύσταλλα
ἐγχρωμα ἢ λευκά,
CRUXITE, ZEISS, RODESTOCK,
CALOBAR, δὰ βρῆτε στὴν
μεγάλην συλλογὴν μας

Ἰδιαίτερα αἰδουσα ὀπτικῶν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Rip Kirmpi

Ο Μπράουν Άνταϊρ, γνωστός τύπος του υποκόσμου, ενώ ταξιδεύει ως λαθρεπιβάτης σ' ένα εμπορικό τρένο, διαβάζει στην εφημερίδα ότι πέθανε ο πολυκατομμυριούχος θείος του Χιού Άνταϊρ, του οποίου, πιστεύει, ότι είναι ο μοναδικός κληρονόμος. Ταυτόχρονα, ο διαχειριστής της περιουσίας του Χιού Άνταϊρ, αναθέτει στον Ρίπ Κίρμπι να εύρη την έγγραφη του αποθανόντος. Δεν γνωρίζουν τίποτε γι' αυτήν, το μόνο γνωστό στοιχείο είναι ότι ο γιός του Άνταϊρ ταξίδευε στις νότιες θάλασσες μ' ένα ιστιοφόρο, και εκεί πέθανε, αφήνοντας ένα όρφανό κοριτσάκι.

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΕΤΟΙΜΑΣΕ ΤΙΣ ΒΑΛΙΤΣΕΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΨΩΝΙΑ ΘΑ ΚΛΕΙΣΩ ΘΕΣΗ ΚΑΛΗ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΙΚΡΗ...

ΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ Α-ΠΟ ΦΥΛΑΚΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ. ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΑ-ΚΙ ΘΑ ΕΧΗ ΤΟ ΥΠΟΛΟΙ-ΠΟ.

ΕΔΩ ΕΧΕΙ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ Ο ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΧΙΟΥ. ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΝΑ ΜΕ ΠΕΡΙΜΕΝΗ.

ΘΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΩ ΤΟΝ Κ. ΜΠΡΑΟΥΝ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΕ-ΤΕ.

ΘΑ ΤΟΥ ΤΟ ΠΩ Ο ΙΔΙΟΣ ΚΟΥΚΛΑ ΜΟΥ ΚΑΘΗΣΕ ΕΔΩ...

ΠΟΙΟΣ ΣΑΣ ΕΙΠΕ ΝΑ ΜΠΗΤΕ ΚΥΡΙΕ;

ΕΙΜΑΙ Ο ΜΠΡΑΟΥΝ ΑΝΤΑΙΡ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΑΚΙ;

ΑΡΧΙΣΑΜΕ ΤΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΣΤΙ-ΚΑ, Ε; ΤΙ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΠΗΣ;

ΜΗ ΒΙΒΛΕ-ΣΤΕ ΤΟΣΟ. ΟΙ ΠΕ-ΤΡΕΛΑΙΟΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΘΕΙ-ΟΥ ΣΑΣ ΔΕΝ ΣΑΣ ΑΝΗ-ΚΟΥΝ ΑΚΟΜΑ.

ΕΧΟΜΕ ΠΟΤΟΥΣ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΙΡ. ΕΧΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΔΙΚΑΙΩ-ΜΑΤΑ ΑΠΟ ΣΑΣ.

ΜΗ ΜΟΥ ΠΕΙΣ.

ΑΚΟΥ ΔΕ, ΓΕΡΟ. ΕΓΩ ΠΕΡΙΜΕ-ΝΑ ΧΡΟΝΙΑ ΝΑ ΠΑΡΩ ΤΑ ΛΕΠΤΑ. Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΙΑ ΜΟΥ...

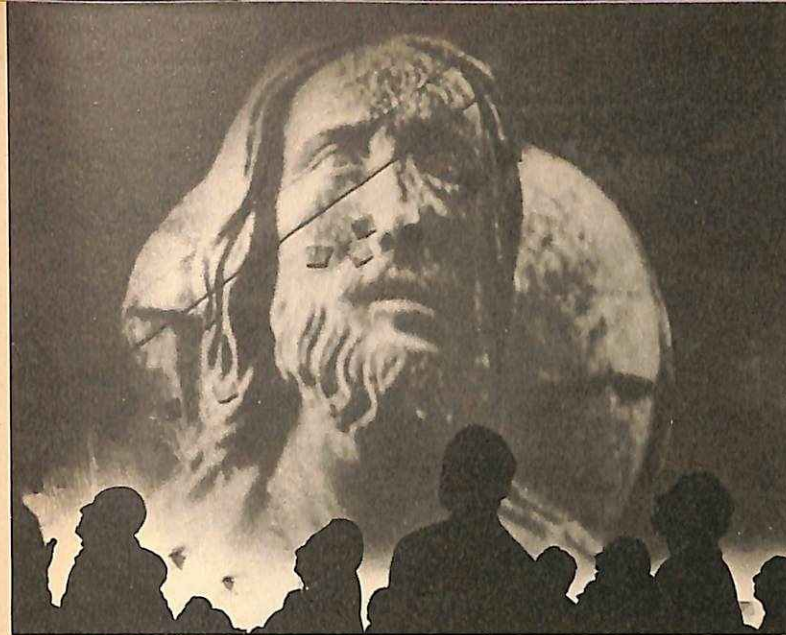
ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΑ ΠΟΤΕ ΓΙΑ ΕΓΓΟΝΗ! ΜΙΛΑ ΚΑΘΑΡΑ.. ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΟΥΣΟΥ ΘΕΛΩ!

ΘΑ... ΘΑ... ΣΑΣ ΠΩ ΑΝ Μ' ΑΦΗΣΕΤΕ.

Ο' ΚΕΥ. ΜΙΛΑ... ΑΣΕ ΜΟΝΟ ΤΑ ΚΟΠΠΑ...

ΕΤΕΙ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ. ΑΝΘΕ-ΣΑΜΕ ΣΤΟΝ Κ. ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΙ Ν' ΑΝΑ-ΖΗΤΗΣΗ ΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟ ΖΗ-ΤΗΜΑ.

ΣΤΟΝ ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΙ, Ε;

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΣΤΗΝ ΘΘΟΝΗ (Φωτ. Auteursrecht)

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ

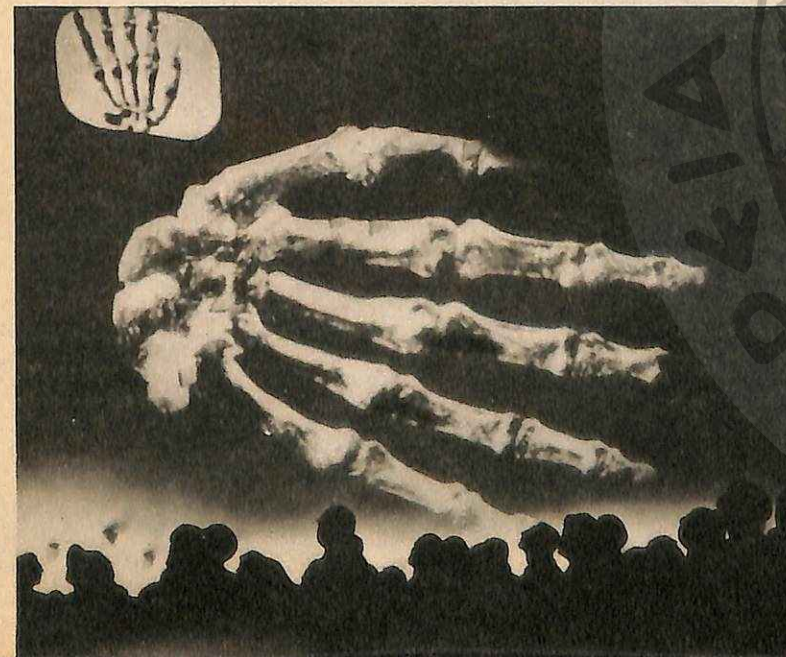
Μία από τις μεγάλες πρωτοτυπίες της Διεθνούς Έκθεσews Βρυξελλών

Δεκάδες καλλιτέχναι του σχεδίου αφού δούλεψαν πολλούς μήνες έπτε-χαν να παρουσιάσουν ένα μοναδικό είς το είδος του κατασκευάσμα, το «Η-λεκτρονικόν ποίημα» που αφιερώθηκε στη φωτογραφία, στον κινηματογρά-φο, στο χρώμα, στις φωτεινές ακτίνες και στον ήχο. Πρόκειται για το «πε-ρίπτερον» μίας ιδιωτικής ευρωπαϊκής επιχειρήσεως με παγκόσμια ακτινοβο-λία, που ο διάσημος Γαλλοελβετός αρχιτέκτων Λέ Κορμπυζιέ ανήγειρε στην Διεθνή Έκθεση των Βρυξελλών. Τόκτιριον του «περίπτερου» έχει τό-σο πολύ περίεργον σχήμα, ώστε απο-κλείεται να περιγραφη, διότι ο κάθε θεατής—όπως στους ζωγραφικούς πί-νακας ή σε αγάλματα της «αφηρημέ-νης» τεχνοτροπίας—άλλα βλέπει κι' άλλα οραματίζεται. Πάντως, στο έσω-τερικό ο δαιμόνιος Λέ Κορμπυζιέ προσ-επάθησε κ' επέτυχε να φέρη τόν επι-σκέπτη αντιμέτωπο με το «Επταήμε-ρον» της Γενέσεως. Ένας κόσμος ο-λόκληρος που έζησε πριν χιλιάδες χι-λιάρων χρόνια απεικονίζεται, ολοκλη-ρη ή εξέλξη της ανθρωπότητος πα-ρουσιάζεται, και ακόμη στο μέλλον μπορεί εκπληκτός ο θεατής να στραφή για να ιδή αν όχι τα επερχόμενα γε-γονότα, τουλάχιστον όμως μερικά αλ-λων περιέργα στοιχεία, όπως π.χ. την αύριαν μουσική αρμονία.

Αυτή τη μουσική του μέλλοντος την παρουσιάζει ο «επτάμερος» των η-λεκτρονικών αρμονικών ήχων μ' ένα πολύπλοκο σύστημα μεγαφώνων που μεταδίδουν «μουσική» νέας μορφής, ενώ παράλληλα ή φωτογραφία, ό κινη-ματογράφος, το χρώμα θα διεγείρουν την φαντασία των θεατών. Έρπετά, πουλιά, ψάρια, ζώα και άνθρωποι απο-τελούν τὰ θέματα του περιπτερου αυ-τού της εταιρίας «Φίλιπς». Το παιδί και οι χαρές του, οι πόνοι των μεγα-λων και όλων μας οι ετυχίες ή δυσ-τυχίες, ή αμαρτία και ό εξαγνισμός, οι καταστροφές και τὰ επιτεύγματα βρίσκουν εντός του περιπτερου την καλύτερη μορφή έκφράσεως. Όλα αυ-τά παρουσιάζονται ανάγλυφα ή προ-βάλλονται όπως π.χ. ή εικόνα του Χριστού, όπως με τὰ δικά τους μάτια την βλέπουν οι Κινέζοι και οι Έλλη-νες, οι μαύροι και οι Ρωμαιοί, ή ακό-μη π.χ. το χέρι που δίνει ή λαμβάνει, που κατασκευάζει ή καταστρέφει.

Το περίπτερον του «Ηλεκτρονικού ποιήματος» χωρεί περίπου 1.000 επι-σκέπτας που σε μερικά λεπτά της ώ-ρας μπορούν με την εικόνα και τόν ήχο να παρακολουθήσουν την πολυετή Ιστορία της ζωής στον πλανήτη μας. Αυτά κατεσκεύασε στη Διεθνή Έκ-θεση των Βρυξελλών έφετος για την «Φίλιπς» ο Λέ Κορμπυζιέ και τό έπιτελείον του.

ΕΝΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ κόσμος, που έζησε εδώ και πολλές χιλιάδες χρό-νια, απεικονίζεται. Η εξέλιξη της ανθρωπότητος. Παρελθόν και μέλλον.

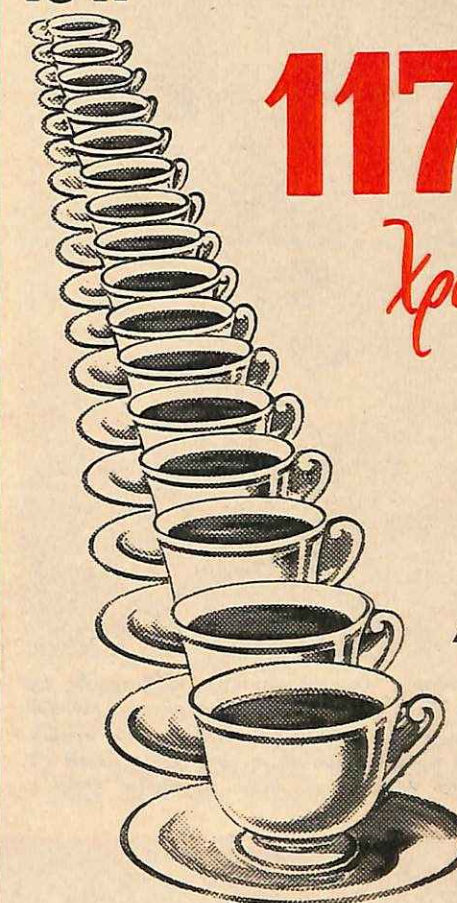

"ΜΙΝΩΣ,"

1841

117

Χρόνια Δείρας...

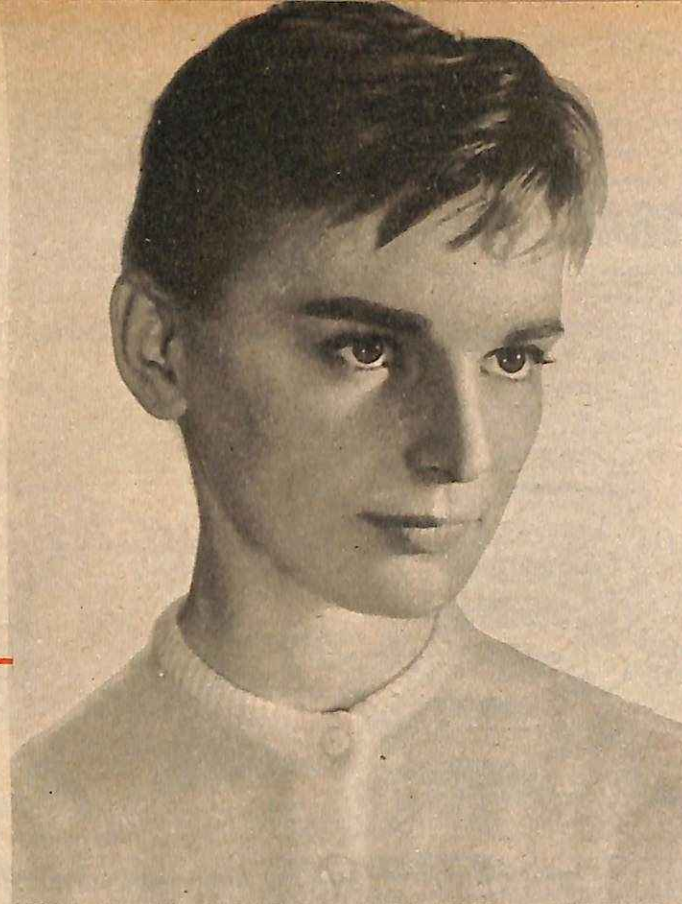
Δύο τύποι για κάθε γούστο
Τό άγνό γνωστό σας από τό
1841 ΤΥΠΟΥ ΠΑΥΛΙΔΟΥ
Τό νέο σκουρότερο Κακάο
έπεξεργασθέν κατά την
Όλλανδικήν χημικήν μέθοδον

Κακάο

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΕΠΙ 117 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΚΑΟ

ΙΖΑΜΠΕΛ ΠΙΑ: 'Η σοβαρή 'Ιζαμπέλ φαίνεται να διαψεύδη την πεποίθηση ότι όλες οι Γαλλίδες στάρ είναι «άτακτες». Μολονότι είναι ακόμη 19 ετών, παίζει κιόλας τρία χρόνια στὸν κινηματογράφο. Τῆς ἀρέσει ἡ σοβαρή μουσική, ἡ λογοτεχνία, ἀλλὰ καὶ τὰ παραμύθια. Ποτὲ δὲν βάφεται καὶ θέλει νὰ παίξει 'Οφελία.

ΜΥΡΙΑΜ ΜΠΡΟΥ: Κάτι τὸ μυστηριώδες, πὺ ἔχει ἡ φυσιογνωμία της, ἀποτελεῖ ἴσως τὸ κλειδί τῆς ἐπιτυχίας της. Γεννήθηκε στὰ 1932 καὶ σταδιοδρομεῖ στὸν γαλλικὸ καὶ ἰταλικὸ κινηματογράφο. Μέχρι σήμερα ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ της 11 ταινίες, ἀλλὰ περιμένει τὸν μεγάλο ρόλο πὺ θὰ τὴν κἀν παγκόσμια γνωστή.

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΜΠΟΣΕΡΟ: Πρὶν κερδίση σ' ἓνα διαγωνισμὸ καλλονῆς στὸ Παρίσι, ἡ κοκκινομάλλα Ντομινίκ ἔδωσε κατσίκια στὴ Βόρεια 'Ιταλία. Σήμερα βάφει ἀκόμη καὶ τὰ νύχια τοῦ σκύλου της. Πῆρε μέρος σὲ τρεῖς ταινίες. Στὴν «'Ιστορία τῶν δύο πόλεων» ἔπαιξε μ' ἐπιτυχία τὸ ρόλο μιᾶς «σέξυ» κοπέλας.

ΕΤΣΙΚΑ ΣΟΥΡΩ: "Ἐχει τὸ μικρότερο πόδι ἀπ' ὅλες τὶς ἡθοποιούς τοῦ δυτικοῦ κόσμου καὶ —γιὰ ἀντίθεση ἴσως— τῆς ἀρέσει νὰ καλλιεργῇ γιγάντια χρυσάνθεμα στὴ δεράντα της. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τηλεόραση, ἔπαιξε σὲ γαλλικὲς καὶ γερμανικὲς ταινίες. Ἡ φιλοδοξία της εἶναι νὰ γίνῃ βασίλισσα τῆς σκηνῆς.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο,ΤΙ ΕΧΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΞΗ

Ὁ Σάμ Λέβιν — ὁ Σάμ, ὅπως εἶναι γνωστὸς σιτοῦς παρισινοῦς καλλιτεχνικοῦ κύκλου — εἶναι σήμερα ὁ διασημότερος φωτογράφος τῆς Γαλλίας. Οἱ φωτογραφίες - πορταίτα τῶν φημισμένων καὶ μὴ ἡθοποιῶν πὺ παρουσιάζει, γίνονται δεξιές μ' ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τοὺς λάτρεις τοῦ ὄρατον, σ' ὅλο τὸν κόσμο. Γιατὶ ὁ Σάμ ξέρει τὸ μυστικὸ νὰ ἐμφυζήσῃ τὰ μοντέλα του καὶ νὰ τονίξῃ τὸ ἰδιαιτέρου

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΩ: Ἡ ἐκπληκτικὴ σταδιοδρομία της ἄρχισε ὅταν ὁ Βαντίμ εἶδε μὴ φωτογραφία της καὶ τῆς πρόσφερε ἓνα ρόλο. Μὲ δεκάξαι ταινίες στὸ ἐνεργητικὸ της, εἶναι ἴσως ἡ πιδ λατρεμένη σύγχρονη ἡθοποιός. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν θαυμαστῶν της δὲν ρωτᾶνε τί παίζει ἢ πὺς παίζει. Τοὺς εἶναι ὑπεραρκετὸ νὰ τὴ βλέπουν μόνο.

ΣΗΜΕΡΑ Η ΓΑΛΛΙΑ...

...ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΓΟ ΦΑΚΟ ΤΟΥ ΣΑΜ ΛΕΒΙΝ

χαρκτηριστικὸ τῆς προσωπικότητός του — ἀδωότητα, προκλητικότητα, σκανδαλία, γοητεία. Τὸ δὲν παρατηρητικὸ μάτι τοῦ διασημοῦ φωτογράφου μπορεῖ νὰ τὸ διαπιστώσῃ καὶ ἡ τέχνη του νὰ τὸ ἀπομονώσῃ καὶ νὰ τὸ παρουσιάσῃ ἀνάγλυφο. Αὐτὸ ἀλλοστε θὰ τὸ διαπιστώσουν καὶ μόνοι τους οἱ ἀναγνώστες μας βλέποντας τὴν τελευταία σειρά τῶν πορταίτων πὺ ἔβγαλε γιὰ τὴς Γαλλίδες στάρ.

ΜΑΡΙ ΝΤΑΙΜ: Βέρα Παριζιάνα, ἡ Μαρί ἔκανε τὰ πρώτα δῆματά της στὸ χορὸ καὶ στὴ σκηνὴ ἀπὸ ἡλικίας 15 ἐτῶν. Δυὸ χρόνια ἀργότερα, στὰ 1948, παντρεύτηκε τὸν παρτεναίρ της Φρανσουά Περιέ καὶ πέρασε στὸν κινηματογράφο, στὸν ὁποῖο σημείωσε μέχρι τώρα ἀρκετὲς ἐπιτυχίες.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ: ΠΑΣΧΕΙ

ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΑΡΝΟΥΛ: "Όταν, σε ηλικία 18 χρονών, έπρόκειτο να γυρίσει την πρώτη της ταινία, δεν ετόλμησε να το πη στον πατέρα της, τον στρατηγό, γιατί το σενάριο προέβλεπε και σκηνές «γυμνού». Από τότε έγινε αστέρας πρώτου μεγέθους, με 25 ταινίες στο ενεργητικό της.

ΖΥΛΙΕΤ ΓΚΡΕΚΟ: Μόλις πριν λίγο καιρό ήταν μία άγνωστη τραγουδίστρια, σε νυκτερινά κέντρα της 'Αριστερής Όχθης. Η πρώτη εμφάνισή της στην όθονη έγινε με την ταινία «Ο ήλιος ανατέλλει πάντα». Η εξέλιξή της προοιωνίζεται ταχύτατη, και ο Τζών Χιούστον της προσέφερε πρώτο ρόλο στη νέα ταινία που πρόκειται να γυρίσει.

ΖΕΝΕΒΙΕΒ ΚΕΡΒΙΝ: "Όπως η Φρανσουάζ 'Αρνούλ έτσι και η Ζενεβιέβ Κερβίν γεννήθηκε στην 'Αφρική. Στο Παρίσι έφθασε μόνο μετά το τέλος του πολέμου. Το πολύπτυχο ταλέντο της της επιτρέπει να τραγουδά και να χορεύει, γι' αυτό και η πρώτη της επαφή με τον κόσμο του θεάματος υπήρξε η όπερέττα. Στον κινηματογράφο εμφανίσθηκε στα 1953

ΑΠΟ... ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ ΚΑΛΛΟΝΩΝ

Ο γαλλικός κινηματογράφος πάσχει από πληθωρισμό. Από πληθωρισμό καλλόνων. Είναι αφάνταστα μεγάλος ο αριθμός των ωραιωτάτων γυναικών που κατακλύζουν τους προθαλάμους των στούντιο αναζητώντας την «εύκαιρία της ζωής των». Γι' αυτό και δσες κατορθώνουν να περάσουν τον προθάλαμο και να φθάσουν στην πλατφόρμα, αποτελούν το πεμπταπόσταγμα της επιλογής που έχει τα περιθώρια να είναι αυστηρή. Γι' αυτό, άλλωστε, βλέπουμε συχνά ότι δευτέρου και τρίτου μεγέθους κινηματογραφικά αστέρια, έχουν όλα τα εκπληκτικά προσόντα να διαπρέψουν και να εκπέμψουν παγκόσμια ακτινοβολία. Άλλα δεν μπορούν, γιατί απλώς και μόνο οι θέσεις είναι πιασμένες. Η σειρά που παρουσιάζουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ, επιβεβαιώνει το άμυνδες αυτών των ισχυρισμών. Άλλα ως είναι βέβαιοι οι άναγνώστες μας ότι χρειάστηκε πολλός κόπος για να συναρμολογηθεί, γιατί οι υποψήφιος ήταν πολύ περισσότερες απ' δσες μπορούσαν να συμπεριληφθούν στον περιορισμένο χώρο τεσσάρων σελίδων. Και δεν ήξερε ποιά να πρωτοδιαλέξει κανείς.

→
ΚΛΩΝΤ ΜΠΟΡΕΛΛΙ: Μελονότι Παριζιανά, η Κλώντ άνεδείχθη πρώτα σε μιούζικχάλ και στην τηλεόραση του Καναδά και των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Συνεχίζει τώρα τις εμφανίσεις της στη γαλλική τηλεόραση, και έχει παίξει σε δώδεκα ταινίες.

ΝΤΑΝΑ: Τ' όνομά της δεν είναι δύσκολο να το απομνημονεύσει κανείς και το ωραίο πρόσωπό της δεν ξεχνιέται εύκολα. Μόλις αυτή την εποχή έκανε το ντεμπούτο της στην όθονη και άσφαλώς υπόσχεται πολλά.

(Φωτ. Camera Press)

ΝΑΤΑΛΙ ΝΕΡΒΑΛ: Είναι γνωστότατη στην παρισινή σκηνή και το δραματικό της ταλέντο έχει πολλούς σοβαρούς θαυμαστές. Παίζει από καιρού εις καιρόν με επιτυχία και στον κινηματογράφο.

Ο γασμός από «προεμιέρες» αυτήν την εβδομάδα. Τα καλοκαιρινά θέατρα, από τα οποία έχουν αρχίσει ήδη να λειτουργούν τέσσερα («Σαμαριτζή», «Περιοκέ», «Διονύσια», και «Ριάλτο») με πυρετώδη ρυθμόν ολοκληρώνουν την προετοιμασία τους για τα εναρκτήρια έργα της σεζόν. Έτσι έχουν αναγγελθεί άλλες τέσσερες «πρωτίες», γι' αυτήν την εβδομάδα. Συγκεκριμένως αρχίζουν τις παραστάσεις οι υπαίθριες σκηνές «Κατερίνας», «Αργυροπούλου», «Βέμπο» και «Ακροπόλ», ενώ παράλληλα εντείνουν την προεργασία τους τα δύο κηποθέατρα που και αυτά γνωστά θ' ανοίξουν σε λίγες ημέρες.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Δύο ακόμη νέα έργα: «Η νεραϊδα της ρεμματιάς» και «Γρανίτα και χωνάκι»

Ας ρίξουμε πρώτα μια ματιά στα έργα που παρουσίασαν τα δύο καλοκαιρινά θέατρα, που άνοιξαν την περασμένη εβδομάδα. Είναι τα «Διονύσια» της Καλλιθέας και το «Ριάλτο» της Κυψέλης. Το συμπαθητικό θεατράκι της Καλλιθέας δε βρίσκεται βέβαια στο κέντρο και κατά κανόνα δε στεγάζει μεγάλες φήμες. Κατά καιρούς, όμως, εμφανίζονται σ' αυτό θέατρο μ' αξιόλογα στελέχη και επιχειρούνται —πρό πάντων εις τόν τομέα της ελληνικής θεατρικής παραγωγής— προσπάθειες με καλλιτεχνική διάθεση που είναι καμιά φορά αξιοπρόσεκτες. Δεν ξέρω εάν η συνέχεια και η τυχόν επαγγελματική ανάγκη διαφύγει άργότερα την καλή όρχη, εν πάση περιπτώσει ο έφετερος θίασος των «Διονυσίων» έδειξε στο ντεμπούτο του ότι εμφορείται από τέτοιες προθέσεις και ότι οι καλλιτέχνες που τον αποτελούν (έπί κεφαλής η Κρινιώ Παππά και ο Θεόδωρος Κοιμνίδης, στις κωμωδίες δε θα συμμετέχουν έκτακτως και ο Βασίλης Μεσολογγίτης) ξεκινούν για μία εργασία φροντισμένη. Άλλα και κάτι άλλο μάς απεκάλυψε η εναρκτήρια παράσταση, κάτι που δεν το υπωπτεύαμε. Τό ότι η γνωστή καλλιτέχνις Κρινιώ Παππά έχει και συγγραφική φλέβα. Βέβαια, μία πλευρά αυτού του

Συμπαθητική εργασία

Δεν ισχυρίζομαι ότι η διαλεκτική καλλιτεχνική έγραψε ένα έργο σπουδαίο. Έν τούτοις το σκηνικό πρωτόλειό της έχει αναμφισβήτητες άριστες. Πρό πάντων η πρώτη πράξη του είναι αξιοπρόσεκτη. Η Κρινιώ Παππά έπηρε μία

ιστορία της μυθολογίας και την μετέπλασε θεατρικά. Η μυθολογία αναφέρει πώς κάποτε ο Ποσειδών αγάπησε την κόρη του Αϊόλου, την Μελανίππη, κ' έκανε μαζί της δύο παιδιά, τον Αϊόλο και τον Βοιωτό. Ο Αϊόλος, όταν το έμαθε, διέταξε να τυφλώσουν την Μελανίππη και να πετάξουν τα παιδιά της. Βοσκοί δρῆκανε τα έκθετα δίδυμα και τα πήγανε στη Θεανώ, που ήταν γυναίκα του βασιλιά Μεταπόντη της Ίκαρίας. Αύτη, επειδή έβλεπε πώς ο άνδρας της θά' τη χωρίζε γιατί δεν έκανε παιδιά, τα υιοθέτησε και τα παρουσάσε για δικά της. Άργότερα, όμως, η Θεανώ απέκτησε δικά της παιδιά και θέλησε να σκοτώσει τα δίδυμα της Μελανίππης. Ός δργανα γι' αυτό το σκοπό της χρησιμοποίησε τα δύο πραγματικά παιδιά της. Οι θεοί, όμως, ήθελαν να γίνη άλλως κ' έτσι οι δύο δίδυμα οκτόωσαν τα παιδιά της Θεανώ. Με την επέμβαση του Ποσειδώνος, όλα στο τέλος πήραν ευτυχισμένη λύση κ' η Μελανίππη ξαναδρῆκε το φῶς της, και τα παιδιά της την πάντρεψαν με τον Μεταπόντη. Μ' αυτή τη βάση η Κρινιώ Παππά έφτιαξε το «Νεραϊδα της ρεμματιάς», προσθέτοντας, όπως καταλαβαίνετε, προσσκα και κατασκευάζοντας επισκόδια, που συνολικά συνθέτουν ένα «μυλό» αρχαϊκό υποθέσεως. Στο πρώτο μέρος η συγγραφέας παρουσιάζει αυτόν τον μυθο, τον παρμένο από την αρχαία μυθολογία, με αρκετά ενδιαφέρουσα σκηνική διαγραφή, με ομαλό διάλογο και με δράση στρωτή που προσελκύει. Σιγά-σιγά, όμως —λές και κουραστήκε εν τῷ μεταξύ— αρχίζει να περιορίζεται σε κινηματογραφική έκταξη της πλοκής και στο δεύτερο μέρος περιορίζεται πια στην απλή προώθηση της υπόθεσως, χωρίς διάλογο να ενδιαφέρεται για την ποιότητα. Για το στοιχείο κάποιος ποιήσεως. Παρ' όλα αυτά, παρά την απογοήωση της προσθεσῶς της και την έμμεση στην δημοσκοπικά «συγκινητική» πλευρά του έρωτος των δύο βασικών ηρώων και την περιπετειώδη ιστορία των παιδιών τους, ο θεατής δεν φύγει δυσαρεστημένος. Βλέπει μία συγγραφική προσπάθεια που δείχνει ταλέντο και που η έμπειρότερη και δυναμικότερη χρησιμοποίησή του μπορεί ν' αποδόσει πιο ευτυχισμένα αποτελέσματα. Με τα φτωχά μέσα που διαθέτει ο θίασος ήταν μοιραίο να παρουσιάσει πολύ λιτά το ελληνικό αυτό παραμυθόδραμα. Λιτά, αλλά πάντως με στοργική φροντίδα. Η συγγραφέας σκηνοθέτησε η ίδια το έργο της και η παράσταση μπορεί να μην ήταν ιδεώδης, αλλά η δυνατοτή καλύπτει, με τις θεατρικές δυνατότητες που διαθέτουν τα «Διονύσια». Θα πρέπει να ξεχωρίσουμε βασικά τον Κοιμνίδη, που έπαιξε πολύ Ικανοποιητικά τόν Ζητήσιο. Έπίσης την Πόπη Δεληγιάννη στον ρόλο της δάγας. Ο Άντωνης Ξανάκης και ο Πάνος Ξυλός, παρά την κάπως κραυγαλέα καμμία φορά υπογράμμιση της βασιλικής τους ιδιότητας, έχουν θέση στα στελέχη της επιτυχίας. Η Ρένα Άρωνα, αντιθέτως, είχε μία εκρήξηση κινήσεων και εκφράσεως. Τέλος, αξιοπρόσεκτη σκηνική εμφάνιση η Βάνα Στεφανίδου και στον ρόλο τῶν Α. Βεντουράτος. Συνολικά: Φιλότιμη γενική προσπάθεια και συμπαθητική εργασία, που άρχισε με καλούς οϊανούς.

«Γρανίτα και χωνάκι...»

Η άλλη πρεμιέρα της περασμένης εβδομάδος ήταν μουσική. Την συνέθεσε

Η Κρινιώ Παππά, που εις τα «Διονύσια» της Καλλιθέας παρουσιάζεται συγχρόνως ως συγγραφέας, σκηνοθέτις και πρωταγωνίστρια του εναρκτήριου έργου του «Θεάτρου Κυψέλης»

η επιθεώρηση «Γρανίτα και χωνάκι, λαός και Κολωνάκι», που έγραψαν οι κύριοι Γιώργος Γιαννακόπουλος, Κώστας Νικολαΐδης και Γιώργος Οικονομίδης και που παρουσιάζει ένα πολύ αξιόλογο συγκρότημα εις το «Ριάλτο» της Κυψέλης. Συγγραφέας και αυτό το επίκαιρο σατιρικό έργο, όπως συμβαίνει και με το «Πάρε κόσμε» του «Περιοκέ», δεν λέει πολύ μεγάλα πράγματα. Αυδο-τρία καλά νοήματα, ώριμα πνευματώδη σπιθηρίσματα στις υπόλοιπες σκηνές, και τίποτε άλλο. Έν πάση περιπτώσει, το «Γρανίτα και χωνάκι» —μία και θυμηθήκαμε την πρώτη έρετηνή επιθεώρηση— συγκριτικά εκμεταλλεύεται κάπως καλύτερα και πληθωρικότερα τα θέματα της επικαιρότητας, από τα όποια και πάλι το καινόν έδειξε ιδιαίτερη προτίμηση στη σατιρική υπαγράμμιση των αποτελεσμάτων των τελευταίων ελογών. Όμως στο «Ριάλτο» είναι άπειρος άνωτερος ο ρυθμός της παραστάσεως. Θέμα φροντισμένο και αρκετά έντυπαστικό, με πολύ ενδιαφέροντα και αισθητικά σκηνικά τῶν γνωστού καλλιτέχνου Στέλιου Δόξα, αξιοπρόσεκτα κοστούμια του Γ. Μαυρουδάκη και αξιόλογα φωτιστικά του Άργυρου Παπαδόπουλου. Και πρό πάντων ένας λαμπρός (ιδίως από ανδρικής πλευράς) θίασος. Θίασος που υπογραμμίζει με μοναδικό μπρίο τα σημεία του ενεργητικού του έργου. Έτσι, αποδίδεται αληθινά περίφημα το «Κουαρτέτο φουκαράζων» από τον Νίκο Σταυρίδη, τον Κώστα Χατζηχρήστο, τον Άλκυο Λειβαδίτη

ΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ «ΕΚΛΟΓΗΣ» ΚΑΙ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ»

Παρακαλούνται όσοι έχουν δώσει στο διελθισμένο της ΕΚΛΟΓΗΣ τεύχη για διανομή να περάσουν να τα παραλάβουν αν ν ο π ρ ο θ έ τ ω ς ε χ ρ ι 15 Ιουνίου. Μετά την λήξη της προθεσμίας αυτής, η ΕΚΛΟΓΗ ουδέναν υποχρεώσιν θα έχη για τα παραδοθέντα τεύχη.

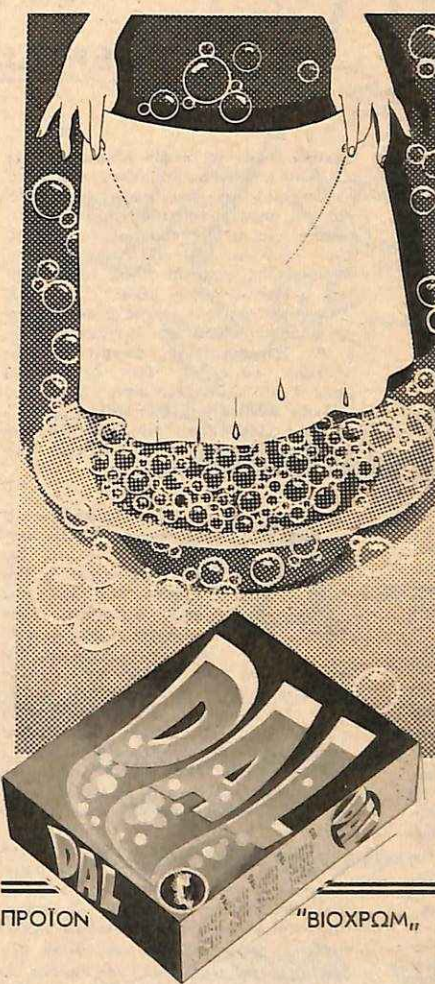
Η Καίτη Ντιριντάου, η πρωταγωνίστρια του μουσικού συγκροτήματος του θεάτρου «Ριάλτο» της Κυψέλης

Το μοναδικό Χρωμο - Σαμπουάν σε 13 διαφόρους χρωματισμούς από το μαύρο μέχρι το άνοικτο ξανθό. Τελείως άδολαβές Χρήσις απλή

Προϊόν των Γερμανικών Έργοστασίων WELLA ΑΕ ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ Νίκης και Ξενοφώντος 14 Τηλ. 32.741

Μη χαλάτε άδικα τα χέρια σας

Στη σημερινή εποχή είναι κρίμα να χαλάτε πιά τα χέρια σας στις παλιοσκάφες και τους νεροχύτες, όταν το «DAL» σας δίνει την εξαιρετική ευκαιρία να έχετε άκοπα και γρήγορα την πιο καθαρή πλύση.

Το «DAL», παρασκευασμένο με τās τελευταίās επιστημονικές μεθόδους, δά σας βοηθήσει να διατηρήτε όλα τα είδη του ρουχισμού σας: ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ, ΜΑΛΛΙΝΑ, ΜΕΤΑΞΕΤΑ, ΛΙΝΑ, ΝΑΪΛΟΝ, κ.λπ., πεντακάθαρα και να μοσχοβολάνε, χωρίς να βλάπτει και ερεθίζει τα χέρια σας.

Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται DAL Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνον «DAL»

κάν έκτελέσων, χαίρεται τη θαυμάσια πάντα δεξιότητά τους, παρακολουθεί ακόμη τις λίτες διακοσμητικές κινήσεις των χορευτριών που τους παισιώνουν, αλλά δεν καταλαβαίνει γιατί και πῶς η χορογραφία αυτή σύνθεση υποτίθεται ότι αναφέρεται εις τόν Δον Ζουάν. Έκτός εάν ο τίτλος... «Στιγμές του Δον Ζουάν» θέλη να υποδηλώσει ακριβώς το ότι μερικές μόνο στιγμές το πράγμα πλησιάζει προς τὸ θέμα. Κατά τα άλλα, όπως είπα ήδη, το δημοφιλές χορευτικό ζευγάρι τα καταφέρει πολύ καλά, όπως όλος ο θίασος τη σατιρική φτώχεια του φινάλε την αναπληρώνει με τόν πλούτο της δημιουργικής παρουσίας τῶσαν συγχρόνως αξιόλογων στελεχῶν του μουσικού θεάτρου. Τελειώνοντας, θα μου επιτραπῇ αὐτό τὸ πρῶγμα να τὸ υπολογίσω ξανά: Η παράσταση του «Ριάλτο» είναι κολοδαμμένη, φροντισμένη, έντυπαστική, και οι ηθοποιοί του δίνουν συνολικά τόν καλύτερο εαυτό τους στην παρουσίαση του εναρκτήριου έργου τους. Τώρα, εάν οι συγγραφείς υπορασιπίζονται την υποθεση της επιθεωρήσεως επάνω στη συνταγή του είδους, πράγμα που έχει συντελέσει στη γενική κρίση που διερχεται το είδος, αυτό είναι κάτι γενικότερο και δεν μπορεί να αντισπῇ εις τὴν, με αὐτή τη βάση, συνολικά συμπαθητική πρώτη επιθεώρηση του θεάτρου της Κυψέλης.

Μία άλλη επιθεώρηση το «Ο,τι θέλει η γυναίκα», της τριάδος Άσημακοπούλου, Στυροπούλου, Παπαδόκα, με μουσική Γακωβίδη-Βέλλα, φαντασμαγορικό διάκοσμο του Γιώργου Άνεμογιάννη και χορευτικά του Μανώλη Κατρινίου, εμφανίζει αυτή την εβδομάδα το «Ακροπόλ». Ταυτοχρόνως ανεβαίνει στο θέατρο «Βέμπο» το «Έν πλῶ».

το καινούργιο έργο (τύπου «Στουρνάρα 288») της δίδυας Τραϊφόρου-Βασιλειάδη, που θα έχη και τρία καινούργια τραγούδια του Μενέλαου Θεοφανίδη. Ο κύκλος των νέων έργων αυτού του επιτημέου κλεισίει, τέλος, με δύο ενδιαφέρουσες έθες κωμωδίες, μία γαλλική και μία αγγλική, που θ' ανεβάσουν για εναρκτήρια έργα της σεζόν τα θέατρα «Κατερίνας» και «Αργυροπούλου». Έχουμε μιλήσει ήδη και για τα δύο σε προηγούμενα σημεία. Γι' αυτό θα περιορισθώ μόνον να θυμίσω ότι η διακεκριμένη πρωταγωνίστρια θα εμφανισή την «Μάμα» του Ρουσσέν και ο Λάμπρος Κωστατάρας θα παρουσιάσει στο υπαίθριο θέατρο της οδού Φιλελλήνων, κατά σκηνοθεσία του Γιώργου Θεοδοσιάδη, την κωμωδία του Λονοτέλλ «Ουδείς αναγκασμένος ξανά». Η παράσταση που έχει πολύ πικαντική υπόθεση, συγχρόνως δε και τολμηρούς διαλόγους, Τολμύρο και πρωτότυπο είναι και το όλο θέμα του έργου, αφού αναφέρεται σ' ένα φοβερό και τρομερό γυναικαποκατηκήτη, ο οποίος αποδεικνύεται τελικά ότι είναι άνανκας να προσφέρει την έρωτική εύτυχία στη γυναίκα που παντρεύεται. Άλλα πῶς ενδιαφέρουσα και από τη βάση της κωμωδίας είναι η μητέρα του ήρωος, αυτή η δαιμονισμένη «Μάμα», την οποία στο Παρίσι κρεμάρεται —και παίζει ακόμη— η Έλβιρα Παπσκο, πλάθοντας για πρώτη φορά μια τόσο έλκευτη πρόταση ηρώδα. Όταν αφορά το άγγλικό έργο του θεάτρου «Αργυροπούλου» αναμένεται και αυτό μ' ενδιαφέρον, ιδίως γιὰ τις αξιόλογες άτιοφάρας δρετανικές κομωκότητες και έθμοτυπίας, που επιβάλλει η ένδιαφέρουσα δράση του. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ένα πολιτισμένο LIVING-ROOM

μόνον μ' ένα TRADE-WIND 'CLIPPER' Υγιεινή και καθαρή ατμόσφαιρα

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Γ. Π. ΓΟΥΝΑΡΑΣ ΟΔΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ 1 - ΤΗΛ. 35-552 & 23-185

Η Αλήθεια στη Χώρα των Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

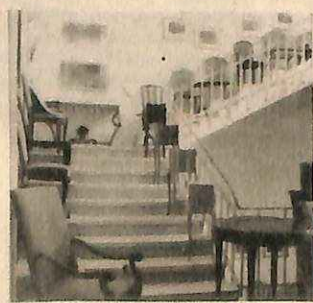
Ακόμη και στις χώρες που το καλοκαίρι φανερώνεται άργα και πού, με μερικές άνοιξιτικές λιακάδες, οι άνθρωποι φροντίζουν πάντοτε να αλλάζουν τη μορφή του σπιτιού τους, δίνοντας τελείως καινούργια πνοή στην ατμόσφαιρα, με κάτι χαρούμενο και περισσότερο καλοκαιρινό. Πρόκειται για τα θαυμάσια έμπριμέ μοντέρνα υφάσματα, που ντύνουν την επίπλωση και συνδυάζονται πολλές φορές με μονόχρωμα λινά. Σε μερικές, άλλωστε, χώρες της Σκανδιναβίας και γενικά της Βορείου Ευρώπης, εκεί δηλαδή που η εμφάνιση του ήλιου αποτελεί για τους κατοίκους μία μικρή γιορτή, ο τύπος αυτός των θαυμάσιων υφασμάτων, που στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο στο «Ελ Γκρέκο», γίνεται μία μόνιμη ταπετσαρία στα έπιπλα, ώστε να έχει το σπίτι μία λουλουδιασμένη και χαρούμενη όψη. Στην πατρίδα μας, όμως, το κάλυμμα των επίπλων είναι ακόμη περισσότερο άναγκαίο. Η σκόνη, που τρυπώνει από τις πόρτες και τα παράθυρα, δεν δίνει μόνο μία αντίστοιχη εικόνα των σκονισμένων επίπλων, αλλά και τα καταστρέφει. «Επιβάλλεται, λοιπόν, να φροντίσουμε για το καλοκαιρινό ντύσιμο του σπιτιού μας πού, εάν έχει καλοδιαλεγμένα υφάσματα από την υπέροχη συλλογή του «Ελ Γκρέκο», στην οδό Κριεζιώτου 1, μπορεί να μεταβληθεί σ' ένα γοητευτικό αντίσμενο παλατάκι.

Μολονότι δεν έχουν αρχίσει ακόμη οι μεγάλες ζέστες, εν τούτοις, όσοι κυκλοφορούν την ημέρα στους αθηναϊκούς δρόμους υφίστανται την παράδοση πιά του ελληνικού καλοκαιριού, την περίφημη σκόνη του. Μόλις γυρίσει κανείς στο γραφείο του, έπειτα από μία μικρή βόλτα σε εξωτερικές δουλειές, αισθάνεται την ανάγκη να ρίξει λίγο νερό στο πρόσωπο και στα χέρια του. Για ν' απαλλαγί από την θύελλα παραδομένη πρόχειρη λεκάνη και το λίγο ζεσταμένο νερό του καφετζή της γειτονιάς, δεν έχει παρά να προμηθευθεί ένα φακελάκι Ντράϊ, πού δεν είναι άλλο από το περίφημο αμερικανικό «Wash'n dry», τα βρεγμένα, δηλαδή, πετσέτακια καθαριότητας, που δροσίζουν και άρωματίζουν συγχρόνως.

Εχει γίνει πιά θεσμός η προσπάθεια των ραπτικών οίκων όλου του κόσμου να πλησιάσουν περισσότερο τη μέση σύγχρονη γυναίκα, δίνοντάς της έναν καινούργιο τύπο καταστήματος, την μπουτίκ που της προσφέρει τις τελευταίες προσαρμογές της μόδας. Και στην Ελλάδα άνοιξαν πολλά καταστήματα του είδους, αλλά ένα μόνον κατόρθωσε να διατηρήσει σταθερά τις αρχές του, που αποδίδουν στην τέλεια εξυπηρέτηση της Έλληνίδος, σύμφωνα με τις σημερινές οικονομικές της συνθήκες. Πρόκειται για το εκλεκτό κατάστημα «Β. & Α. Στρογγυλός», της οδού Πανεπιστημίου 3, πού από χρόνια παρουσιάζει στην Ελλάδα τα άριστα έτοιμα φορέματα, πού μπορούν να συναγωνισθούν τις μπουτίκ των μεγάλων γαλλικών οίκων Ντιόρ και Ντεσά. Έτσι, κάθε εποχή, η γυναί-

κα πού θέλει να ντυθή κομψά μπορεί να βρή στο μεγάλο αυτό αθηναϊκό κατάστημα τα ωραιότερα φορέματα για το πρωί, το απόγευμα και το βράδυ, τις πιο επιτυχημένες τάσεις της Ιταλίας και τις εκλεκτότερες δημιουργίες για την πλάς των μεγάλων Ιταλικών οίκων μόδας. Και για να μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα, για τα φορέματα του καταστήματος «Β. & Α. Στρογγυλός», αναφέρουμε το μοντέλο «Σίσσυ», ένα ωραιότατο μπλέ λινό, κεντημένο από το στήθος ως την πλάτη, με δυο στρωγυλιμένα πάτ, πού είναι πραγματικά ένα ιδεώδες άπογευματινό ντύσιμο για την κομψή Αθηναία.

Λογια δεν υπάρχουν να εκφράσουν τον θαυμασμό μας για το μεγάλο σας έργο. Το έργο αυτό, πού είναι μία τρανή διάφηση στην αντίληψη πως η Ελλάδα είναι τεχνικά καλυμμένη, πού δεν υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι να έχουν την πνοή και την δυναμικότητα τη δική σας, να δώσουν ομορφιά και τελειότητα και σε άλλους τομείς των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων όπως έσεις, πού τιμάτε την Ελλάδα... Μ' αυτά τα λόγια εκφράζει τον θαυμασμό του ο πρόεδρος της κυβερνήσεως, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, για το πραγματικά εκπληκτικό και δημιουργικό εργοστάσιο επίπλων Σαρίδη, πού κατόρθωσε όχι μόνον να στέκεται στην κορυφή των ελληνικών παραπείλων άνεσυγκροτήσεως, αλλά παράλληλα να κάνει μία τεράστια εξαγωγή ελληνικών επίπλων σ' όλα τα μέρη του κόσμου. Σε βασικό προϊόν θαλασσιών εισέρχεται καθημερινά στην Ελλάδα, από παραγγελίες έπιπλων, πού αποστέλλονται σε διάφορες πόλεις του εξωτερικού. Έτσι η Ελλάδα, έπειτα από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Σουηδία και την Δανία, πού φημίζονται για τα έπιπλά τους, κατόρθωσε να κάνει τεράστια εξαγωγή, δίνοντας διεθνή φήμη στο εργοστάσιο Σαρίδη και στους διακοσμητές του. Η εύσυνεδη εργασία και η έμπορική συνέπεια του μεγάλου αυτού εργοστασίου αποτελούν σταθμό πρόδου για την ελληνική έπιπλοποιία, γιατί καθαρώνουν να συνδυάζουν έναν ωραίο ρυθμό έπιπλων, πού παράλληλα ανυψώνει τη

στάθμη της αισθητικής και της πρακτικής. Τα πιο μεγάλα και γνωστά αθηναϊκά στίτια, ύπουργοί, πρεσβευταί και άνθρωποι πού ζέρουν να διακρίνουν την τελειότητα ενός έπιπλου, έχουν έφοδιασθή αποκελεστικά τα πάντα από το μεγάλο αυτό ελληνικό εργοστάσιο. Και εάν μία ακόμη απόδειξη της μοναδικής του οργανώσεως, είναι ότι συχνά έρχονται στην Ελλάδα, ειδικά για να το

έπισκεφθούν, πολλοί διάσημοι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι διακοσμηταί, πού δεν παραλείπουν να δημοσιεύουν τις ένθουσιώδεις εντυπώσεις τους στις εφημερίδες του τόπου τους.

Οι ρυτίδες είναι ο άσπουδος έχθρος της γυναικείας ομορφιάς. Τώρα, μάλιστα, το καλοκαίρι τα ξηρά ιδίως δέρματα και γενικά όλα τα πρόσωπα περνούν από μία δοκιμασία της αλμύρας της θάλασσας, της ζέσης και των καυτερών ακτίνων του ήλιου. Η εκλεκτή αισθητικός κ. Λίλυ δίνει μία μοναδική συμβουλή σε όσες την έπισκεφθούν στο ινστιτούτο της της οδού Αμερικής 15. Να αποφεύγουν να κυκλοφορούν στο δρόμο χωρίς ναυαλιά του ήλιου και να προσέχουν την καλή λειτουργία του οργανισμού τους. Και πρ παντός να μη περιμένουν την εμφάνιση των ρυτίδων, αλλά, από τα 25 τους κιόλας χρόνια, να παίρνουν τις απαραίτητες προφυλάξεις.

Κάθε γυναίκα περιμένει το ζέσταμα του καιρού με μία μοναδική έπιθυμία: Να αποκτήσει ένα ωραίο μαυρισμένο δέρμα, πού, χωρίς εγκαύματα και ξεφλούδισματα, θα της δώσει την ποθητή μπρούντζινη απόχρωση. Στις διάφορες άλλες χώρες, η έπαφή του δέρματος με τον ήλιο δεν έχει

πάντοτε κακά αποτελέσματα, γιατί το καλοκαίρι εκεί είναι πολύ πιο δροσερό, ενώ αντίθετως στην πατρίδα μας οι θερμές ακτίνες του ήλιου απειλούν να καταστρέψουν την ομορφιά μας. Και ποιά γυναίκα, όμως, δεν ονειρεύεται ν' αποκτήσει ένα ομοιόμορφο σοκολατένιο χρώμα, χωρίς να υποχρεωθεί να περάσει από τις δύσκολες στιγμές των πρώτων ημερών της ηλιοθεραπείας; Οι Αμερικανοί, πού η ήπειρός τους έχει ώριμμένες πλευρές της μοιες με την κλιματολογική κατάσταση της Ελλάδος, κατόρθωσαν να βρουν μία πρακτική και μαγική, θα λέγαμε, λύση. Είναι το «Σπρέυ Τάν», πού έχει κατακτηθεί, τα τελευταία χρόνια, τα μεγαλύτερα ευρωπαϊκά κέντρα παραδερμικού. Με την πίεση του πώματος του «Σπρέυ Τάν» ξεπηδά από το μικρό μεταλλικό κουτί ένα μοναδικό υγρό, πού καλύπτει, χωρίς να λαδώνει, όλη την επιφάνεια του σώματος και, τρεις μόνον ημέρες μετά την έναρξη της ηλιοθεραπείας, σας χαρίζει ένα υπέροχο σοκολατένιο χρώμα.

σο πλησιάζει ο καιρός των διακοπών, τόσο περισσότερο αρχίζουμε να ενδιαφερόμαστε για την ακροβασσία. Και ο πρωταγωνιστής, σε κάθε τέτια καλοκαιρινή μας έξορμηση, είναι ένα ωραίο και παράλληλα μοντέρνο μαγιό, πού θα γίνει ο αχώριστος σύντροφος της ζωής μας και στη θάλασσα. Γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία πως στην Ελλάδα χρησιμοποιούμε τα μαγιό περισσότερο από κάθε άλλο μέρος του κόσμου και γι αυτό δεν πρέπει ποτέ ν' αρκούμεθα στο ένα, αλλά να διαθέτουμε τουλάχιστον δυο. Και να πού τα μαγιό «Δελφίνι» του καταστήματος Δέλτα, στην οδό Φωκίωνος 13, ενώ κατορθώνουν να ξεπνούν σε τελειότητα έφορμολογία ακόμη και τα φημισμένα «Καταλιν», εν τούτοις οι τιμές τους είναι τόσο προσιτές, ώστε να μπορεί κάθε Αθηναία ν' αποκτήσει δυο από τα υπέροχα μοντέλα του. Μία από τις πιο επιτυχημένες δημιουργίες του μαγιό «Δελφίνι» είναι ένα ωραιότατο σύνολο από ένα καινούργιο τύπο υφάσματος, πού μάς δίνει ένα γοητευτικό μαγιό με κοντή φουτίστα πλισέ και αλοκληρώνεται από το ίδιο χρώμα φούστας, έπίσης πλισαρισμένης, πού, χάρις στον ειδικό τρόπο κατασκευής της, δεν τσαλακώνει, ακόμη κι αν την κάνετε ένα κουδύρι μέσα στην τσάντα σας. Έτσι, με μία φούστα κ' ένα μαγιό, κατορθώνετε να έχετε στην πραγματικότητα δυο κοστούμια. Ένα ωραίο φόρεμα με χαριτωμένο ντεκαλτέ, πού δεν είναι άλλο από το κορσάζ τού μαγιό, κ' ένα κομψό κοστούμι πλισαρισμένο, πού αναδεικνύει τέλεια το σώμα σας και ξεχωρίζει για την υπέροχη έφαρμολγή του στο στήθος. Έξ άλλου, το πρωτότυπο αυτό μαγιό της Δέλτα μοιάζει τόσο πολύ με φορεματάκι πλάς, ώστε μπορείτε ωραιότατα να το φοράτε όλη την ημέρα, αν περάσετε τις διακοπές σας σ' ένα από τα ήσυχα νησιά μας.

Η Αλήθεια στη Χώρα των Θαυμάτων

ΒΑΣΙΣΘΗΤΕ
ΣΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

Αποφασίστε μόνη σας για το TAMPAX. Μη περιμένετε να έλθει κάποιος άλλος και να σας πείσει από το χεράκι — δεν είσθε τέτοιος τύπος.

Θέλετε να είσθε η πρώτη στη μόδα και στις νέες ιδέες. Τι σας εμποδίζει, λοιπόν, να δοκιμάσετε το TAMPAX;

Ίσως δεν συλλογιστήκατε ακόμη τι μπορεί να κάνει για σας «εκείνες τις μέρες» ένα μέσο υγιεινής προφυλάξεως πού φέρεται έσωτερικώς. Και όμως όλο κι όλο πού έχετε να κητέτε είναι να μη πητε σ' ένα φαρμακείο και ν' αγοράσετε το πρώτο πακέτο σας TAMPAX. Και να τι θα ανακαλύψετε:

Θ' ανακάλυψετε ότι το TAMPAX είναι τόσο άνετο ώστε δεν το αισθάνεσθε όταν το μεταχειρίζεσθε (ούτε συγκαίματα, ούτε έρεθισμό). Σας απαλλάσσει από την άβολη ζωή, τους επείδους και τις παραμάνες και σας δίνει ένα θανατικό συναίσθημα έλευθρίας. Αποτρέπει ακόμη την ανάπτυξη όσμη. Και είναι τόσο εύκολη η αλλαγή του. Θά απορήσετε γιατί ως σήμερα δεν το μεταχειριστήκατε. Μπορείτε να το φέρετε και όταν ακόμη κάνετε ντους ή μπάνιο.

Το TAMPAX πού έπινυήθηκε από Ιατρούς, προσφέρει εις δύο άποροφηκτικότητας ΡΕΓΚΙΟΥΛΑΡ και ΣΟΥΠΕΡ (ιδία μεγαλύτερη απορροφητικότητα).

ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΕΝΑ ΠΑΚΕΤΟ ΔΕΙΓΜΑΤΑ TAMPAX

Στην Ελλάδα άποστέλλετε απλώς το όνομα και τη διεύθυνσή σας, ένοικλείοντας δεχ. 1,20 σε γραμμάτιο, προς:

Ι. Φ. Σέρνιντον & Σία (ΕΛΛΑΣ) Ε. Π. Ε.
ΤΜΗΜΑ TAMPAX
Σολωμού 55α, Αθήνα

Στην Κύπρο άποστέλλετε το όνομα και τη διεύθυνσή σας, ένοικλείοντας 25 mills σε γραμμάτιο, προς:

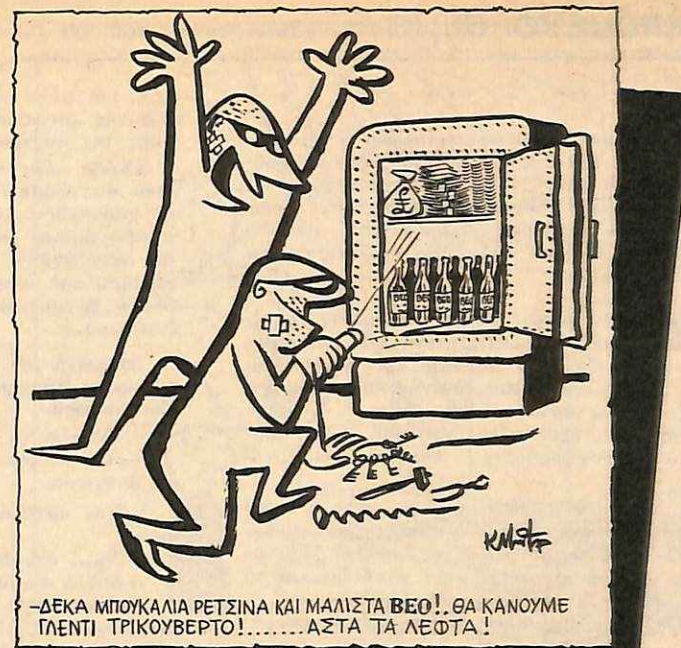
Φορηματικόν Όργανισμόν Κύπρου
Διευθύντρια Τμήματος TAMPAX
Τ. Κ. 696
Λευκωσία

Η ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΚΑΚΟ

Το έργο της διεθνούς επιτροπής για την αντιμετώπισή της

Μία διεθνής επιτροπή για την προστασία έναντι της ραδιενέργειας έχει αναλάβει, ανάμεσα σ' άλλα της καθήκοντα, τον καθορισμό του ποσοστού της ακτινοβολίας, στην οποία μπορούν να έκτεθούν όσοι ασχολούνται επαγγελματικά με συσκευές ή ούσιες πού εκπέμπουν ακτίνες. Η ακίνδυνη ποσότητα είχε καθορισθεί σε 60 «ραίντγκεν» στα 1944, αλλά σιγά-σιγά μειωνόταν και ώρισθηκε στα 5 «ραίντγκεν» στα 1956. Συγχρόνως, επιδιώχθηκε η εξεύρεση μίας ίσορροπίας ανάμεσα στους κινδύνους και στα ευεργετήματα πού συνεπάγεται η χρήση των ακτινοβολιών. Πάντως, ακόμη και οι 5 βαθμοί δεν είναι σίγουροι, γιατί δεν υπάρχει ένας έντελώς ακίνδυνος βαθμός εκθέσεως στις ακτινοβολίες, όσα προστατευτικά μέτρα κι αν ληφθούν.

Ο δρ Λώριστον Τάιηλορ, πρόεδρος της επιτροπής πού αναφέραμε, δήλωσε πως το ζήτημα της προστασίας έναντι των ακτινοβολιών δεν άνηκει τόσο στον τομέα της έπιστήμης, όσο της φιλοσοφίας. Η φιλοσοφία — λέει ο Κρόστσε — είναι η κοινή λογική σε πολύ υψηλό βαθμό. Γι' αυτό, μπορεί κανείς να συμπεράνει πως, αφού μάς λείπουν ακριβή στοιχεία, για να κρίνουμε το επικίνδυνο ή μη των ακτίνων, είναι φρόνιμο να καταφύγουμε στην κοινή λογική: Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η ακτινοβολία συνεπάγεται κινδύνους. Μά πως μπορούμε να παραιτηθούμε από την ακτινοβολία; Κανείς δεν μπορεί, κανείς δεν το θέλει... Είναι δύσκολο να καταστραφούν ή ν' απαγορευθούν όλες οι συσκευές ακτίνων Χ, να πάψουν να λειτουργούν οι άτομικές στήλες και τα θερμοληπτικά εργοστάσια, ή να χρησιμοποιούνται τα ραδιενεργά ισοτόπα. Πρέπει να δεχτούμε αυτά τα πράγματα σαν κάτι συνδεδεμένο με την εποχή μας και να τα χρησιμοποιούμε με μέτρο και προσοχή. Άλλωστε, η εποχή μας έχει υιοθετήσει τη φιλοσοφία του κινδύνου» σε πολλές άλλες περιπτώσεις: Είναι, άραγε, δυνατόν να παραιτηθούμε από το τράινο ή το αυτοκίνητο, επειδή γίνονται αεροδρομικά ή αυτοκινητικά δυστυχήματα; Μπορούμε να πάψουμε να παίρνουμε τα νέα φάρμακα, έπειδή μερικά από αυτά, θεραπεύοντας μερικές αρρώστιες, μπορεί να προκαλούν άλλες αναμάλειες; Ένα ποσοστό κινδύνου υπάρχει παντού. Οι φαινομενικά «λογικές» λύσεις, οι απόλυτες (κατάργηση του αεροδρομίου, του αυτοκινήτου, των φαρμάκων) θάταν άπλουστα αδύνατο να εφαρμοσθούν. Η σωστότερη λύση είναι η έρευνα των μεθόδων, πού θα μειώσουν τον κίνδυνο στο ελάχιστο. Ακόμη και σε περιπτώσεις όπου είναι εύκολος ο περιορισμός του κινδύνου (λ.χ. στο κόπνισμα, πού ίσως προκαλεί καρκίνο των πνευμόνων), ο άνθρωπος προτιμά να τον αντιμετωπίσει, γιατί δεν είναι ένα πλάσμα καθαρά λογικό, και προτιμάει να ριψοκινδυνεύει την υγεία του, παρά να κόψει μία καθημερινή μικροευχαρίστηση...

Το κρασί

είναι προϊόν ΒΟΤΡΥΣ.

Δεχ. 4,50
ή φιάλη

Χωρίς σκοτούρες
Χωρίς κινδύνους
Χωρίς άπασχόληση

καθαρό εισόδημα

8%

Τόκος άφορολόγητος

ΣΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Με τις
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

άσφάλεια - καθαριότητα
ένεση - αυτόπεποίθηση

—Δὲν εἶναι ὁ σὲρ Χάρβεϋ Τζέιμαν;

—Εἶναι κάποιος πού σφετερίστηκε τὴν ταυτότητά του, εἶπε ἀπὸ τὸ Μίντλσουορθ. Δὲν μποροῦσα νὰ σὰς πῶ χτὲς τὸ θράδυ τῆς ὑποψίας μου, γιατί δὲν ἤθελα νὰ δημιουργήσω ψεύτικες ἐλπίδες. Μά... Μὲ συγχωρεῖς, Μαίλλ, ἔκανε γυρίζοντας πρὸς τὸν Ἑρνσω, ἀλλὰ δὲν θὰ χρειαστῇ νὰ πᾶς στὴν τράπεζα;

Καθαρῶτερος ὑπαινιγμὸς δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ καί, ὅμως, μὲ τὴν ἥρεμὴ φωνὴ τοῦ Μίντλσουορθ, ἡ φράση δὲν εἶχε καθόλου προσβλητικὸ τόνο. Ὁ Ἑρνσω, πού ἦταν εὐγενὴς καὶ καλὸς ἄνθρωπος, ἔγνεψε καταφατικά.

—Ναί, εἶπε, ἔχω κιόλας ἀργήσει. Σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε... Θὰ σὰς δῶ ἀργότερα.

Καὶ γύρισε καὶ ἀπομακρυνθῆκε σὰν ὑπνοβάτης, παρ' ὅλο πὺ πρὲς νὰ ἔβραζε ἀπὸ περιέργεια. Ὁ Μίντλσουορθ περιέμενε ὥσπου ἡ ἴσα σιλουέττα του, μὲ τὸ κομψὸ μπλε κοστούμι καὶ τὸ καπέλο Ἦντεν ν' ἀπομακρυνθῇ ἀκριβῶς.

—Πέστε του, δρ. Φέλλ, ἔκανε ὁ Μίντλσουορθ.

Ὁ δρ. Φέλλ στράφηκε, σὰν πελώριο σκῆφος, γιὰ νὰ κοιτάξῃ τὸν Ντίκ.

—Κύριε, εἶπε, στερεώνοντας καλύτερα τὰ γυαλιά του, πέσατε θῆμα, δὲν ξέρω γιὰ ποῖο λόγο, μὰς σκληρῆς καὶ ἀπάνθρωπης φάσας, πὺ σὲν καί, αὐτὴν δὲν ἔχω ἀκούσει ἄλλη. Θάθελα νὰ σὰς καθισχύσω γι' αὐτὴ τὴν δεσποινίδα... δεσποινίδα;

—Λέσλυ Γκράντ, συμπλήρωσε ὁ Μίντλσουορθ.

—Ναί, καί, ἔκανε ὁ δρ. Φέλλ, μὲ κατακόκκινο πρόσωπο. Ἡ δεσποινὶς Γκράντ δὲν εἶναι δηλητηριάστρια. Δὲν ἔχει, ἀπ' ὅτι τοὺλάχιστον γνωρίζω, τίποτα τὸ ἐγκληματικό. Θὰ σὰς ἐξηγήσω λεπτομερέστερα τί θέλω νὰ πῶ.

Κοίταξε τὰ δάχτυλά του καὶ ἐξακολούθησε: —Δὲν εἶχε παντρευτῇ ποτέ, οὔτε σκοτώσει, ἔναν Ἀμερικανὸ διανομέα ὀνόματι Μπάρτον Φόστερ, γιὰ τὸν ἀπὸ λόγου πὺς τέτιο πρόσωπο δὲν ὑπῆρξε ποτέ.

—Πῶς;

Ὁ δρ. Φέλλ τοῦ ἔκανε νόημα νὰ σωπάσῃ.

Δὲν εὐθύνεται γιὰ τίς δηλητηριάσεις τοῦ ἡλικιωμένου καὶ Νταίβις ἀπ' τὸ Λίβερπουλ, σ' ἓνα σφραγισμένον δωμάτιο ἢ ἄλλου, γιατί καί ὁ Νταίβις δὲν ὑπῆρξε ποτέ. Οὔτε κάλεσε τὸν καὶ Μάριν Μπέλφορντ στὸ Παρίσι γιὰ γεῖμα μὲ τὴν εὐκαιρία τὸν ἀρραβώνων τῆς καὶ δὲν τὸν ἔστειλε ἔπειτα νὰ πεθάνῃ στὸ σπίτι του, γιατί καί αὐτὸς εἶναι πλάσμα τῆς φαντασίας. Μὲ δυὸ λόγια, ἀγαπητέ μου κύριε, δόκλεψη ἡ ἱστορία ἐναντίον τῆς μὲς Γκράντ δὲν εἶναι παρὰ ἓνα κατασκευάσμα ἀπὸ ψέμματα, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους!

Ὁ Ντίκ Μάρσχαμ ἔνοιωσε στὸ χέρι του ἓναν δξυτάτο πόνο καὶ μόνο τότε κατάλαβε πὺς εἶχε ἀφήσει τὸ τσιγάρο του νὰ τοῦ κάψῃ τὰ δυὸ δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ. Κοίταξε τὸ τσιγάρο, μὰ ἔπειτα τὸ πέταξε.

—Συνέλθετε, φίλε μου, εἶπε ὁ Μίντλσουορθ, μὲ τὸ ἐγκράδιο χαμόγελό του.

—Μὰ τότε, εἶπε ὁ Ντίκ, ποὺς διάβολος εἶναι; Ἡ μάλλον, ποὺς ἦταν;

Τὰ λόγια δὲν ἀκούσαν γιὰ νὰ ἐκφράσουν αὐτὰ πὺ γύριζαν μέσα στὸ μυαλό του. Σὰν παιδί, κατέφυγε στὴν παντομία. Ἐδρεῖε τὸ παράθυρο τοῦ σαλονιοῦ καὶ τὸ πτώμα πὺ ὑπῆρξε ἀπὸ πίσω.

—Ὅσο γιὰ τὸ ποὺς εἶναι, ἀπάντησε ὁ δρ. Φέλλ, τὸ μόνο μπορῶ νὰ πῶ εἶναι νὰ ἐπαναλάβω πὺς δὲν ξέρω. Δὲν τὸν ἔχω ξαναδῇ, ἀν καί φαίνεται νὰ ἰσχυρίστηκε πὺς μὲ γνωρίζει. Πάντως, πρέπει νάταν ἰδιοφυὴς ἄνθρωπος...

—Καί γιατί, οὐρλισσε ὁ Ντίκ, εἶπε δὲ, αὐτὰ τὰ ψέματα; Γίαι; Ποὺς ἦταν ὁ σκοπὸς του;

Ὁ δρ. Φέλλ σούφρωσε τὰ φρύδια του.

—Ἀρνῶμαι νὰ πιστέψω, ξέρετε, πὺς ὁλόκληρη αὐτὴ ἡ ὑπόθεση δὲν ἦταν παρὰ ἓνα ἀστείο...

Δὲν ἦταν ἀστείο, συμφώνησε στεγνὰ ὁ δρ. Μίντλσουορθ. Θάπρεπε νὰ βλέπατε τὰ προσόντα του χτὲς τὸ θράδυ.

Καί πάλι ὁ δρ. Φέλλ στράφηκε πρὸς τὸν Ντίκ, μ' ἓνα εἶδος καλοκάγαθης διαθέσεως, πὺ περιεῖχε καὶ κάποιον στονχετὸ ἀπολογίας.

—Βλέπετε, νεαρέ μου, αὐτὴ ἡ ἱστορία του ἦταν ἓνα πραγματικὸ ἔργο τέχνης! Ἀπευθυνόταν

ἀπὸ καὶ μόνο σὲ σὰς: Σὲ κάθε ἀσθενὲς σημείο τῆς παντοίας τῆς, σὲ κάθε ρωγμὴ τῆς ψυχικῆς τῆς συγκροτήσεως...

Κάθε λέξη του εἶχε σκοπὸ νὰ δημιουργήσῃ μέσα σὰς ὠρισμένα αἰσθήματα... Ἐσχημάτισε ἓνα χαρτακτῆρα αὐτῆς τῆς νεαρῆς κυρίας τόσο ψυχολογημένο, ὥστε θάσαστε ἀναγκασμένους νὰ τὸν παραδεχθῆτε ὡς σωστό, δημιουργῆσε μιὰ κατάσταση πὺ ὑποχρεωθήκατε, στὴ φαντασία σας, νὰ τὴ θεωρήσετε πραγματικὴ. Ἀλλὰ μοῦ κάνει ἐντύπωση...

Ἡ φωνὴ τοῦ δρ. Φέλλ ἔγινε κάπως συρτὴ καὶ σούφρωσε τὰ φρύδια του. Ὁ Ντίκ κοίταξε τὸν Μίντλσουορθ.

—Θάθελα νὰ σὰς εὐχαριστήσω, γιατρέ, εἶπε. Δὲν ὑπάρχει λόγος, ἔκανε ὁ Μίντλσουορθ μὲ ἀμνηχανία.

—Τὸν καταλάβατε ἀπ' ἀρχῆς πὺς ἔλεγε ψέματα;

—Χμ... ὅχι ἀκριβῶς, εἶπε ὁ Μίντλσουορθ.

—Μὰ ἡ συμπεριφορὰ σας χτὲς τὸ θράδυ...

Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὺς τὸν κατάλαβα ἀμέσως, ὅχι... Ἀλλὰ δταν ὁ ταγματάρχης Πράξ μοῦ τὸν πρωτοσύστησε καί, εἶπε πὺς ὁ σὲρ Χάρβεϋ ἤθελε νὰ ὑποσχεθῆμε ὅτι θὰ κρατήσουμε μυστικὴ γιὰ ἓνα διάστημα τῆς πραγματικῆς του ταυτότητας...

—Ἐσεῖς, φυσικά, θὰ ὑποσχεθήκατε, παρατήρησε ὁ δρ. Φέλλ φουρκισμένος. Πὺς νὰ μὴν ὑποσχεθῆτε, ἀφοῦ νομίζατε πὺς εἶναι ὁ σὲρ Χάρβεϋ;

—Τότε μοῦ κινήθηκε τὸ ἐνδιαφέρον, εἶπε ὁ Μίντλσουορθ. Τὸν ρώτησα γιὰ μιὰ ἀπ' τίς περιφημίες ὑποθέσεις του. Μοῦ ἀπάντησε, βέβαια... ἀλλὰ ἀναφέρθηκε στὶς δυὸ κοιλότητες τῆς καρδιάς. Αὐτὸ μ' ἔκανε λιγάκι νὰ τὸν ὑπομιαστῶ, γιατί κάθε φοιτητῆς τῆς λατρικῆς ξέρει πὺς ἡ καρδιά ἔχει τέσσερις κοιλότητες... Ἐπειτα, ἦταν καί ἔκείνες οἱ ἱστορίες πὺς διηγῆθηκε χτὲς τὸ θράδυ.

Ὁ Ντίκ μίλησε μὲ μιὰ πικρὴ γεύση στὸ στόμα:

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 137

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΦΙΛΑΓΥΡΙΑ. 2. ΕΝΙΚΟΥ — ΙΚΑΡΩ. 3. ΝΑΒΑ — ΜΑΝΕΡΩΣ. 4. ΑΧΕΡΟΝΤΟΣ — ΣΙ. 5. ΚΟΡΝ — ΟΡΙΝΙ. 6. ΕΣΠΑΝΙΑ — ΔΕΚ. 7. ΟΝΕ — ΚΟΣΜΟΝ. 8. ΟΥ — Ο «ΟΤΕ» — ΡΙΕ. 9. ΣΟΛΑ — ΜΟΡΜΩ. 10. ΙΔ — Η «ΣΠΟΔΟΣ». 11. ΔΕΛΕΑΡ — ΔΗ — ΧΙ. 12. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.

ΚΑΘΕΩΣ: 1. ΦΕΝΑΚΕΣ — ΣΙΑ. 2. ΙΝΑΧΟΣ — Ο «ΟΔΕΠ». 3. ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ — ΛΕ(ΒΕ). 4. ΑΚΑΡΝΑΝ — ΑΝΕΡ. 5. ΡΟ — ΝΕΟ — ΑΙ. 6. ΓΥΜΝΟΙ — ΟΜΗΡΟ. 7. ΑΤΡΑΚΤΟΣ. 8. ΡΙΝΟΣ — Ο «ΕΡΠΗΣ». 9. ΙΚΕΣΙΑΣ — ΜΟΔΙ. 10. ΑΑΡ — ΝΕΜΡΩΔ. 11. ΡΩΣΙΚΟΙ — ΟΧΙ. 12. ΩΣΙ — ΝΕ. ΑΣΙΣ.

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ ΑΡ. 137

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΠΡΟΔΙΑΘΕΣΙΣ — ΑΝΑΤΙΜΗΣΩΣ — ΚΑΤΕΒΑ, σύνολον 47 βαθμῶν.

Καλύτερους, ἴσως, συνδυασμοὺς ἐπιτυγχάνει κανεὶς μὲ δοκιμὰς λέξεων ὡς καὶ κάτωθι: ΚΑΤΑΠΟΣΙΣ — ΑΕΤΙΔΕΥΣ — ΦΕΡΕΤΡΑ — ΕΥΣΗΜΑ — ΜΗΤΡΟΣ — ΜΑΡΤΗΣ — ΚΑΠΡΟΣ — ΣΑΒΑΡΕΝ — ΑΤΙΜΗΣ — ΝΕΑΡΟΣ — ΠΡΟΣΤΙΜΑ — ΕΒΑΠΟΡΕ — ΑΚΤΑΙΟΣ — ΑΠΟΣΤΗΜΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 137

1. Τὸ ἀριστερὸ πόδι τῆς ὀρθῆς κοπέλας ἀπ' τὸ γόνατο καὶ κάτω, εἶναι πλησιέστερα στὸ δεξιό. 2. Τῆς ἰδίας κοπέλας ἡ τσάντα δὲν ἔχει εὐθεία γραμμὴ στὸ κάτω μέρος, ἀλλὰ αμπαρσεδῇ. 3. Τῆς ἑσπλωμένης κοπέλας στὴν ὀμφροῦδα, φαίνεται καὶ τὸ δεξιὸ χέρι. 4. Ἡ γυναίκα πὺς δαδίζει στὸ βάθος, δὲν κρατᾷ ἀπὸ τὸ χέρι, τὸ παιδάκι. 5. Ὁ ἑσπλωμένος ὑπτις, στὸ βάθος, ἔχει τὸ ἀριστερὸ τοῦ ποδὶ τεγταμένο. 6. Τὸ «ἐριμῶς» πὺς βρίσκεται παραπλευρῶς τῆς ἀπλωμένης πετσέτας, ἔχει στὸ ἔνω μέρος του μιὰ λευκὴ γραμμὴ ἀντὶ δυὸ. 7. Ἡ μπάλλα στὴν ἄμμο ἔχει στὶς ἀσφραμίσεις φέτες τῆς διαφορά. 8. Ὁ βραχίονας στὸ κάτω τοῦ μέρους πρὸς τὴν ἄμμουδα, ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἑσπλωμένη κοπέλα, διαφέρει στὸ σχῆμα. 9. Στὸν ὀρίζοντα, δεξιὰ τῆς βάρκας, τὸ σύννεφο στὸ κάτω μέρος πὺς ἐφάπτεται τῆς θαλάσσης, εἶναι διαφορετικὸ.

—Μήπως εἶχαν τίποτα τὸ παράλογο αὐτὲς οἱ ἱστορίες ἐγκλημάτων καὶ δὲν τὸ κατάλαβα;

Ὁ Μίντλσουορθ συλλογίστηκε λιγάκι.

—Ὅχι παράλογο, ὅχι. Τίποτα τὸ ἀδύνατο, εἶπε. Ἦταν ὅμως κάπως ἀπίθανες. Μοῦ φάνηκε λ. χ. παράξενο νὰ καλῆται ἓνας ἐγκληματολόγος νὰ δράσῃ σὰν κοινὸς ἀστυνομικὸς σὲ μιὰ περιοχή τοῦ Λονδίνου. Ἡ, στὴν ἱστορία τοῦ Λίβερπουλ, νὰ γίνεται ἡ ἀνάκρισις στὸ Σαιντ Τζωρτζς Χόλλ, ἐνῶ τὸ ἐγκλῆμα ἔγινε σ' ἓνα προάστιο σὰν τὸ Πρίνσιπ Πάρκ...

Ἐβαλε τὴν ἄδεια πέπα του στὸ στόμα του καὶ τὴν ξανάδγαλε.

—Ὅπως καί ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, πρόσθεσε ὁ Μίντλσουορθ, θεωρήσα πὺς θάταν χρήσιμο νὰ-θα σ' ἐπαρῇ μὲ τὸν δρ. Φέλλ. (Καί γυρίζοντας πρὸς τὸν Ντίκ, τὸν ρώτησε στοργικά): Αισθάνεστε καλύτερα, τώρα;

Καλύτερα; Αὐτὴ ἡ λέξη δὲν ἔλεγε τίποτα! Πὺς νὰ ἐξηγήσῃ ὅτι, ἀκόμα καί τώρα, δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψῃ πὺς εἶχε ἀπαλλαγῇ ἀπ' τὸν ἐφιάλτη καὶ πὺς τὰ ὑπνωτικὰ μάτια τοῦ δῆθεν σὲρ Χάρβεϋ Τζέιμαν — πολὺ ὑπνωτικά, καθὼς καταλάβαινε τώρα — ἐξακολουθοῦσαν νὰ τὸν βασανίζουν καὶ νὰ τρεποῦν τὸ μυαλό του; Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, τὸ ρολοὶ τῆς ἐκκλησίας σήμανε δέκα τὸ πρωί.

Ἐχουν περάσει ἀκριβῶς δώδεκα ὥρες, ἀπάντησε ὁ Ντίκ, ἀπὸ τότε πὺς θυθίστηκε σ' αὐτὸν τὸν ἐφιάλτη... Κ' ἔχω τὴν ἐντύπωση πὺς εἶναι δώδεκα μέρες, ἢ δώδεκα χρόνια! Πρέπει νὰ συνηθίσω στὴν ἰδέα πὺς ἡ Λέσλυ δὲν εἶναι φόνισσα καὶ πὺς αὐτοὶ οἱ «ἐδολοφονημένοι ἄνδρες» δὲν ὑπῆρξαν ποτέ! Δὲν ὑπῆρξε ποτέ δηλητηρίαση μὲ ὑδροκνάνιο! Δὲν ὑπῆρξε ποτέ σφραγισμένο δωμάτιο!

Ὁ δρ. Φέλλ ξερόδωξε:

Μὲ συγχωρεῖτε, παρατήρησε μ' εὐγένεια. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἓνα δηλητηρίαση μὲ ὑδροκνάνιο! Καί ὑπάρχει ἓνα σφραγισμένο δωμάτιο! Κάντε τὸν κόπο νὰ κοιτάξετε στὸ σαλόνι καί θὰ τὰ δῆτε!

Τὸ ρολοὶ τῆς ἐκκλησίας ἔπαψε νὰ χτυπά.

Κι' οἱ τρεῖς τοὺς κοιτάχτηκαν ἀνήσυχτοι.

Δρ. Φέλλ, εἶπε ὁ Ντίκ, τί νόημα ἔχει ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία;

Ὁ δρ. Φέλλ φύσηξε δυνατὰ τὴ μύτη του. Ἐκανε μερικά βήματα στὸν κῆπο, χτυπώντας τὴ γλῶσσὴ μὲ τὸ παράξενο μπαστούνι του. Εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωση πὺς ἀποτεινόταν νοερὰ σ' ἓνα κοινοβούλιο φαντασμάτων. Αὐτὸ φαινόταν ἀπ' τίς χειρονομίες του, παρ' ὅλο πὺς τὰ λόγια δὲν ἀκουγότουσαν. Ὅταν τέλος στράφηκε πρὸς τοὺς δυὸ ἄλλους, τῖναξε τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πίσω, γιὰ νὰ σταθῶν τὰ γυαλιά καλὰ στὴ μύτη του.

Ἀγαπητέ μου κύριε, εἶπε, κραδαίνοντας τὸ μπαστούνι στὸν ἀέρα, εἶναι φανερό πὺς ἡ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ σφετεριστοῦ δὲν ἦταν ἀληθινὴ, ἀλλὰ πὺς κάποιος τὴν ἔκανε ἀληθινὴ!

—Τί ἐννοεῖτε;

Πάλι ὁ δρ. Φέλλ ἔκανε μερικά βήματα.

Δὲν θὰ μποροῦμε νὰ ξέρωμε τίποτα, συνέχισε, ἀν δὲν μάθωμε πρῶτα ποὺς ἦταν ὁ ἄνθρωπος πὺς πήρε τὴ θέση τοῦ σὲρ Χάρβεϋ, ποῖο ἦταν τὸ παιχνίδι του καὶ γιατί ἐπλεξε ὅλη αὐτὴ τὴν τρομακτικὴ πλέκτα; Φαντάζομαι ὅτι ἔδωκε μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ εἶναι παρὼν στὸ σπίτι τὴν ὥρα πὺς ὁ καὶ Μάρσχαμ θὰ γεμμάτιζε μὲ τὴν μὲς Γκράντ! Ἐτσι δὲν πρέπει νὰ εἶναι;

Ὁ Ντίκ καί ὁ Μίντλσουορθ συμφώνησαν καί οἱ δυὸ.

Ὁ δρ. Φέλλ κοίταξε τὸ γιατρό:

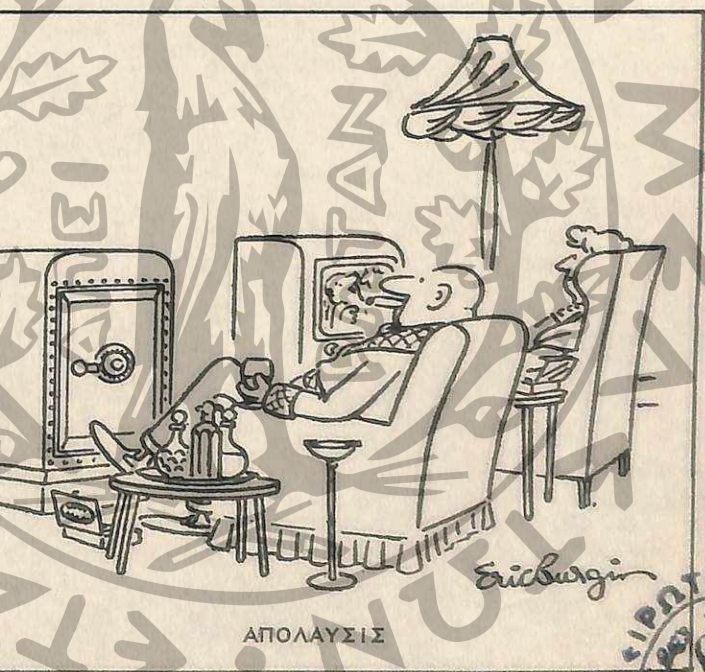
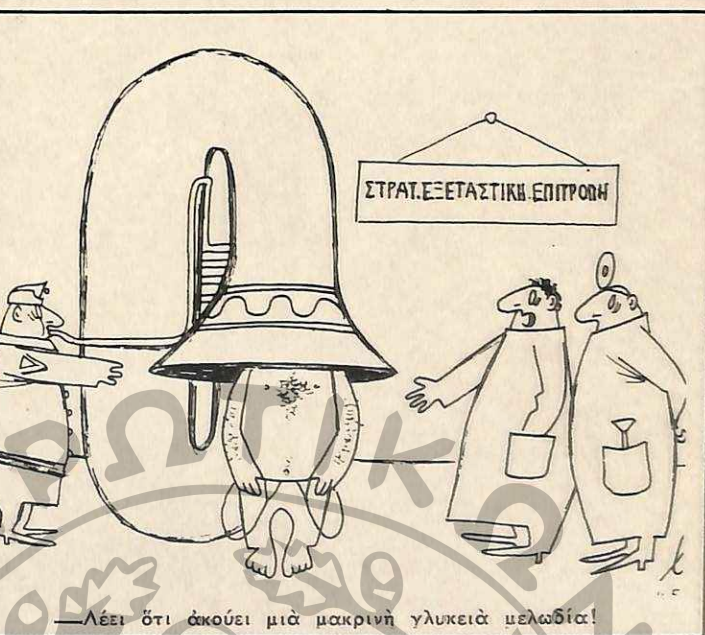
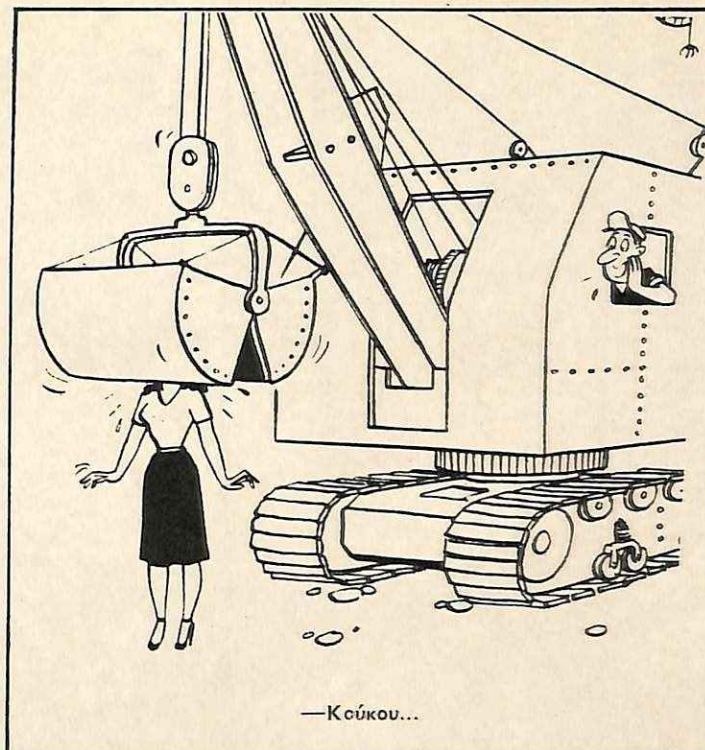
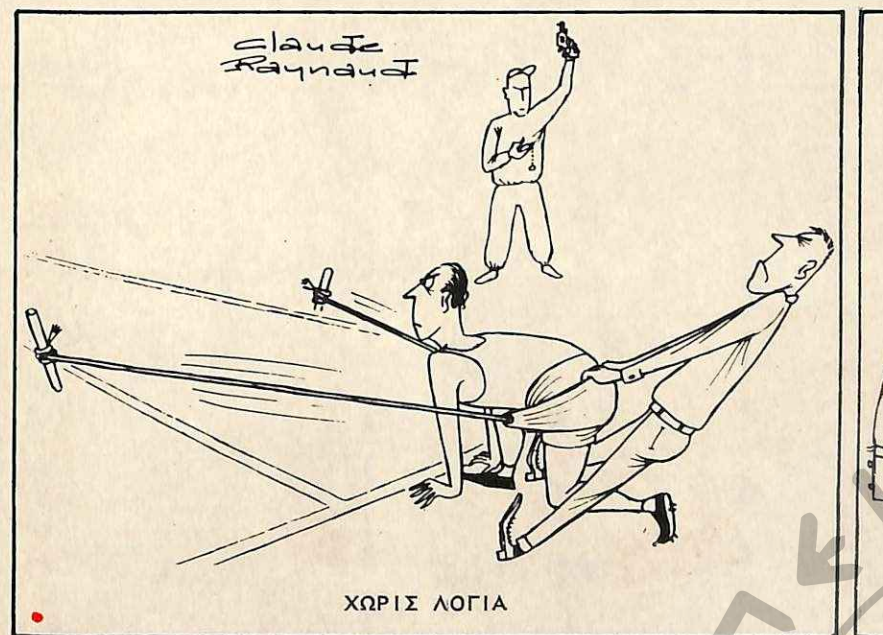
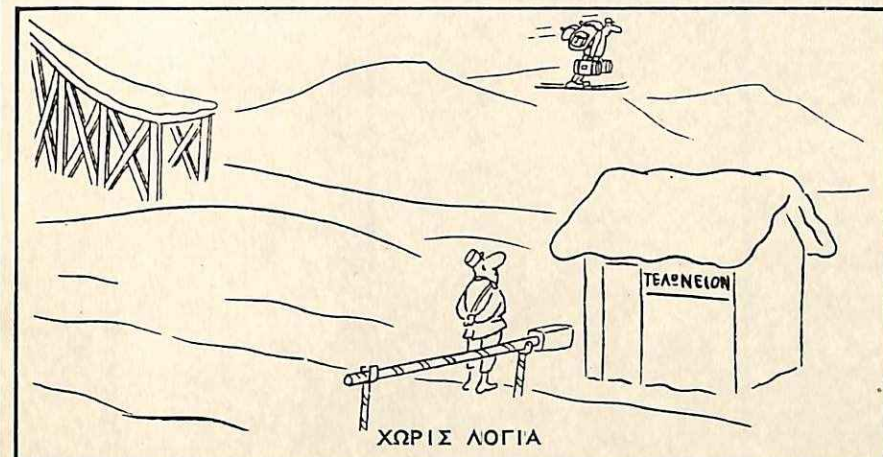
Ἀλλὰ ἓνας ὑπαινιγμὸς πὺς κάνατε μοῦ φαίνεται πὺς ὀδηγεῖ στὴν καρδιά τοῦ προβλήματος... Ναί, ναί! Ὅποια ἐξήγηση τοῦ πράγματος καί ἂν ὑπάρχῃ, πιστεύω ὅτι τὸ κέντρο δόκλεψης τῆς συννομισίας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ μὲς Λέσλυ Γκράντ.

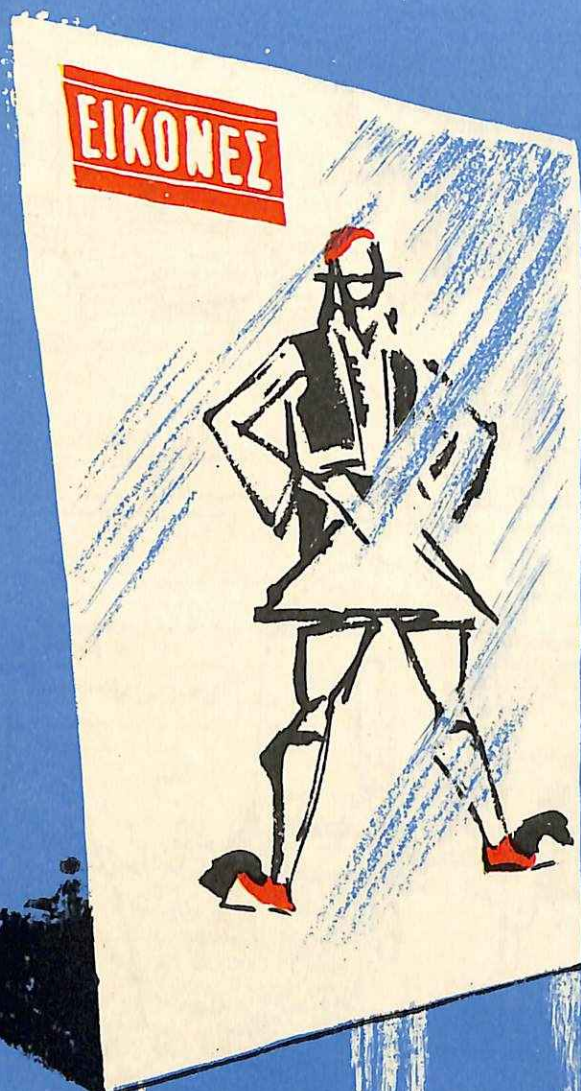
Πὺς τὸ συμπεραίνετε αὐτό; ρώτησε ὁ Ντίκ ἀπότομα.

Ἐνα ἀντινοβόλο χαμόγελο φώτισε τὸ πρόσωπο τοῦ δρ. Φέλλ. Ἐπειτα ἔγινε ἀφύσικα ἐπὶ σῆμος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Χιτυμωρ

Το καλύτερο...
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό
Pictures from Greece δίνει σε όλους
τους ξένους φίλους του τόπου μας μια
ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Εσωτερικού	Δρχ. 120
Εξωτερικού	£ 2/10 ή \$ 7

Αποταυθίτε στην:

Ελληνική Έκδοτική Έταιρία ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

PICTURES
FROM GREECE